EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2020.12.15.
COM(2020) 825 final

2020/0361 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a digitális szolgáltatások egységes piacáról (digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály) és a 2000/31/EK irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SEC(2020) 432 final} - {SWD(2020) 348 final} - {SWD(2020) 349 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A 2000/31/EK irányelv[1] („e-kereskedelmi irányelv”) elfogadása óta az információs társadalommal összefüggő új és innovatív (digitális) szolgáltatások jelentek meg, amelyek megváltoztatják az uniós polgárok mindennapi életét, befolyásolva és átalakítva a kommunikáció, a kapcsolattartás, a fogyasztás és az üzletkötés módját. Ezek a szolgáltatások nagymértékben hozzájárultak az uniós és globális társadalmi és gazdasági átalakuláshoz. Az ilyen szolgáltatások igénybevétele ugyanakkor új kockázatokkal és kihívásokkal is jár mind a társadalom egésze, mind az ilyen szolgáltatásokat használó egyének számára. A digitális szolgáltatások támogathatják a fenntartható fejlődési célok elérését a gazdasági, társadalmi és környezeti fenntarthatósághoz való hozzájárulással. A Covid19-válság rámutatott arra, hogy milyen fontos szerepet játszanak a digitális technológiák a modern élet valamennyi területén. Egyértelműen megmutatta, hogy a gazdaságunk és társadalmunk a digitális szolgáltatásoktól függ, és rávilágított a digitális szolgáltatások működésének jelenlegi keretéből származó előnyökre és kockázatokra is.

Az Európa digitális jövőjének megtervezése című közleményben[2] a Bizottság elkötelezte magát a digitális szolgáltatók, különösen az online platformok felelősségét és kötelezettségeit meghatározó horizontális szabályok aktualizálása mellett.

Ehhez a Bizottság figyelembe vette az Európai Parlament saját kezdeményezésű jelentéseiben azonosított problémákat, és elemezte a jelentésekben szereplő javaslatokat. Az Európai Parlament az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 225. cikke alapján elfogadta A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály: az egységes piac működésének javítása[3], illetve A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály: az online működő vállalkozásokra vonatkozó kereskedelmi és polgári jogi szabályok kiigazítása[4] című állásfoglalást. Az Európai Parlament elfogadott továbbá nem jogalkotási eljárás keretében egy állásfoglalást a digitális szolgáltatásokról és az alapvető jogokról szóló törvényről[5]. Az állásfoglalások lényegében sok vonatkozásban kiegészítik egymást. Többek között határozottan felszólítanak az e-kereskedelmi irányelv alapelveinek fenntartására és az alapvető jogok védelmére online környezetben, illetve az online anonimitás védelmére, ahol ez technikailag lehetséges. Szorgalmazzák az átláthatóságot, a digitális szolgáltatók tájékoztatási kötelezettségeit és elszámoltathatóságát, valamint támogatják a jogellenes online tartalom kezelésére szolgáló hatékony kötelezettségeket. Támogatják továbbá az uniós és nemzeti szintű állami felügyeletet, illetve az illetékes hatóságok joghatóságokon átívelő együttműködését a jogszabályok érvényesítése terén, különös tekintettel a határokon átnyúló kérdésekre.

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) (HL L 178., 2000.7.17., 1. o.).

[2] https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication-shaping-europes-digital-future-feb2020_en_4.pdf

[3] Az Európai Parlament állásfoglalása az egységes piac működésének javításáról (2020/2018(INL)).

[4] Az Európai Parlament állásfoglalása az online működő vállalkozásokra vonatkozó kereskedelmi és polgári jogi szabályok kiigazításáról (2020/2019(INL)).

[5] Az Európai Parlament állásfoglalása a digitális szolgáltatásokról és az alapvető jogokról szóló törvényről (2020/2022(INI)).

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály: az egységes piac működésének javítása című állásfoglalás a meglévő uniós e-kereskedelmi jogi keret ambiciózus reformjára szólít fel a felelősségi rendszer ma is érvényesnek tartott alapelveinek – az általános nyomon követés tilalma és a belső piaci záradék – fenntartása mellett. Az e-kereskedelmi irányelv célkitűzéseinek megerősítésével az állásfoglalás olyan intézkedéseket szorgalmaz, amelyek a fogyasztóvédelmet helyezik a középpontba, részletes szakaszt szentelve az online piactereknek, és biztosítják a digitális gazdaságba vetett fogyasztói bizalmat a felhasználók alapvető jogainak tiszteletben tartása mellett. Az állásfoglalás emellett olyan szabályokat javasol, amelyek támogatják a versenyképes európai digitális környezetet, és reméli, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály globálisan mértékadóvá válik.

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály: az online működő vállalkozásokra vonatkozó kereskedelmi és polgári jogi szabályok kiigazítása című állásfoglalás a digitális szolgáltatások tartalommoderálásával kapcsolatban nagyobb méltányosságra, átláthatóságra és elszámoltathatóságra szólít fel, biztosítva az alapvető jogok tiszteletben tartását, illetve garantálva a független bírósági jogorvoslatot. Az állásfoglalásban szerepel továbbá a jogellenes tartalommal kapcsolatos részletes bejelentési és cselekvési mechanizmusra, az online hirdetésekre, beleértve a célzott hirdetéseket, vonatkozó átfogó szabályokra, valamint az intelligens szerződések kidolgozására és alkalmazására vonatkozó kérés.

A digitális szolgáltatásokról és az alapvető jogokról szóló törvényről szóló, nem jogalkotási állásfoglalás kiemeli, hogy jogi egyértelműségre van szükség a platformok és felhasználók esetében, illetve tiszteletben kell tartani az alapvető jogokat, tekintettel a technológia gyors fejlődésére. A jogellenes online tartalomra, a felelősség alóli mentességre és a tartalommoderálásra vonatkozó harmonizált szabályokat szorgalmaz. Az állásfoglalás emellett kitér a platformok és hatóságok egyértelmű jelentési és átláthatósági felelősségére. A Tanács következtetései[6] is üdvözölték, hogy a Bizottság bejelentette a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályt, kihangsúlyozva, hogy „a digitális szolgáltatásokkal kapcsolatos felelősséget és elszámoltathatóságot illetően olyan egyértelmű és harmonizált, tényalapú szabályokra van szükség, amelyek megfelelő szintű jogbiztonságot garantálnának az online szolgáltatók számára”, valamint kiemelve, hogy „fokozni kell az európai képességeket és a nemzeti hatóságok közötti együttműködést, fenntartva és megerősítve az egységes piac alapelveinek érvényesülését, valamint hogy az egységes piac teljes területén növelni kell a polgárok biztonságát és védeni kell fogyasztói jogaikat a digitális szférában”. A Tanács 2020. október 2-i következtetései[7] megismételték ezt a cselekvési javaslatot.

Az e-kereskedelmi irányelvben szereplő legfőbb, ma is érvényes alapelvek alapján ez a javaslat arra törekszik, hogy biztosítsa a belső piacon az innovatív digitális szolgáltatásnyújtás lehető legjobb feltételeit, hozzájáruljon az online biztonsághoz és az alapvető jogok védelméhez, valamint megbízható és tartós irányítási struktúrát dolgozzon ki a közvetítő szolgáltatók hatékony felügyeletére.

A javaslat meghatározza a közvetítő szolgáltatók egyértelmű felelősségét és elszámoltathatóságát, különös tekintettel az online platformokra, például a közösségi médiára és a piacterekre. Az egyes közvetítő szolgáltatások tekintetében az egyértelmű, kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségek meghatározásával, beleértve a jogellenes tartalomra vonatkozó bejelentési és cselekvési eljárásokat, illetve a platformok tartalommoderálási

[6] A Tanács következtetései Európa digitális jövőjének alakításáról, 8711/20, 2020.6.9., https://www.consilium.europa.eu/media/44389/st08711-en20.pdf

[7] https://www.consilium.europa.eu/media/45910/021020-euco-final-conclusions.pdf

döntéseinek kétségbevonhatóságát, a javaslat javítani kívánja a felhasználók online biztonságát az egész Unióban, valamint javítani kívánja az alapvető jogaik védelmét. Továbbá, a fogyasztók számára biztonságosabb és átláthatóbb online környezetet fog teremteni az az egyes online platformokra vonatkozó kötelezettség, amely szerint a szolgáltatásaikat használó kereskedőkről információkat kell kapniuk, tárolniuk illetve részben ellenőrizniük és közzé tenniük. Az online óriásplatformok által a gazdaságunkra és társadalmunkra gyakorolt hatást felismerve, a javaslat magasabb színvonalú átláthatóságra és elszámoltathatóságra törekszik a tartalom ilyen platformok üzemeltetői általi moderálásának módjával, a hirdetésekkel és az algoritmikus folyamatokkal kapcsolatban. Meghatározza a rendszereik által jelentett kockázatok értékelésére vonatkozó kötelezettségeket a megfelelő kockázatkezelési eszközök kidolgozása érdekében, hogy megvédjék szolgáltatásaik integritását a manipulatív technikák használatával szemben. Az ilyen kötelezettségek hatálya alá tartozó szolgáltatókra vonatkozó működési küszöböt elérő szolgáltatók közé tartoznak azok a jelentős eléréssel rendelkező online uniós platformok, amelyek a jelenlegi becslések szerint több mint 45 millió felhasználót érnek el. Ez a küszöbérték arányos a platformok uniós elérésének kockázatával; ha az Unió népessége adott százalékkal megváltozik, a Bizottság módosítani fogja a küszöbérték meghatározásához használt potenciális fogyasztói létszámot, hogy az következetesen az uniós népesség 10 %-ának feleljen meg. A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály emellett társszabályozói védőhálót dolgoz ki, többek között a meglévő önkéntes kezdeményezések alapján.

A javaslat fenntartja a mára a digitális gazdaság alapjává vált és az alapvető jogok online védelmében fontos szerepet játszó e-kereskedelmi irányelvben foglalt, a közvetítő szolgáltatókra vonatkozó felelősségi szabályokat. Az Európai Unió Bírósága értelmezte ezeket a szabályokat, így értékes magyarázatokkal és iránymutatással szolgál. Ugyanakkor a hatékony uniós harmonizáció biztosítása és a jogi széttagoltság elkerülése érdekében ezeket a szabályokat rendeletbe kell foglalni. Emellett célszerű egyértelművé tenni a szabályok néhány vonatkozását a közvetítő szolgáltatók önkéntes önvizsgálatától visszatartó meglévő tényezők felszámolása érdekében, hogy biztosítsák a felhasználók biztonságát, és egyértelművé tegyék a fogyasztók szempontjából vett szerepüket. Ezek a magyarázatok segítenek a kisebb, innovatív szolgáltatóknak abban, hogy nagyobb jogbiztonság mellett terjeszkedjenek és növekedjenek.

A digitális szolgáltatások mélyebb, határok nélküli egységes piacához a tagállamok megerősített együttműködésére van szükség a hatékony felügyelet és a rendeletjavaslatban szereplő új szabályok végrehajtásának biztosítása érdekében. A javaslat egyértelműen meghatározza a tagállamok felelősségét annak felügyelete tekintetében, hogy a tagállamok területén székhellyel rendelkező szolgáltatók megfelelnek-e a rendeletjavaslatban szereplő kötelezettségeknek. Ez biztosítja a szabályok leggyorsabb és leghatékonyabb érvényesítését, és védelmet nyújt valamennyi uniós polgárnak. Egyszerű és egyértelmű eljárásokat kíván biztosítani a felügyelő hatóságokkal való kapcsolattartás során a polgárai és a szolgáltatók számára egyaránt. Ha rendszerszintű kockázatok jelentkeznek az Unióban, a rendeletjavaslat biztosítja az uniós szintű felügyeletet és érvényesítést.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A digitális szolgáltatásokat szabályozó jelenlegi uniós jogi keret alapját elsősorban az e-kereskedelmi irányelv adja. Ez a rendeletjavaslat nem érinti az e-kereskedelmi irányelvet, és az abban szereplő rendelkezéseken alapul, mindenekelőtt a 3. cikkben meghatározott belső piaci alapelven. A rendeletjavaslat biztosítja az általa előírt kötelezettségek felügyeletére szolgáló együttműködési és koordinációs mechanizmust. A közvetítő szolgáltatókra

vonatkozó felelősség alóli mentesség horizontális kerete tekintetében ez a rendelet törli az e-kereskedelmi irányelv 12–15. cikkét, és újra meghatározza őket a rendeletben, fenntartva az ilyen szolgáltatók felelősség alóli mentességét az Európai Unió Bírósága értelmezésének megfelelően.

Az egyes tagállamok jogrendszerétől és a szóban forgó jogi területtől függően a nemzeti igazságügyi vagy közigazgatási hatóságok elrendelhetik, hogy a közvetítő szolgáltatók lépjenek fel adott jogellenes tartalom ellen. Az ilyen határozatokat, különösen akkor, amikor előírják, hogy a szolgáltatónak meg kell akadályoznia a jogellenes tartalom újbóli megjelenését, az uniós jognak megfelelően kell meghozni, mindenekelőtt az általános nyomonkövetési kötelezettségek tilalmával, az Európai Unió Bírósága értelmezésének[8] megfelelően. Ez a javaslat, különös tekintettel a 8. cikkére, nem érinti ezt az ítélkezési gyakorlatot. Ez a javaslat megfelelő alapot biztosít az olyan megbízható technológiák kidolgozásához, amelyek megakadályozzák a jogellenes információk újbóli megjelenését, és amelyeket a legjobb biztosítékok kísérnek annak elkerülésére, hogy jogszerű tartalmat tévesen távolítsanak el; az ilyen eszközök az érintett felek közötti önkéntes megállapodások alapján dolgozhatók ki, és a tagállamoknak elő kell mozdítaniuk őket; a közvetítő szolgáltatások nyújtásában érintett valamennyi fél érdeke az ilyen eljárások elfogadása és végrehajtása; e rendelet felelősséggel kapcsolatos rendelkezései nem zárják ki a védelemre és azonosításra szolgáló technikai rendszerek, továbbá a digitális technológia által lehetővé tett automatizált felismerés – egyes érdekelt felek általi – fejlesztését és hatékony működtetését az (EU) 2016/679 rendeletben meghatározott korlátok között.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A rendeletjavaslat horizontális keretet vezet be a közvetítő szolgáltatásokhoz kapcsolódó tartalom, termékek, szolgáltatások és tevékenységek valamennyi kategóriája tekintetében. Ez a rendelet nem határozza meg az ilyen tartalom, termékek vagy szolgáltatások jogellenes jellegét, amely az uniós jogból vagy az uniós jognak megfelelően a nemzeti jogból ered.

Az ágazatspecifikus eszközök nem terjednek ki a hatásvizsgálati jelentésben bizonyítékokkal alátámasztott valamennyi szabályozási hiányosságra: nem biztosítanak teljes körű szabályokat a jogellenes tartalommal kapcsolatos eljárási kötelezettségekre vonatkozóan, és csak a szolgáltatók átláthatóságára és elszámoltathatóságára, illetve a korlátozott felügyeleti mechanizmusokra vonatkozó alapvető szabályokat tartalmaznak. Az ágazatspecifikus jogszabályok emellett olyan helyzetekre is vonatkoznak, amelyekben módosított megközelítésekre van szükség. Hatályukat tekintve két szempontból is korlátozottak. Először, az ágazatspecifikus beavatkozások a problémák szűk körével (például a szerzői jog megsértésével, terrorista tartalommal, a gyermekek szexuális zaklatásával kapcsolatos anyagokkal vagy jogellenes gyűlöletbeszéddel, néhány jogellenes termékkel) foglalkoznak. Másodszor, csak bizonyos típusú szolgáltatások esetében vonatkoznak az ilyen tartalom terjesztésére (például az online platformok egy része a szerzői jog megsértése tekintetében, csak videómegosztó platformok, és csak audiovizuális terrorista tartalom vagy gyűlöletbeszéd esetén). Ugyanakkor fontos, hogy egyértelmű legyen az új rendeletjavaslat és az ágazatspecifikus eszközök közötti kapcsolat.

A rendeletjavaslat kiegészíti a meglévő ágazatspecifikus jogszabályokat, és nem érinti az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásnyújtás egyes szempontjait szabályozó, *lex specialisként* alkalmazandó meglévő uniós jogszabályok alkalmazását. Például a

[8] Például a 2019. október 3-i ítélet a Glawischnig-Piesczek-ügyben (C-18/18).

videómegosztóplatform-szolgáltatókról szóló, az (EU) 2018/1808 irányelv által módosított 2010/13/EU irányelvben (a továbbiakban: audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) az audiovizuális tartalom és az audiovizuális kereskedelmi közlemények tekintetében előírt kötelezettségek továbbra is érvényesek. Ugyanakkor ez a rendelet akkor vonatkozik azokra a szolgáltatókra, ha az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv vagy valamely egyéb uniós jogi aktus, például az online terrorista tartalom terjesztésének megelőzéséről szóló rendeletjavaslat, nem tartalmaz konkrétabb rendelkezéseket rájuk vonatkozóan.

Az online közvetítő szolgáltatások üzleti felhasználói tekintetében alkalmazandó tisztességes és átlátható feltételek előmozdításáról szóló (EU) 2019/1150 rendelet által annak érdekében létrehozott keret, hogy biztosítsák az ilyen szolgáltatások üzleti felhasználói és a vállalati honlapok használói számára az online keresőmotorok vonatkozásában a megfelelő átláthatóságot, méltányosságot és hatékony jogorvoslati lehetőségeket, *lex specialisként* alkalmazandó.

Továbbá, az ebben a javaslatban szereplő szabályok ki fogják egészíteni a fogyasztóvédelmi vívmányokat, különös tekintettel a 93/13/EGK tanácsi irányelvet, valamint a 98/6/EK, a 2005/29/EK és a 2011/83/EU irányelvet módosító (EU) 2019/2161 irányelvre, amely konkrét szabályokat határoz meg az átláthatóság fokozása érdekében egyes információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes jellemzői tekintetében.

Ez a javaslat nem érinti az (EU) 2016/679 rendeletet (általános adatvédelmi rendelet), illetve a személyes adatok védelméről és a hírközlési adatvédelemről szóló egyéb uniós szabályokat. Például az online platformokon történő hirdetésre vonatkozó intézkedések kiegészítik, de nem módosítják a személyes adatok kezelésébe való beleegyezésre, illetve a kifogásolási jogra vonatkozó meglévő szabályokat. Átláthatósági kötelezettségeket rónak az online platformok felhasználóira, és ez az információ továbbá lehetővé fogja tenni számukra, hogy érintettként éljenek a jogaikkal. Ezenkívül lehetővé teszik, hogy a hatóságok és az ellenőrzésen átesett kutatók alaposan megvizsgálják, hogyan jelennek meg a hirdetések, és hogyan működik a hirdetések célzása.

Ezt a javaslatot az európai demokráciáról szóló cselekvési terv (COM(2020) 790 final) értelmében további fellépések fogják kiegészíteni, hogy Unió-szerte nagyobb felelősséggel ruházzák fel a polgárokat és ellenállóképesebb demokráciákat építsenek. A magatartási kódexek vonatkozásában ebben a rendeletben meghatározott szabályok a Bizottság útmutatása alapján a dezinformáció visszaszorítását célzó, átdolgozott és megerősített gyakorlati kódex alapját képezhetik, illetve kiegészíthetik azt.

A javaslat emellett teljes mértékben következetes, és tovább támogatja a Bizottság által az egyenlőségközpontú Unió összefüggésében elfogadott egyenlőségi stratégiákat. A javaslat nem érinti a digitális platformokon dolgozó személyek munkakörülményeinek javítására irányuló bizottsági kezdeményezést.

Végezetül, a rendeletjavaslat a jogellenes tartalomról szóló, 2018. évi ajánlásra[9] épít. Figyelembe veszi az olyan, a Bizottság által támogatott önszabályozó erőfeszítések során nyert tapasztalatokat, mint például a termékbiztonsági vállalás[10], a hamisított áruk internetes

[9] A Bizottság ajánlása (2018. március 1.) az illegális online tartalom hatékony kezelésére irányuló intézkedésekről (C(2018) 1177 final).

[10] https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/product-safety-and-requirements/product-safety/product-safety-pledge_en

értékesítésének megakadályozásáról szóló egyetértési megállapodás[11], a jogsértő gyűlöletbeszéd felszámolására vonatkozó magatartási kódex[12] és a terrorista tartalommal foglalkozó uniós internetfórum.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikke, amely rendelkezik a belső piac működését biztosító intézkedések meghozataláról.

A javaslat elsődleges célja a belső piac megfelelő működésének biztosítása, különös tekintettel a határokon átnyúló digitális szolgáltatások nyújtására (konkrétabban a közvetítő szolgáltatásokra). E célkitűzéssel összhangban a javaslat az innovatív, határokon átnyúló szolgáltatásokra vonatkozó harmonizált feltételek uniós kidolgozására törekszik a gazdasági tevékenységek nemzeti jogi fejlődési különbségekből származó akadályainak felszámolásával és megelőzésével, figyelembe véve, hogy számos tagállam jogszabályokat alkotott vagy tervez alkotni olyan kérdésekkel kapcsolatban, mint a jogellenes online tartalom eltávolítása, a kellő gondosság, a bejelentési és cselekvési eljárások, valamint az átláthatóság. Ugyanakkor a javaslat rendelkezik a digitális szolgáltatások megfelelő felügyeletéről és a hatóságok közötti uniós szintű együttműködésről, támogatva ezzel a bizalmat, innovációt és növekedést a belső piacon.

- **Szubszidiaritás**

Figyelembe véve, hogy jellegénél fogva az internet átnyúlik a határokon, a fent említett nemzeti szintű jogalkotási erőfeszítések akadályozzák a szolgáltatások nyújtását és igénybevételét az Unióban, és nem biztosítják hatékonyan az uniós polgárok és vállalkozások jogainak biztonságos és egységes online védelmét. Az innovatív, határokon átnyúló uniós digitális szolgáltatásokra vonatkozó feltételek harmonizálása és a biztonságos online környezet fenntartása csak uniós szinten biztosítható.

Az uniós szintű fellépés biztosítja a kiszámíthatóságot és jogbiztonságot, illetve csökkenti a megfelelés költségeit az Unióban. Ugyanakkor előmozdítja valamennyi uniós polgár egyenlő védelmét a közvetítő szolgáltatók jogellenes online tartalma elleni következetes fellépés biztosításával a szolgáltatók székhelyétől függetlenül. A jól koordinált, uniós szinten megerősített felügyeleti rendszer emellett a tagállamokban működő közvetítő szolgáltatókra vonatkozó koherens megközelítést is biztosítja.

A felhasználók hatékony online védelme, illetve annak érdekében, hogy az uniós digitális szolgáltatók ne szenvedjenek versenyhátrányt, a belső piacon működő, de az Unión kívüli székhellyel rendelkező érintett szolgáltatókra is ki kell térni.

- **Arányosság**

A javaslat elő kívánja mozdítani a közvetítő szolgáltatók felelős és kellően gondos magatartását a biztonságos online környezet biztosítása érdekében, ami lehetővé teszi az uniós polgárok és egyéb felek számára, hogy szabadon gyakorolják alapvető jogaikat, különös tekintettel a véleménynyilvánítás szabadságára és az információszabadságra. A javaslat főbb elemei az említett célkitűzések eléréshez feltétlenül szükséges mértékre korlátozódnak.

[11] https://ec.europa.eu/growth/industry/policy/intellectual-property/enforcement/memorandum-understanding-sale-counterfeit-goods-internet_en

[12] https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/combatting-discrimination/racism-and-xenophobia/eu-code-conduct-countering-illegal-hate-speech-online_en

A javaslat mindenekelőtt aszimmetrikus kellő gondossági kötelezettségeket határoz meg a digitális szolgáltatók egyes típusai esetében a szolgáltatások jellegétől és a szolgáltató méretétől függően annak biztosítása érdekében, hogy ne kerüljön sor a szolgáltatásaikkal való visszaélésekre jogellenes tevékenységek vonatkozásában, és a szolgáltatók felelősségteljesen működjenek. Ez a megközelítés csak ott kezel egyes azonosított problémákat, ahol azok megjelennek, és nem jelent túlzott terhet a problémákat nem tapasztaló szolgáltatók számára. Egyes lényegi kötelezettségek csak az online óriásplatformokra korlátozódnak, amelyek az elérhető felhasználók számának köszönhetően központi, rendszerszintű szerepet játszanak a nyilvános vita és a gazdasági tranzakciók elősegítésében. A rendkívül kis szolgáltatók mentesülnek a kötelezettségek alól.

Az Unión kívüli székhellyel rendelkező, de az Unióban szolgáltatásokat kínáló digitális szolgáltatók vonatkozásában a rendelet előírja az uniós jogi képviselő kinevezését a hatékony felügyelet és szükség esetén a hatékony érvényesítés érdekében.

A kötelezettségekkel arányosan, illetve a digitális szolgáltatások határokon átnyúló jellegét figyelembe véve, a javaslat olyan együttműködési mechanizmust vezet be a tagállamok között, amely fokozott uniós szintű felügyeletet biztosít az online óriásplatformok felett. A javaslat emellett nem módosítja az ágazatspecifikus jogszabályokat vagy az azokban szereplő érvényesítési és irányítási mechanizmusokat, hanem olyan horizontális keretet ír elő, amelyre támaszkodni lehet a konkrét tartalmon vagy az ágazatspecifikus jogszabályokban szabályozott szolgáltatások alkategóriáin túlmutató kérdésekben.

Az egyértelmű, a tagállamok közötti és tagállamokkal való együttműködéssel és önszabályozással kísért keret létrehozásával ez a javaslat a jogbiztonság növelésére és a bizalom megerősítésére törekszik, s eközben hosszú távon releváns és hatékony kíván maradni az együttműködési keret rugalmassága miatt.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikke lehetőséget biztosít a jogszabályalkotónak rendeletek és irányelvek elfogadására.

A Bizottság úgy határozott, hogy rendeletjavaslatot terjeszt elő az egész Unióra kiterjedő következetes védelem, a belső piacon a releváns szolgáltatások szabad nyújtását akadályozó különbségek megelőzése, valamint a vállalkozások és fogyasztók jogainak egységes védelme és az egységes kötelezettségeik belső piacon való biztosítása érdekében. Ez szükséges a gazdasági szereplők és a fogyasztók számára is biztosítandó jogbiztonsághoz és átláthatósághoz. A rendeletjavaslat emellett biztosítja a jogok és kötelezettségek következetes nyomon követését, az egyenértékű szankciókat valamennyi tagállamban, valamint a különböző tagállamok felügyeleti hatóságai közötti és az uniós szintű hatékony együttműködést.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése/célravezetőségi vizsgálata**

Ez a javaslat az e-kereskedelmi irányelv értékelésén alapul, amelyre a javaslatot kísérő hatásvizsgálattal párhuzamosan került sor. Az e-kereskedelmi irányelv konkrét célkitűzései közé tartozik i. a digitális szolgáltatások jól működő belső piacának, ii. az alapvető jogok

teljes körű tiszteletben tartásával a jogellenes online tartalom hatékony eltávolításának, valamint iii. a fogyasztók szempontjából a megfelelő tájékoztatás és átláthatóság biztosítása.

Az e-kereskedelmi irányelv **eredményessége** tekintetében az értékelés arról tanúskodik, hogy bár az e-kereskedelmi irányelv fontos lendületet adott a digitális szolgáltatások belső piacának növekedéséhez, illetve lehetővé tette az ilyen új szolgáltatók piacra jutását és terjeszkedését, a kezdeti célkitűzéseit nem sikerült maradéktalanul elérni.

Mindenekelőtt a digitális gazdaság dinamikus növekedése és az új típusú szolgáltatók megjelenése jár bizonyos új kihívásokkal, amelyeket a tagállamok eltérő módon kezelnek, és pontosítani kell a kezdeti célkitűzéseket. Ezenkívül ezek a fejlemények további terhet jelentenek a meglévő célkitűzések elérése szempontjából, ahogy arról a megnövekedett jogi széttagoltság tanúskodik.

Az értékelés azt is megmutatta, hogy számos új szabályozási eszköz értékes hozzájárulást jelent az e-kereskedelmi irányelvben meghatározott szakpolitikai célkitűzések némelyikének elérése szempontjából, de csak ágazatspecifikus megoldásokat kínálnak néhány problémára (például a jogellenes tevékenységek egyes típusainak terjedésére). Így nem foglalkoznak következetesen ilyen problémákkal a teljes digitális ökoszisztéma vonatkozásában, mivel egyes szolgáltatástípusokra vagy egyes jogellenes tartalomtípusokra korlátozódnak. Továbbá, bár az önszabályozó kezdeményezések általában kedvező eredményekkel jártak, jogilag nem érvényesíthetők, és nem terjednek ki a digitális gazdaság valamennyi résztvevőjére sem. Az e-kereskedelmi irányelv **hatékonyságát** tekintve az irányelv csak korlátozott többletköltséget rótt a tagállami hatóságokra és az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókra. Az értékelés nem tárt fel különösen magas vagy aránytalan költségeket, és nem merültek fel jelentős aggályok a kis- és középvállalkozásokra gyakorolt hatásokkal kapcsolatban. A fő aggodalom ebben a tekintetben a tagállamok közötti együttműködési mechanizmus egyértelműségének hiányával kapcsolatos, ami terhekkel és a költségek megkettőzésével jár, illetve ellentétes az irányelv célkitűzésével, különösen az online platformok felügyelete tekintetében. Ezzel alapvetően csökkent a hatékonysága a belső piac működésének fenntartása terén.

Az e-kereskedelmi irányelv célkitűzéseinek folyamatos **relevanciájával** kapcsolatos kérdések vonatkozásában az értékelés szerint az e-kereskedelmi irányelv célkitűzései továbbra is érvényesek, ugyanakkor a meglévő állami szakpolitikai célkitűzések nem megfelelően tükröznek számos új fejleményt.

Először is, a nyilvános konzultáció, az érdekelt felek célzott beadványai, az Európai Parlament jelentései[13] és a Tanács következtetései[14] megerősítik, hogy az e-kereskedelmi irányelv meglévő alapelvei és célkitűzései még mindig aktuálisak. Ugyanakkor az irányelv hatálybalépése óta új tájékoztatási aszimmetriák és kockázatok merültek fel, mindenekelőtt az online platformok megjelenésével kapcsolatban, különös tekintettel a rendkívül nagy platformokra, valamint a digitális átalakulás mértékét tekintve. Például ez jellemző az algoritmikus döntéshozatal területeire (az információáramlás online közvetítésének módjára gyakorolt hatással) vagy az online hirdetési rendszerekre.

[13] Európai Parlament, *ibidem*.

[14] „Európa digitális jövőjének alakítása”, amely elérhető az alábbi internetes címen: https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8711-2020-INIT/hu/pdf

Az értékelés szerint az e-kereskedelmi irányelv **összhangban áll** más, az elfogadása óta történt uniós beavatkozásokkal. Az értékelés emellett nem tárt fel belső inkoherenciát az e-kereskedelmi irányelvben.

Végezetül, az e-kereskedelmi irányelv mindenkori, az értékelés által azonosított előnyeinek legalább egy részéről elmondható, hogy **hozzáadott uniós értéket** képvisel. A tagállamok valószínűleg folytatták volna a saját önszabályozási rendszerük alkalmazását közös alapelvek nélkül, és néhány tagállam továbbra sem rendelkezett volna horizontális szabályokkal. Megbízható bizonyítékok hiányában azonban nem lehet egyértelmű következtetéseket levonni a hozzáadott uniós érték mértékéről.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

Az elmúlt öt évben a Bizottság az érdekelt felek széles körével konzultált, köztük digitális szolgáltatókkal – például online platformokkal és egyéb közvetítő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókkal –, online kereskedelmet folytató vállalkozásokkal, médiakiadókkal, márkatulajdonosokkal és egyéb vállalkozásokkal, szociális partnerekkel, digitális szolgáltatások felhasználóival, civil társadalmi szervezetekkel, nemzeti hatóságokkal, tudományos dolgozókkal, a műszaki közösséggel, nemzetközi szervezetekkel és a nagyközönséggel. A célzott konzultációs lépések során részletesen ismertté vált, hogyan vélekedtek az érdekelt felek a digitális szolgáltatásokkal és platformokkal kapcsolatos kérdésekről az elmúlt években.

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályról szóló nyilvános konzultáció 14 hétig, június 2. és szeptember 8. között volt elérhető, és ennek során 2 863 válasz és mintegy 300 állásfoglalás érkezett a különböző érdekelt felektől. A legtöbb visszajelzés a nagyközönségtől (66 % az uniós polgároktól, 8 % nem uniós polgároktól), a vállalatoktól/üzleti szervezetektől (7,4 %), a vállalkozói szövetségektől (6 %) és nem kormányzati szervezetektől (5,6 %) érkezett. Őket követték a hatóságok (2,2 %), a tudományos intézmények/kutatóintézetek (1,2 %), a szakszervezetek (0,9 %), valamint a fogyasztóvédelmi és környezetvédelmi szervezetek (0,4 %).

Az érdekelt felek összességében általánosan egyetértenek a fellépés szükségességével kapcsolatban, az online biztonság biztosítása, illetve a digitális szolgáltatások belső piacának elmélyítése tekintetében egyaránt.

Az érdekelt felek egyetértenek az e-kereskedelmi irányelv fő alapelveinek további relevanciáját illetően, és egyetértenek abban, hogy fenn kell tartani őket, beleértve a digitális szolgáltatások felügyeletére vonatkozó belső piaci elvet, a felelősségi rendszert és az általános nyomonkövetési kötelezettségek tilalmát.

Az érdekelt felek emellett nagy vonalakban egyetértenek abban, hogy napjaink kihívásainak fényében aktualizálni kell a keretrendszert, és ehhez egyértelmű, Unió-szerte harmonizált kötelezettségeket kell előírni a szolgáltatók tekintetében. A válaszadók többsége – minden kategóriát beleértve – jelezte, hogy találkozott már káros és jogellenes tartalommal, árukkal vagy szolgáltatásokkal online, és kifejezetten kiemelte, hogy ezek száma riasztó mértékben nőtt a Covid19-világjárvány alatt. Az olyan válaszadók nagy része, aki jelezte, hogy bejelentette a jogszerűtlen tartalmat vagy árukat a digitális szolgáltatóknak, elégedetlenségét fejezte ki a válasz és a bejelentési mechanizmusok eredménytelensége miatt. A felhasználók szerint továbbá eltérés van a szolgáltatók közzétett szabályzatai és tényleges cselekvései között.

Széles körű egyetértés uralkodik – többek között a konzultáció során válaszoló szolgáltatók körében – az egyszerű, szabványosított, átlátható, a belső piacon harmonizált bejelentési és

cselekvési kötelezettségek szükségessége tekintetében. Ez alapvetőnek minősül a jogellenes tartalom esetében történő gyors reagálás lehetővé tételéhez, valamint a jogi egyértelműség növeléséhez a platformok felhasználói és a belső piacon terjeszkedni kívánó kisebb platformok vonatkozásában. A válaszadók a jogorvoslati mechanizmusok fontosságában is egyetértenek.

Az online piacterek tekintetében számos érdekelt fél jelezte, hogy célzottabb intézkedésekre van szükség, például azonosítani kell az eladókat.

A válaszadók emellett általában egyetértenek abban, hogy az ilyen kötelezettségek területi hatályának székhelytől függetlenül ki kell terjednie valamennyi olyan szereplőre, amely árukat, információkat és szolgáltatásokat kínál az Unióban. A válaszadók nagy része emellett kihangsúlyozta e kérdések fontosságát, különös tekintettel a nagy platformokra.

Általános egyetértés uralkodik az érdekelt felek között azzal kapcsolatban, hogy a „káros" (a még nem vagy legalábbis nem feltétlenül jogellenes) tartalmat nem kell meghatározni a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályban, és ne vonatkozzanak rájuk eltávolítási kötelezettségek, mert ez kényes terület, és súlyos következményekkel jár a véleménynyilvánítás szabadságának védelme tekintetében.

Ugyanakkor az érdekelt felek széles körében aggodalmat kelt az, ahogy az algoritmikus rendszerek az online információáramlást alakítják. Számos érdekelt fél – különösen a civil társadalom és a tudományos dolgozók – rámutatott arra, hogy szükség van az algoritmikus elszámoltathatósági és átláthatósági ellenőrzésekre, különös tekintettel az információk priorizálásának és célzásának módjára. Hasonlóképpen, az online hirdetések tekintetében az érdekelt felek széles körben egyetértenek abban, hogy nem kerül sor a felhasználók jogainak érvényesítésére, illetve érdemi felügyeletre és végrehajtásra.

A végrehajtás tekintetében általános egyetértés uralkodik az érdekelt felek között azzal kapcsolatban, hogy határokon átnyúlóan és az egyes tagállamokon belül is javítani kellene a hatóságok közötti együttműködést. Az uniós felügyelet alapvetőnek minősül, és a válaszadók többsége az egységesített felügyeleti szerv mellett foglal állást.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A javaslat előkészítő lépései számos tanulmányon és szakértői tanácson alapulnak, beleértve több, az e-kereskedelmi irányelv végrehajtására és a jogi széttagoltságra összpontosító, megbízásra készült jogi tanulmányt[15], az algoritmikus átláthatóságról és elszámoltathatóságról szóló tanulmányokat[16], továbbá a tartalommoderálás és a közvetítőkre vonatkozó felelősségi rendszerek költségéről, illetve az európai szintű fellépés elmaradásának költségéről szóló belső tanulmányokat az Európai Bizottság Közös Kutatóközpontjának támogatásával. A nyilvánosság véleményének és észrevételeinek összegyűjtése érdekében a Bizottság 2018-ban Eurobarométer felmérést végzett, és valamennyi tagállamból összesen több mint 33 000 válaszadó szolgáltatott reprezentatív mintát[17].

A jogi elemzés továbbá a gazdag – különösen az Európai Unió Bírósága általi – ítélkezési gyakorlaton alapul az e-kereskedelmi irányelv és a kapcsolódó jogi aktusok számos

[15] Van Hoboken J. et al (2018), *Hosting Intermediary Services and Illegal Content Online,* és Schwemer, S., Mahler, T. & Styri, H. (2020). *Legal analysis of the intermediary service providers of non-hosting nature,* ICF, Grimaldi, *The Liability Regime and Notice-and-Action Procedures,* SMART 2016/0039.

[16] Optimity Advisors, SMART 2017/ 0055 *Algorithmic Awareness building – State of the art report* és LNE, *Governance and Accountability Mechanisms for Algorithmic Systems* (forthcoming). SMART 2018/37.

[17] Eurobarometer TNS. (2018. július). *Az Eurobarométer 469. sz. gyorsfelmérése: Jogszerűtlen online tartalom.*

rendelkezése tekintetében, ideértve az „információs társadalommal összefüggő szolgáltatások” fogalmának értelmezésével[18] vagy a közvetítő szolgáltatók felelősségével[19] kapcsolatos rendelkezéseket. A Bizottság emellett szakértői véleményeket és álláspontokat gyűjtött össze a célzott konzultációk és szerepvállalási tevékenységek révén, beleértve számos műhelytalálkozót, konferenciát, szakértőkkel és bírókkal folytatott interjút, az e-kereskedelmi szakértői csoporttal folytatott konzultációkat, továbbá számos kétoldalú megbeszélést, illetve a szervezetek, ipari képviselők, a civil társadalom és a tudományos dolgozók ad hoc állásfoglalásának és kutatási anyagainak elemzését.

Végezetül, az elemzés további szakirodalmon, a nyilvános konzultáció során a tudományos dolgozók által benyújtott tanulmányokon és kutatási anyagokon, továbbá egyéb független tanulmányokon alapul, beleértve az Európai Parlament számára készített tanulmányok gyűjteményét[20].

- **Hatásvizsgálat**

A Szabályozói Ellenőrzési Testület fenntartásokkal ugyan, de kedvező véleményt adott a hatásvizsgálatról, és javító jellegű javaslatokat tett[21]. Ezek alapján került sor a hatásvizsgálati jelentés további felülvizsgálatára, mindenekelőtt a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály és a tágabb keretszabályozás közötti kapcsolat egyértelművé tétele, a szakpolitikai alternatívák részletesebb ismertetése, illetve az átdolgozott hatásvizsgálati jelentésben szereplő bizonyítékok részletesebb elemzése terén.

Tovább nő a digitális szolgáltatások gazdaságunkban és társadalmunkban játszott fontossága, ahogy az általuk előidézett kockázatok is nőnek. Az alapforgatókönyvben a Bizottság továbbra is érvényesíti a meglévő szabályokat, többek között az ágazatspecifikus kérdésekben, és támogatni fogja az önszabályozási erőfeszítéseket. Ugyanakkor a változó problémákkal szembenéző tagállamok egymástól függetlenül folytatják a jogszabályalkotást. A jogi széttagoltság és az abból fakadó eltérő nemzeti intézkedések nemcsak nem lépnek fel hatékonyan a jogellenes tevékenységek ellen és nem védik a polgárok alapvető jogait az Unióban, hanem azt is megakadályozzák, hogy az új, innovatív szolgáltatások bővüljenek a belső piacon, megszilárdítva annak a néhány szereplőnek a helyzetét, amely megengedheti magának a további megfelelési költségeket. Ezáltal főként a rendkívül nagy

[18] Például a C-108/09. sz., *Ker-Optika*-ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2010:725), a C-291/13. sz., *Papasavvas*-ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2014:2209), a C-484/14. sz., *Tobias McFadden kontra Sony Music* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2016:689), a C-434/15. sz., *Asociación Profesional Élite Taxi* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2017:981) vagy a C-390/18. sz., *Airbnb Ireland UC* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2019:1112).

[19] A C-236/08–C-238/08. sz., *Google France és Google kontra Vuitton* ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2010:159), a C-324/09. sz., *eBay*-ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2011:474), a C-70/10. sz., *Scarlet*-ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2011:771), a C-360/10. sz., *Netlog*-ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2012:85), a C-314/12. sz., *UPC Telekabel Wien*-ügyben hozott ítélet (EU:C:2014:192), a C-484/14. sz., *Tobias McFadden kontra Sony Music* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2016:689) vagy a C- 18/18. sz., *Glawischnig*-ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2019:821).

[20] A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály: az egységes piac működésének javításáról, amely elérhető az alábbi internetes címen: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0272_HU.html A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály: Az online működő vállalkozásokra vonatkozó kereskedelmi és polgári jogi szabályok kiigazítása, amely elérhető az alábbi internetes címen: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0273_HU.html A digitális szolgáltatásokról és az alapvető jogokról szóló törvény, amely elérhető az alábbi internetes címen: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0274_HU.html

[21] Az összefoglaló és a Szabályozói Ellenőrzési Testület kedvező véleményének linkje a közzétételt követően kerül feltüntetésre.

magánvállalkozások végzik a szabályalkotást és érvényesítést, és tovább nő az online szolgáltatások, a felhasználóik és a hatóságok közötti tájékoztatási aszimmetria.

Az alapforgatókönyv mellett három fő szakpolitikai alternatíva értékelésére került sor. Az első alternatíva kodifikálná a 2018. évi ajánlást: számos eljárási kötelezettséget határozna meg az online platformokra vonatkozóan a felhasználók jogellenes tevékenységei elleni fellépés érdekében. A kötelezettségek emellett magukban foglalnák a szükséges óvintézkedéseket a felhasználók alapvető jogainak védelme és az átláthatóság biztosítása érdekében. Az első alternatíva emellett megerősítené a közigazgatási együttműködési mechanizmusokat, hogy a hatóságok egy digitális elszámolóház révén megoldják a határokon átnyúló problémákat, lehetővé téve az információáramlást. A második alternatíva az első alternatíva intézkedésein túl megszüntetné azokat a tényezőket, amelyek elriasztják a szolgáltatókat attól, hogy önkéntes intézkedéseket hozzanak a jogellenes tartalom ellen, és intézkedéseket vezetne be az ajánlórendszerek és a hirdetések átláthatóságának fokozására. Az egyes tagállamok központi koordinátorának kinevezése fokozná a végrehajtási és együttműködési mechanizmust. A harmadik alternatíva – amely az előző alternatívákban felvázolt intézkedéseken alapul – célzott, aszimmetrikus intézkedéseket tartalmaz, és szigorúbb kötelezettségeket ír elő az online óriásplatformokra, amelyek az uniós gazdaság és társadalom szempontjából a legnagyobb kockázatokat hajlamosak jelenteni, valamint szerepel benne a közvetítő szolgáltatók felelősségi rendszerével kapcsolatos korlátozott magyarázat, illetve egy uniós irányítási rendszer megerősített felügyeleti és végrehajtási hatáskörrel.

Az azonosított gazdasági és társadalmi hatások értékelése, valamint a hatékonyság, eredményesség, koherencia és arányosság összehasonlítása rámutatott, hogy a harmadik alternatíva érné el leghatékonyabban a beavatkozási célkitűzéseket egy olyan arányos keret megteremtésével, amely képes alkalmazkodni a dinamikus digitális világban megjelenő kihívásokhoz. A harmadik alternatíva elemei emellett élvezik az érdekelt felek széles körű támogatását, beleértve az Európai Parlament és a tagállamok álláspontját.

Az előnyben részesített alternatíva támogatná az uniós közvetítő szolgáltatók belső piacra jutását és bővülési kapacitását a jogi széttagoltsággal kapcsolatos költségek csökkentésével. A kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségekkel kapcsolatban megfelelési költségekre lehet számítani, de a becslések szerint a jelenlegi széttagoltság harmonizáció révén való csökkentése ellensúlyozza ezeket. Várhatóan kedvező hatással lesz a versenyképességre, innovációra és beruházásokra a digitális szolgáltatások terén, különös tekintettel a platform üzleti modelleket kínáló uniós induló innovatív vállalkozásokra és növekvő innovatív vállalkozásokra, de emellett – változó mértékben – a digitális kereskedelem révén támogatott és megerősödő ágazatokban.

Az előnyben részesített alternatíva megfelelő módon meg kívánja osztani a felelősséget a közvetítő szolgáltatások, a szolgáltatások igénybe vevői és a hatóságok között a jogellenes online tartalom elleni küzdelem vonatkozásában. Ennek érdekében az online óriásplatformokra rótt kellő gondossági kötelezettségekkel kapcsolatban aszimmetrikus megközelítést vezet be: ez olyan felülvizsgált kockázatkezelési megközelítés, amelyben a végrehajtás szempontjából fontos szerepet kap az irányítási rendszer. Az aszimmetrikus kötelezettségek csak az olyan online óriásplatformokra vonatkoznak, amelyek – a legfrissebb adatok alapján – nemcsak a legszélesebb eléréssel rendelkeznek, hanem amelyek jelentős árbevétellel rendelkező nagyvállalatok. Ebből következik, hogy bár a célzott intézkedések egyes vállalatok esetében korlátozóbb jellegűek, arányosak a vállalatok megfelelési képességével.

A javasolt alternatíva csökkentené a hatóságok együttműködésére vonatkozó jelenlegi mechanizmusok elégtelenségéből és megkettőzéséből eredő költségeket a hatóságok számára.

A tagállamok viselnék az – új vagy már meglévő – illetékes hatóság kinevezésének költségét, de a hatékonysághoz köthető előnyök várhatóan felülmúlják ezt: az egyes hatóságok vonatkozásában az erőforrások közös felhasználásának, a jobb információáramlásnak, valamint a belső piacon működő más hatóságokkal, illetve a szolgáltatókkal folytatott egyértelmű kapcsolattartásnak köszönhetően.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Az ezt a javaslatot kísérő hatásvizsgálat azonosította az eltérő szabályozási és felügyeleti megközelítésekre visszavezethető jogi széttagoltság kockázatának kezelésére irányuló uniós beavatkozás egyedüli hozzáadott értékét (ezáltal a digitális szolgáltatások tekintetében a fokozott biztonság és a megerősödött bizalom figyelembevétele nélkül): a határokon átnyúló digitális kereskedelem potenciálisan 1–1,8 %-kal nőhet, ami 8,6–15,5 milliárd EUR értékű, határokon átnyúló árbevétel-növekedésnek felel meg.

Az intézkedések végrehajtásának hozzáadott értékét tekintve, a kezdeményezés fontos, hatékonysághoz köthető eredményekkel jár egyrészt a tagállami együttműködés, másrészt néhány erőforrás közös felhasználása terén az uniós szintű technikai segítségnyújtás, például a tartalommoderálási rendszerek, az ajánlórendszerek és az online hirdetések online óriásplatformokon való vizsgálata és ellenőrzése érdekében. Ez viszont fokozza a végrehajtási és felügyeleti intézkedések hatékonyságát, míg a jelenlegi rendszer nagymértékben a korlátozott felügyeleti képességen alapul kis számú tagállamban.

- **Alapjogok**

Az uniós polgárok és mások egyre nagyobb kockázatnak és veszélynek vannak kitéve online – a jogellenes tartalom és tevékenységek terjedésétől a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozásáig és egyéb társadalmi károkig. Az ebben a jogalkotási javaslatban tervezett szakpolitikai intézkedések jelentősen javítani fognak a helyzeten egy modern, időtálló irányítási kerettel, hatékonyan védve valamennyi érdekelt fél, legfőképpen az uniós polgárok jogait és jogos érdekeit. A javaslat olyan fontos biztosítékokat vezet be, amelyek lehetővé teszik, hogy a polgárok szabadon formálhassanak véleményt a felhasználók által az online környezetben játszott fokozott szerep mellett, illetve gyakorolhassák egyéb alapvető jogaikat, például a hatékony jogorvoslathoz való jogot, a megkülönböztetésmentességhez való jogot, a gyermekek jogait, továbbá a személyes adatok védelméhez való jogot és a magánélethez való jogot online környezetben.

A rendeletjavaslat csökkenteni fogja annak kockázatát, hogy tévesen vagy indokolatlanul tiltsanak le beszédeket, kezelni fogja a beszédekre gyakorolt korlátozó hatásokat, ösztönözni fogja a tájékozódás és a véleménynyilvánítás szabadságát, valamint megerősíti a felhasználók jogorvoslati lehetőségeit. Egyes csoportok vagy személyek a nemük, faji vagy etnikai származásuk, vallásuk, meggyőződésük, fogyatékosságuk, koruk vagy szexuális irányultságuk miatt veszélyeztetettek vagy hátrányos helyzetűek lehetnek az online szolgáltatások használata során. A felhasználók és harmadik felek által a bejelentési rendszerekbe potenciálisan beágyazott, illetve a platformok által használt automatizált tartalommoderálási eszközökben jelentkező (tudatos vagy nem tudatos) torzulásokból fakadó korlátozások és eltávolítási intézkedések aránytalanul érinthetik őket. A javaslat csökkenteni fogja a megkülönböztető jellegű kockázatokat, különösen az említett csoportok vagy személyek vonatkozásában, és hozzá fog járulni a gyermekjogok és az emberi méltósághoz való jog online védelméhez. A javaslat csak akkor írja elő a jogellenes tartalom eltávolítását, illetve akkor ír elő kötelező óvintézkedéseket, ha a felhasználó információi eltávolításra kerülnek, beleértve a felhasználó számára biztosított magyarázatot, a szolgáltatók által támogatott panasztételi mechanizmusokat és a külső, peren kívüli vitarendezési mechanizmust. Továbbá,

biztosítani fogja az uniós polgárok védelmét akkor is, amikor azok az Unióban székhellyel nem rendelkező, de a belső piacon aktív szolgáltatók szolgáltatásait használják, mivel azokra a szolgáltatókra is vonatkozik.

A vállalkozás szolgáltatókat megillető szabadsága tekintetében a belső piaci széttagoltság csökkentése ellensúlyozza a vállalkozások költségeit. A javaslat óvintézkedéseket vezet be, hogy enyhítse a szolgáltatók terhét, beleértve az ismételt indokolatlan bejelentések elleni intézkedéseket és a megbízható bejelentők előzetes hatósági ellenőrzését. Továbbá, egyes kötelezettségek az online óriásplatformokra vonatkoznak, amelyeken gyakran merülnek fel a legsúlyosabb kockázatok, és amelyek képesek a többletteher vállalására.

A jogszabályjavaslat fenn fogja tartani az e-kereskedelmi irányelvben előírt általános nyomonkövetési kötelezettségek tilalmát, ami önmagában alapvetően fontos szerepet játszik az alapvető jogok szükséges egyensúlyának biztosításában az online világban. Az új rendelet tiltja az általános nyomonkövetési kötelezettségeket, mert azok aránytalanul befolyásolhatják a felhasználók véleménynyilvánítási szabadságát és a tájékozódás szabadságát, és túlzott terhet róhatnak a szolgáltatókra, amivel indokolatlanul gátolnák a vállalkozás szabadságát. A tilalom emellett az online felügyeletet ösztönző tényezőket is korlátozza, és pozitív hatással van a személyes adatok és a magánélet védelmére.

A javaslatban szereplő valamennyi intézkedés teljes mértékben megfelel a személyes adatok védelmére, a hírközlés terén a magánélethez való jog védelmére és a magánélet védelmére vonatkozó, az uniós jogszabályokban előírt magas szintű előírásoknak, és összhangban van azokkal.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat költségvetési vonzatát a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretben előirányzott összegek fedezik a Digitális Európa program és az Egységes piac program pénzügyi keretösszegéből az ezt a rendeletjavaslatot kísérő pénzügyi kimutatásban szereplő részletesebb információknak megfelelően. Ezek a vonzatok a pénzügyi terv 7. fejezetének átprogramozását is szükségessé teszik.

Az ezt a rendeletjavaslatot kísérő pénzügyi kimutatás a rendelet költségvetési vonzataira vonatkozik.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A Bizottság az alkalmazás kezdőnapjával ki fogja dolgozni ezen jogalkotási eszköz kimeneteinek, eredményeinek és hatásainak folyamatos nyomon követésére szolgáló átfogó keretet. A létrehozott nyomonkövetési program alapján az eszköz értékelésére a tervek szerint a rendelet hatálybalépését követő öt éven belül kerül sor.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Az I. fejezet meghatározza az általános rendelkezéseket, beleértve a rendelet tárgyát és hatályát (1. cikk), valamint a rendeletben használt legfontosabb fogalmak magyarázatát (2. cikk).

A II. fejezet a közvetítő szolgáltatók felelősség alóli mentességére vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz. Konkrétabban, tartalmazza azokat a feltételeket, amelyek értelmében az egyszerű

továbbítást (3. cikk), a gyorsítótárazást (4. cikk) vagy tárhelyet (5. cikk) biztosító szolgáltatók mentesülnek a harmadik felektől származó, általuk továbbított vagy tárolt információkra vonatkozó felelősség alól. Azt is előírja, hogy a felelősség alóli mentesség nem tagadható meg, ha a közvetítő szolgáltatók önkéntes, saját kezdeményezésű vizsgálatot folytatnak vagy megfelelnek a jogszabályoknak (6. cikk), és előírja az ilyen szolgáltatókra vonatkozó általános nyomon követési vagy aktív tényfeltáró kötelezettségek tilalmát (7. cikk). Végezetül, a közvetítő szolgáltatókra vonatkozó kötelezettséget ír elő a nemzeti igazságügyi vagy közigazgatási hatóságok által hozott, a jogellenes tartalom elleni fellépésre (8. cikk) és az információszolgáltatásra (9. cikk) vonatkozó határozatok tekintetében.

A III. fejezet öt különböző szakaszban meghatározza az átlátható és biztonságos online környezetre vonatkozó, kellő gondossági kötelezettségeket.

Az **1. szakasz** meghatározza a valamennyi közvetítő szolgáltatóra vonatkozó kötelezettségeket, különös tekintettel az alábbiakra: a tagállami hatóságok, a Bizottság és a Testület közötti közvetlen kommunikációt lehetővé tevő egyedüli kapcsolattartó pont létrehozására vonatkozó kötelezettség (10. cikk); a tagállamokban székhellyel nem rendelkező, de az Unióban szolgáltatásokat kínáló szolgáltatók esetében a jogi képviselő kijelölésére vonatkozó kötelezettség (11. cikk); a szolgáltatásaik használatára esetlegesen vonatkozó korlátozásoknak a szerződési feltételekben való feltüntetésére vonatkozó kötelezettség, illetve az ilyen korlátozások alkalmazása és érvényesítése során a felelősségteljes eljárásra vonatkozó kötelezettség (12. cikk); és a jogellenes tartalom vagy a szolgáltató szerződési feltételeivel ellentétesnek minősülő információk eltávolítása, illetve az ahhoz való hozzáférés megszüntetése vonatkozásában az átláthatósági jelentésre vonatkozó kötelezettségek (13. cikk).

A **2. szakasz** az 1. szakaszban szereplő kötelezettségeken túl meghatározza a tárhelyet biztosító szolgáltatókra vonatkozó kötelezettségeket. Ez a szakasz mindenekelőtt arra kötelezi ezeket a szolgáltatókat, hogy olyan mechanizmusokat működtessenek, amelyek lehetővé teszik a harmadik felek számára az állítólagos jogellenes tartalom bejelentését (14. cikk). Továbbá, ha az ilyen szolgáltatók úgy döntenek, hogy eltávolítanak adott, a szolgáltatás igénybe vevője által rendelkezésre bocsátott információt vagy megszüntetik az ahhoz való hozzáférést, a rendelet előírja, hogy indokolással kell szolgálni a szolgáltatás igénybe vevője számára (15. cikk).

A **3. szakasz** a valamennyi online platformra vonatkozó kötelezettségeket tartalmazza az 1. és 2. szakaszban szereplő kötelezettségeken felül. Ez a szakasz meghatározza, hogy nem vonatkozik azokra az online platformokra, amelyek a 2003/361/EK ajánlás melléklete értelmében mikro- vagy kisvállalkozásnak minősülnek (16. cikk). Ez a szakasz előírja az online platformok számára, hogy belső panaszkezelési rendszert kell működtetniük az állítólagos jogellenes tartalommal, illetve a szerződési feltételekkel összeegyeztethetetlen információkkal kapcsolatos döntések vonatkozásában (17. cikk). Emellett arra kötelezi az online platformokat, hogy a szolgáltatásaik igénybe vevőivel való vitás kérdések rendezése érdekében vegyék fel a kapcsolatot peren kívüli vitarendezéssel foglalkozó, tanúsított testületekkel (18. cikk). Tovább arra kötelezi az online platformokat, hogy kiemelten kezeljék a megbízható bejelentők által tett bejelentéseket (19. cikk), és meghatározza, hogy az online platformoknak milyen intézkedéseket kell elfogadniuk a visszaélések ellen (20. cikk). Ez a szakasz ezenkívül előírja az online platformok számára, hogy értesíteniük kell az illetékes végrehajtó hatóságokat, ha olyan információk birtokába jutnak, amelyek alapján felmerül az emberek életét vagy biztonságát fenyegető súlyos bűncselekmények gyanúja (21. cikk). Ez a szakasz arra kötelezi továbbá az online platformokat, hogy a szolgáltatásaikat használó

kereskedőkkel kapcsolatban konkrét adatok fogadjanak, tároljanak, észszerű erőfeszítések keretében értékeljék a megbízhatóságukat, valamint közzétegyék őket, ha ezek az online platformok lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy távollevők között kötött szerződést kössenek az érintett kereskedőkkel (22. cikk). Ezeknek az online platformoknak ezenfelül úgy kell kialakítaniuk a felhasználói felületeiket, hogy lehetővé tegyék a kereskedők számára az uniós fogyasztóvédelmi és termékbiztonsági jogszabályok tiszteletben tartását (22a. cikk). Az online platformoknak emellett jelentéseket kell közzétenniük a jogellenes tartalom vagy a szerződési feltételeikkel ellentétesnek minősülő információk eltávolításával, illetve az azokhoz való hozzáférés megszüntetésével kapcsolatos tevékenységeikről (23. cikk). Ez a szakasz továbbá online platformokra vonatkozó átláthatósági kötelezettségeket tartalmaz az online hirdetések tekintetében (24. cikk).

A **4. szakasz** az 1–3. szakaszban meghatározott kötelezettségeken felüli kötelezettségeket ír elő a (25. cikkben meghatározott) online óriásplatformok vonatkozásában a rendszerszintű kockázatok kezelése érdekében. az online óriásplatformok kötelesek elvégezni a szolgáltatásaik működése és használata által előidézett vagy azzal kapcsolatos rendszerszintű kockázatok értékelését (26. cikk), és észszerű, hatékony intézkedéseket kell tenniük az ilyen kockázatok csökkentésére (27. cikk). Emellett alá kell vetniük magukat külső és független ellenőrzéseknek (28. cikk). Ez a szakasz továbbá konkrét kötelezettséget tartalmaz arra az esetre nézve, ha az online óriásplatformok ajánlórendszert használnak (29. cikk) vagy online hirdetéseket jelenítenek meg online interfészükön (30. cikk). Ezenfelül ez a szakasz meghatározza, hogy az online óriásplatformok milyen feltételek mellett biztosítják az adatokhoz való hozzáférést a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátornak vagy a Bizottságnak és az ellenőrzött kutatóknak (31. cikk), előírja egy vagy több megfelelési vezető kinevezését a rendeletben szereplő kötelezettségeknek való megfelelés biztosítása érdekében (32. cikk), és további konkrét átláthatósági jelentési kötelezettségeket tartalmaz (33. cikk).

Az **5. szakasz** átfogó rendelkezéseket tartalmaz a kellő gondossági kötelezettségekkel, nevezetesen azokkal az eljárásokkal kapcsolatban, amelyek tekintetében a Bizottság támogatni fogja és elő fogja mozdítani a harmonizált európai szabványok (34. cikk), a magatartási kódexek kidolgozására vonatkozó keret (35. cikk) és az online hirdetésekre vonatkozó sajátos magatartási kódexek kidolgozására vonatkozó keret (36. cikk) kidolgozását és végrehajtását. Egy rendelkezés a közbiztonságot vagy közegészségügyet fenyegető rendkívüli körülmények esetére vonatkozó válsághelyzeti protokollokról szól (37. cikk).

A **IV. fejezet** a rendelet végrehajtására és érvényesítésére vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza.

Az **1. szakasz** az illetékes nemzeti hatóságokra, köztük a digitális szolgáltatási koordinátorokra, azaz a tagállamok által a rendelet következetes alkalmazása érdekében kijelölt elsődleges nemzeti hatóságokra vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz (38. cikk). A digitális szolgáltatási koordinátorok más kijelölt illetékes hatóságokhoz hasonlóan függetlenek, és pártatlanul, átlátható, időben látják el feladataikat (39. cikk). A szolgáltató székhelye szerinti tagállam rendelkezik az e rendelet érvényesítésére vonatkozó hatáskörrel (40. cikk). A digitális szolgáltatási koordinátorok konkrét hatáskörrel rendelkeznek (41. cikk). A tagállamoknak szankciókra vonatkozó szabályokat kell megállapítaniuk arra az esetre, ha a közvetítő szolgáltatók megszegik a rendelet értelmében fennálló kötelezettségeiket (42. cikk). A digitális szolgáltatási koordinátorok fogadhatják a közvetítő szolgáltatók elleni panaszokat a rendelet értelmében fennálló kötelezettségek megszegése esetén (43. cikk). A digitális szolgáltatási koordinátoroknak éves jelentést kell közzétenniük a tevékenységükről (44. cikk), és együtt kell működniük a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó, más tagállamokban kijelölt

koordinátorokkal (45. cikk). A digitális szolgáltatási koordinátorok emellett részt vehetnek a rendelet hatálya alá tartozó ügyekben folytatott közös vizsgálatokban (46. cikk).

A **2. szakasz** a digitális szolgáltatási koordinátorok független tanácsadó csoportjára, a Digitális Szolgáltatások Európai Testületére vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz (47. cikk). Meghatározza továbbá a Testület felépítését (48. cikk) és feladatait (49. cikk).

A **3. szakasz** az online óriásplatformokkal kapcsolatos felügyelettel, vizsgálattal, érvényesítéssel és nyomon követéssel foglalkozik. Rendelkezik a megerősített felügyeletről arra az esetre, ha az ilyen platformok megsértik a III. fejezet 4. szakaszában szereplő rendelkezéseket (50. cikk). Emellett lehetővé teszi a Bizottság beavatkozását az online óriásplatformok vonatkozásában a jogsértések tartós fennállása esetén (51. cikk). Ilyen esetekben a Bizottság vizsgálatokat végezhet, többek között információk iránti megkeresések (52. cikk), interjúk (53. cikk) és helyszíni ellenőrzések (54. cikk) révén, ideiglenes intézkedéseket fogadhat el (55. cikk), kötelező érvényűvé teheti az online óriásplatformok kötelezettségvállalásait (56. cikk), és nyomon követheti a rendeletnek való megfelelésüket (57. cikk). Meg nem felelés esetén a Bizottság meg nem felelési határozatokat hozhat (58. cikk), illetve bírságokat (59. cikk) és kényszerítő bírságokat (60. cikk) szabhat ki abban az esetben, ha az online óriásplatformok megszegik a rendelet előírásait, illetve akkor, ha a vizsgálatok összefüggésében helytelen, hiányos vagy félrevezető tájékoztatást nyújtanak. A rendelet meghatározza a szankciók kiszabására (61. cikk) és érvényesítésére (62. cikk) vonatkozó elévülési időt is. Végezetül, a rendelet meghatározza a Bizottság előtti eljárási garanciákat, különös tekintettel a meghallgatáshoz való jogra és az iratbetekintés jogára (63. cikk), valamint a határozatok közzétételének jogára (64. cikk). Ez a szakasz rendelkezik továbbá a Bizottság és a nemzeti bíróságok együttműködéséről (65. cikk) és az eljárások tekintetében a gyakorlati intézkedésekre vonatkozó végrehajtási jogi aktusok elfogadásáról (66. cikk).

A **4. szakasz** a végrehajtásra vonatkozó közös rendelkezéseket tartalmazza. Először meghatározza a digitális szolgáltatási koordinátorok, a Bizottság és a Testület közötti kommunikációt támogató információmegosztási rendszerre vonatkozó szabályokat (67. cikk). Idetartozik a közvetítő szolgáltatások igénybe vevőinek ahhoz való joga, hogy meghatalmazzanak valamely testületet, szervezetet vagy szövetséget arra, hogy a nevükben a jogaikat gyakorolják (68. cikk).

Az **5. szakasz** az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290., illetve 291. cikkének megfelelő, felhatalmazáson alapuló, illetve végrehajtási jogi aktusok elfogadásával foglalkozik (69. és 70. cikk).

Végezetül, az **V. fejezet** e rendelet záró rendelkezéseit tartalmazza az e-kereskedelmi irányelv 12–15. cikkének törlésével kapcsolatban, mivel a rendelet magába foglalja ezeket a cikkeket (71. cikk), továbbá a 2020/XX/EC irányelv módosításaival (72. cikk), a rendelet értékelésével (73. cikk), illetve hatálybalépésével és alkalmazásával (74. cikk) kapcsolatban.

2020/0361 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a digitális szolgáltatások egységes piacáról (digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály) és a 2000/31/EK irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[22],

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére[23],

tekintettel az európai adatvédelmi biztos véleményére[24],

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) Az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások és különösen a közvetítő szolgáltatások az uniós gazdaság, illetve az uniós polgárok mindennapjainak fontos részévé váltak. Húsz évvel a meglévő, az ilyen szolgáltatásokra vonatkozóan a 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben[25] lefektetett jogi keret elfogadását követően az új és innovatív üzleti modellek és szolgáltatások, például az online közösségi hálózatok és piacterek lehetővé tették az üzleti felhasználók és fogyasztók számára, hogy új módokon osszanak meg információkat, férjenek hozzá információkhoz és vegyenek részt ügyletekben. Az uniós polgárok többsége jelenleg napi szinten használja ezeket a szolgáltatásokat. Az ilyen szolgáltatások digitális átalakulása és fokozott használata azonban új kockázatokat és kihívásokat is eredményezett az egyéni felhasználók és a társadalom egésze számára egyaránt.

(2) A tagállamok egyre nagyobb mértékben vezetnek be vagy terveznek bevezetni az ezen rendelet által szabályozott kérdésekről szóló nemzeti jogszabályokat, mindenekelőtt a közvetítő szolgáltatókra vonatkozó kellő gondossági követelmények előírásával. Ezek az eltérő nemzeti jogszabályok kedvezőtlenül érintik a belső piacot, amely – a Szerződés 26. cikke értelmében – egy olyan, belső határok nélküli térséget alkot, amelyben biztosított az áruk és szolgáltatások, valamint a letelepedés szabadsága,

[22] HL C […]., […], […]. o.
[23] HL C […]., […], […]. o.
[24] HL C […]., […], […]. o.
[25] Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) (HL L 178., 2000.7.17., 1. o.).

figyelembe véve az ilyen szolgáltatások nyújtásához általában használt internet eredendően határokon átnyúló jellegét. A közvetítő szolgáltatások belső piacon történő nyújtására vonatkozó feltételeket harmonizálni kell, hogy a vállalkozások hozzáférhessenek új piacokhoz és lehetőségekhez a belső piacban rejlő előnyök kiaknázása érdekben, nagyobb választékot biztosítva a fogyasztóknak és a szolgáltatások egyéb igénybe vevőinek.

(3) A közvetítő szolgáltatók felelősségteljes és kellően gondos magatartása elengedhetetlen a biztonságos, kiszámítható és megbízható online környezethez, illetve ahhoz, hogy az uniós polgárok és más személyek gyakorolhassák az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a továbbiakban: Charta) biztosított alapvető jogokat, különösen a véleménynyilvánítás és az információ szabadságához, illetve a vállalkozások szabadságához és a megkülönböztetésmentességhez való jogot.

(4) Ezért a belső piac működésének védelme és javítása érdekében célzott, egységes, hatékony, arányos és kötelező szabályokat kell hozni uniós szinten. Ez a rendelet biztosítja annak feltételeit, hogy az innovatív digitális szolgáltatások megjelenjenek a belső piacon és bővüljenek. A közvetítő szolgáltatókra vonatkozó követelmények tekintetében a nemzeti szabályozási intézkedések uniós szintű közelítése elengedhetetlen a belső piac töredezettségének elkerüléséhez és felszámolásához, illetve a jogbiztonság biztosításához, csökkentve ezáltal a fejlesztők bizonytalanságát, és előmozdítva az interoperabilitást. A technológiasemleges követelmények alkalmazása nem akadályozza, hanem elősegíti az innovációt.

(5) Ez a rendelet az információs társadalommal összefüggő egyes, vagyis olyan szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókra vonatkozik, amelyek az (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv[26] fogalommeghatározásának megfelelően általában térítés ellenében, távolról, elektronikus úton és a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére nyújtott szolgáltatások. Konkrétabban ez a rendelet a közvetítő szolgáltatókra, különösen az egyszerű továbbítást, a gyorsítótárazást vagy tárhelyet biztosító szolgáltatókra vonatkozik, mivel az ilyen szolgáltatások használatának – főként jogszerű és társadalmilag hasznos célokból való – exponenciális növekedése hatására a jogellenes vagy egyéb módon káros információk és tevékenységek közvetítésében és terjesztésében is nőtt a szerepük.

(6) A gyakorlatban egyes közvetítő szolgáltatók olyan szolgáltatások tekintetében közvetítenek, amelyek nyújtására nem feltétlenül elektronikus úton kerül sor (például távoli információtechnológiai szolgáltatások, közlekedés, vendéglátás vagy kézbesítési szolgáltatások). Ez a rendelet csak a közvetítő szolgáltatásokra vonatkozik, és nem érinti a közvetítő szolgáltatásokon keresztül közvetített termékekről vagy szolgáltatásokról szóló uniós vagy nemzeti jogszabályokban megfogalmazott követelményeket, beleértve azokban a helyzetekben, amikor a közvetítő szolgáltatás egy másik, nem közvetítő szolgáltatás szerves részét képezi az Európai Unió Bírósága ítélkezési gyakorlatának megfelelően.

(7) Az ebben a rendeletben meghatározott szabályok hatékonyságának biztosítása, illetve a belső piaci egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében ezek a szabályok székhelytől vagy lakóhelytől függetlenül vonatkoznak a közvetítő szolgáltatókra,

[26] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1535 irányelve (2015. szeptember 9.) a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról (HL L 241., 2015.9.17., 1. o.).

amennyiben szolgáltatásokat nyújtanak az Unióban, ahogy azt az Unióval fennálló érdemi kapcsolat alátámasztja.

(8) Ilyen érdemi kapcsolat áll fenn az Unióval, ha a szolgáltató székhellyel rendelkezik az Unióban, vagy ennek hiányában egy vagy több tagállamban jelentős számú felhasználója van, vagy a tevékenységei egy vagy több tagállam felé irányulnak. Az egy vagy több tagállam felé irányuló tevékenység valamennyi releváns körülmény alapján állapítható meg, beleértve az olyan tényezőket is, mint az adott tagállamban általában használt nyelv vagy pénznem használata, a termékek vagy szolgáltatások megrendelésének lehetősége vagy nemzeti felső szintű domain használata. A valamely tagállam felé irányuló tevékenység fennállása levezethető abból is, ha rendelkezésre áll egy alkalmazás a vonatkozó nemzeti alkalmazás-áruházban, ha helyi hirdetéseket vagy a tagállamban használt nyelvű hirdetéseket közölnek, vagy ügyfélkapcsolatok kezeléséből, például az adott tagállamban általánosan használt nyelven történő ügyfélszolgálat biztosításából. Érdemi kapcsolat akkor is feltételezhető, ha a szolgáltató tevékenysége egy vagy több tagállam felé irányul az 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[27] 17. cikke (1) bekezdése c) pontjának megfelelően. Másrészről egy honlap Unióból való puszta technikai elérhetősége csak ilyen alapon nem minősül az Unióval fennálló érdemi kapcsolatnak.

(9) Ez a rendelet kiegészíti, de nem érinti a közvetítő szolgáltatások nyújtásának egyes szempontjait szabályozó egyéb uniós jogi aktusokból, mindenekelőtt a 2000/31/EK irányelvből eredő szabályok alkalmazását, kivéve az e rendelet, a módosított 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[28], valamint az (EU) …/… európai parlamenti és tanácsi rendelet[29] (az online terrorista tartalomról szóló rendeletjavaslat) által bevezetett változásokat. Ezért ez a rendelet nem érinti ezeket az egyéb jogi aktusokat, amelyek az e rendeletben meghatározott, általánosan alkalmazandó keret vonatkozásában *lex specialisnak* minősülnek. Ugyanakkor az ebben a rendeletben meghatározott szabályok vonatkoznak azokra a kérdésekre, amelyeket az említett egyéb jogi aktusok nem vagy nem teljes mértékben szabályoznak, továbbá azokra a kérdésekre, amelyek vonatkozásában ezek az egyéb jogi aktusok lehetővé teszik a tagállamok számára egyes intézkedések nemzeti szintű elfogadását.

(10) Az egyértelműség kedvéért azt is meg kell határozni, hogy ez a rendelet nem érinti az (EU) 2019/1148 európai parlamenti és tanácsi rendeletet[30], az (EU) 2019/1150 európai parlamenti és tanácsi rendeletet[31], a 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi

[27] Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).

[28] Az Európai Parlament és a Tanács 2010/13/EU irányelve (2010. március 10.) a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 95., 2010.4.15., 1. o.).

[29] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) …/… rendelete (az online terrorista tartalomról szóló rendeletjavaslat).

[30] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1148 rendelete (2019. június 20.) a robbanóanyag-prekurzorok forgalmazásáról és felhasználásáról, az 1907/2006/EK rendelet módosításáról, valamint a 98/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 186., 2019.7.11., 1. o.).

[31] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1150 rendelete (2019. június 20.) az online közvetítő szolgáltatások üzleti felhasználói tekintetében alkalmazandó tisztességes és átlátható feltételek előmozdításáról (HL L 186., 2019.7.11., 57. o.).

irányelvet[32], a 2002/58/EK irányelv bizonyos rendelkezéseitől való ideiglenes eltérésről szóló […/…] rendeletet[33], továbbá a fogyasztóvédelmi uniós jogot, mindenekelőtt a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet[34], a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet[35], az (EU) 2019/2161 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel[36] módosított 93/13/EGK európai parlamenti és tanácsi irányelvet[37], illetve a személyes adatok védelméről szóló uniós jogot, mindenekelőtt az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletet[38]. A személyes adatok kezelése tekintetében a magánélet védelmét kizárólag az erről a témáról szóló uniós jog szabályai szabályozzák, mindenekelőtt az (EU) 2016/679 rendelet és a 2002/58/EK irányelv. Ez a rendelet nem érinti továbbá a munkafeltételekről szóló uniós jog szabályait.

(11) Tisztázni kell, hogy ez a rendelet nem sérti a szerzői jogról és a szomszédos jogokról szóló uniós jog szabályait, mert ez a jog olyan konkrét szabályokat és eljárásokat határoz meg, amelyeket érintetlenül kell hagyni.

(12) A biztonságos, kiszámítható és megbízható online környezet biztosítására vonatkozó célkitűzés elérése érdekében e rendelet alkalmazásában a „jogellenes tartalom” fogalmát tágan kell értelmezni, és a jogellenes tartalommal, termékekkel, szolgáltatásokkal és tevékenységekkel kapcsolatos információkat is magában foglalja. Ez a fogalom különösen olyan információkra utal, azok formájától függetlenül, amelyek a hatályos jogszabályok értelmében jogellenesek, például a jogellenes gyűlöletbeszéd vagy a terroristatartalom és a jogellenes megkülönböztető tartalom, vagy jogellenes tevékenységekkel kapcsolatos, például a gyermekek szexuális zaklatását ábrázoló képek megosztása, magánjellegű képek jogellenes, nem beleegyezésen alapuló megosztása, online zaklatás, nem megfelelő vagy hamisított termékek értékesítése, szerzői joggal védett anyagok nem engedélyezett felhasználása vagy a fogyasztóvédelmi jogot megsértő tevékenységek. Ebben a tekintetben lényegtelen, hogy az információ vagy tevékenység az uniós jog vagy az uniós joggal összhangban lévő nemzeti jog értelmében jogellenes-e, illetve pontosan milyen jellegű vagy tárgyú a szóban forgó jog.

---

[32] Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről („Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv”) (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).

[33] A […/…] rendelet a 2002/58/EK irányelv bizonyos rendelkezéseitől való ideiglenes eltérésről.

[34] Az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelve (2005. május 11.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”).

[35] Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről.

[36] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2161 irányelve (2019. november 27.) a 93/13/EGK tanácsi irányelvnek, valamint a 98/6/EK, a 2005/29/EK és a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az uniós fogyasztóvédelmi szabályok hatékonyabb végrehajtása és korszerűsítése tekintetében történő módosításáról.

[37] A Tanács 93/13/EGK irányelve (1993. április 5.) a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről.

[38] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

(13) Az érintett szolgáltatások sajátos jellemzőit és ezzel kapcsolatban annak szükségességét tekintve, hogy az ilyen szolgáltatókra különös kötelezettségeknek kell vonatkozniuk, a rendelet fogalommeghatározása szerinti, tárhelyet biztosító szolgáltatók tágabb kategóriáján belül meg kell különböztetni az online platformok alkategóriáját. Az online platformok, például a közösségi hálózatok és az online piacterek olyan tárhelyet biztosító szolgáltatók, amelyek a szolgáltatás igénybe vevői által rendelkezésre bocsátott információkat a szolgáltatás igénybe vevői kérésére nemcsak tárolják, hanem – szintén a kérésükre – nyilvánosságra hozzák. Azonban a túlzottan széles körű kötelezettségek elkerülése érdekében a tárhelyet biztosító szolgáltatók nem tekintendők online platformnak, ha az információk nyilvános terjesztése csupán egy másik szolgáltatás jelentéktelen és kizárólag kiegészítő eleme, amely – objektív technikai okokból – nem használható a másik, fő szolgáltatás nélkül, és az ilyen elem integrációja nem az e rendeletben az online platformokra vonatkozóan előírt szabályok alkalmazhatóságának elkerülésére szolgál. Például egy online újságban ilyen elem lehet a hozzászólási lehetőség, és egyértelmű, hogy ez csak kiegészítő jelleggel bír a fő szolgáltatás, a kiadó szerkesztőségi felelőssége melletti hírközlés mellett.

(14) Az „információk nyilvános terjesztése” ebben a rendeletben használt fogalmának magában kell foglalnia az információk elérhetővé tételét potenciálisan korlátlan körben, vagyis általában véve könnyen hozzáférhetővé kell tenni az információkat a felhasználók számára az információt nyújtó szolgáltatás igénybe vevője általi további cselekvés nélkül, függetlenül attól, hogy az említett személyek ténylegesen hozzáférnek-e a szóban forgó információhoz. Egy adott szolgáltatás tekintetében a felhasználói csoportok létrehozásának puszta lehetősége önmagában nem jelenti azt, hogy az ilyen módon megosztott információ nem nyilvánosan terjesztett információ. Ugyanakkor ez a fogalom kizárja az információk előre meghatározott személyek véges számából álló záró csoportokban történő terjesztését. Az (EU) 2018/1972 európai parlamenti és tanácsi irányelvben[39] meghatározott személyközi hírközlési szolgáltatások, például az e-mailek vagy a személyes üzenetküldő szolgáltatások nem tartoznak e rendelet hatálya alá. E rendelet értelmében az információ terjesztése csak akkor minősül nyilvánosnak, ha azt az információt nyújtó szolgáltatás igénybe vevője közvetlenül kéri.

(15) Amennyiben a szolgáltató néhány szolgáltatására ez a rendelet vonatkozik, más szolgáltatásaira azonban nem, vagy ha a szolgáltató szolgáltatásaira e rendelet különböző szakaszai vonatkoznak, e rendelet releváns rendelkezései csak a rendelet hatálya alá tartozó szolgáltatásokra érvényesek.

(16) A közvetítő szolgáltatók felelősség alóli – a 2000/31/EK irányelvben megállapított – feltételes mentességére vonatkozó horizontális keret által biztosított jogbiztonság sok új szolgáltatás számára tette lehetővé a belső piacon való megjelenést és bővülést. Ezt a keretet ezért fenn kell tartani. Ugyanakkor a releváns szabályok nemzeti szintű átültetése és alkalmazása terén megfigyelhető eltérésekre való tekintettel, illetve az egyértelműség és a koherencia kedvéért ezt a keretet be kell építeni ebbe a rendeletbe. Emellett egyértelművé kell tenni e keret egyes elemeit, tekintettel az Európai Unió Bírósága ítélkezési gyakorlatára.

[39] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1972 irányelve (2018. december 11.) az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról (átdolgozás) (HL L 321., 2018.12.17., 36. o.).

(17) A II. fejezet releváns szabályai csak azt állapítják meg, hogy az érintett közvetítő szolgáltató mikor nem tehető felelőssé a szolgáltatás igénybe vevői által rendelkezésre bocsátott jogellenes tartalom vonatkozásában. Ezek a szabályok nem teremtenek alapot annak megállapítására, mikor tehető felelőssé a szolgáltató, mert azt az uniós vagy nemzeti jog hatályos szabályai határozzák meg. Továbbá, a felelősség alóli, ebben a rendeletben megállapított mentesség a felelősség bármely típusa esetén alkalmazandó, bármely jogellenes tartalom vonatkozásában, függetlenül az érintett jogszabályok pontos tárgyától vagy jellegétől.

(18) A felelősség alóli, ebben a rendeletben megállapított mentesség nem alkalmazandó, ha – a szolgáltatás igénybe vevője által biztosított információk pusztán technikai és automatikus kezelésével megvalósuló semleges szolgáltatásnyújtás helyett – a közvetítő szolgáltató olyan aktív szerepet játszik, amely révén tudomást szerez az említett információkról vagy ellenőrzi azokat. Ezek a mentességek ennek megfelelően nem érhetők el, ha a felelősség nem a szolgáltatás igénybe vevője, hanem a közvetítő szolgáltató által biztosított információkhoz kapcsolódik, beleértve azt az esetet, amikor a tájékoztatásra a szolgáltató szerkesztőségi felelőssége mellett került sor.

(19) Tekintettel az „egyszerű továbbítás”, „a gyorsítótárazás” és „a tárhelybiztosítás” tevékenység eltérő jellegére, illetve az érintett szolgáltatók eltérő helyzetére és képességeire, különbséget kell tenni az ezekre a tevékenységekre vonatkozó szabályok között, mivel e rendelet értelmében eltérő követelmények és feltételek vonatkoznak rájuk, és eltér a hatályuk, az Európai Unió Bírósága értelmezésének megfelelően.

(20) Az a közvetítő szolgáltató, amely szándékosan együttműködik a szolgáltatás valamely igénybe vevőjével jogellenes tevékenységek folytatása céljából, nem semlegesen biztosítja a szolgáltatást, ezért nem vonatkozik rá a felelősség alóli, ebben a rendeletben biztosított mentesség.

(21) A szolgáltató akkor részesülhet az egyszerű továbbítással és a gyorsítótárazással kapcsolatos felelősségre vonatkozó mentességekből, ha a továbbított információ őt semmilyen módon nem érinti. Ez egyebek között azzal a követelménnyel is jár, hogy a szolgáltató ne módosítsa az információt, amelyet továbbít. Ez a követelmény azonban nem vonatkozik az olyan technikai jellegű változtatásokra, amelyekre a továbbítás folyamán kerül sor, mivel ezek a változtatások nem módosítják a továbbított információk integritását.

(22) A tárhelyszolgáltatásokra vonatkozó felelősség alóli mentesség igénybevétele érdekében a szolgáltatónak, amint valamely jogellenes tartalomról ténylegesen tudomást szerez, haladéktalanul intézkednie kell az információ eltávolítása, illetve az ahhoz való hozzáférés megszüntetése érdekében. Az eltávolításra vagy a hozzáférés megszüntetésére a véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó alapelv betartásával kell sort keríteni. A szolgáltatók különösen a saját kezdeményezésű vizsgálataik, illetve az egyének és a szervezetek által e rendelettel összhangban tett bejelentések révén szerezhetnek tudomást ilyen tartalomról, amennyiben ezek a bejelentések kellően pontosak és megfelelő módon igazoltak ahhoz, hogy lehetővé tegyék a kellő gondossággal eljáró gazdasági szereplők számára az állítólagosan jogellenes tartalom észszerű azonosítását, értékelését és adott esetben az ellene való fellépést.

(23) A közvetített online kereskedelmi ügyletekben részt vevő fogyasztók hatékony védelme érdekében egyes tárhelyszolgáltatók – nevezetesen azok az online platformok, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók és kereskedők számára a távollevők között kötött szerződéseket – nem vehetik igénybe a tárhelyszolgáltatókra vonatkozóan ebben a rendeletben meghatározott felelősség alóli mentességet,

amennyiben az ilyen online platformok az érintett ügyletekhez kapcsolódó releváns információkat oly módon teszik közzé, hogy a fogyasztók azt hiszik, maguk az online platformok vagy a szolgáltatás irányításuk vagy ellenőrzésük alatt álló igénybe vevői adták meg azokat az információkat, és azt hiszik, hogy az ilyen online platformoknak tudomásuk van az ilyen információkról vagy ellenőrzést gyakorolnak felettük, még ha a valóságban másként van is. Ebben a tekintetben objektíven – valamennyi releváns körülmény alapján – meg kell határozni, hogy az információk közzététele okot adhat-e ilyen vélekedésre az átlagos és észszerűen jól informált fogyasztók körében.

(24) A felelősség alóli, ebben a rendeletben meghatározott mentességek nem érintik a közvetítő szolgáltatók elleni különböző rendelkezések lehetőségét még akkor sem, ha ezek a szolgáltatók megfelelnek az azokban a mentességekben meghatározott feltételeknek. Az ilyen rendelkezések lehetnek különösképpen olyan bírósági vagy közigazgatási határozatok, amelyek valamilyen jogsértés abbahagyását vagy megelőzését – ideértve az uniós jognak megfelelően kibocsátott ilyen határozatokban meghatározott jogellenes tartalom eltávolítását vagy az ahhoz való hozzáférés megszüntetését – rendelik el.

(25) A jogbiztonság megteremtése, valamint a közvetítő szolgáltatók által esetlegesen önkéntes alapon vállalt, a jogellenes tartalom észlelésére, azonosítására és az ellene való fellépésre vonatkozó tevékenységek ösztönzése érdekében egyértelművé kell tennie, hogy az a puszta tény, hogy a szolgáltatók ilyen tevékenységeket folytatnak, nem jelenti azt, hogy a felelősség alóli, ebben a rendeletben meghatározott mentességek nem érhetők el, amennyiben ezekre a tevékenységekre jóhiszeműen, kellő gondosság mellett kerül sor. Emellett ajánlott egyértelművé tenni, hogy nem vezet a felelősség alóli mentességek elérhetetlenségéhez az a puszta tény, hogy a szolgáltatók – jóhiszeműen – intézkedéseket hoznak, hogy megfeleljenek az uniós jog előírásainak, beleértve az e rendeletben szereplő, a szerződési feltételeik végrehajtására vonatkozó előírásokat. Ezért az adott szolgáltató esetleges ilyen tevékenységeit és intézkedéseit nem kell figyelembe venni annak meghatározásakor, hogy a szolgáltató igénybe veheti-e a felelősség alóli mentességet, különösen abban a tekintetben, hogy a szolgáltató semleges szolgáltatást nyújt-e, és ezért a releváns rendelkezés hatálya alá tartozhat-e, anélkül azonban, hogy ez a szabály azt jelentené, hogy a szolgáltató szükségszerűen élhet a mentességgel.

(26) A rendelet II. fejezetében szereplő szabályok a közvetítő szolgáltatók felelősség alóli mentességére összpontosítanak, de fontos megjegyezni, hogy bár az ilyen szolgáltatók általában fontos szerep játszanak, az online jogellenes tartalom és tevékenységek által jelentett problémát nem kizárólag az ilyen szolgáltatók felelősségére és feladataira koncentrálva kell megoldani. Amennyiben lehetséges, az online továbbított vagy tárolt jogellenes tartalom által érintett harmadik feleknek meg kell kísérelniük a szóban forgó közvetítő szolgáltatók bevonása nélkül megoldani az ilyen tartalommal kapcsolatos konfliktusokat. A szolgáltatások igénybe vevőit felelősség terheli – amennyiben arról az ilyen felelősséget meghatározó uniós és nemzeti jog alkalmazandó szabályai úgy rendelkeznek – az általuk biztosított és a közvetítő szolgáltatásokon keresztül esetlegesen terjesztett jogellenes tartalom vonatkozásában. Adott esetben más szereplőknek, például a zárt online környezetekben működő csoportok moderátorainak, különös tekintettel a nagyobb csoportokra, szintén elő kell segíteniük kell a jogellenes online tartalom terjedésének megakadályozását a hatályos jogszabályoknak megfelelően. Továbbá, amennyiben szükség van az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók bevonására, beleértve a közvetítő szolgáltatókat, az erre vonatkozó kérést vagy határozatot – főszabály szerint

– annak a szereplőnek kell címezni, amely technikai és működési szempontból fel tud lépni a jogszerűtlen tartalom adott elemei ellen, hogy megakadályozza és minimalizálja a nem jogszerűtlen tartalomnak minősülő információk elérhetőségére és hozzáférhetőségére gyakorolt lehetséges negatív hatásokat.

(27) 2000 óta olyan új technológiák jelentek meg, amelyek fokozzák az adatok online átvitelére és tárolására szolgáló rendszerek elérhetőségét, hatékonyságát, sebességét, megbízhatóságát, kapacitását és biztonságát, ami fokozottan összetett online ökoszisztémát eredményez. Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az internet logikai felépítését és megfelelő működését, beleértve a kiegészítő technikai funkciókat, megteremtő és lehetővé tevő szolgáltatók is igénybe vehetik a felelősség alóli, ebben a rendeletben meghatározott mentességeket, amennyiben a szolgáltatás egyszerű továbbításnak, gyorsítótárazásnak vagy tárhelyszolgáltatásnak minősül. Az ilyen szolgáltatások adott esetben magukban foglalják a vezeték nélküli helyi hálózatokat, a DNS-szolgáltatásokat, a doménnév-nyilvántartókat, a digitális tanúsítványokat kiállító hatóságokat, illetve a tartalomszolgáltató hálózatokat, amelyek lehetővé teszik vagy javítják az egyéb közvetítő szolgáltatók működését. Hasonlóképpen, a kommunikációs célra használt szolgáltatások és a biztosításukra szolgáló technikai megoldások is jelentősen fejlődésen mentek át, és olyan online szolgáltatások jelentek meg, mint az internetes hangátvitel, az üzenetküldő szolgáltatások és a webes e-mail-szolgáltatások, amikor is a kommunikációra internet-hozzáférési szolgáltatások révén kerül sor. Ezek a szolgáltatások is részesülhetnek a felelősség alóli mentességből, amennyiben „egyszerű továbbításnak”, „gyorsítótárazásnak” vagy „tárhelyhelyszolgáltatásnak” minősülnek.

(28) A közvetítő szolgáltatók az általános jellegű kötelezettségek tekintetében nem tartoznak a nyomonkövetési kötelezettség hatálya alá. Ez nem vonatkozik a nyomonkövetési kötelezettségekre egy adott esetben, és mindenekelőtt nem érinti a nemzeti hatóságok nemzeti jogszabályoknak megfelelően hozott határozatait az ebben a rendeletben meghatározott feltételekkel összhangban. Ebben a rendeletben semmi sem értelmezendő általános nyomonkövetési kötelezettségként vagy aktív tényfeltáró kötelezettségként, sem pedig a szolgáltatók tekintetében arra vonatkozó általános kötelezettségként, hogy a jogellenes tartalomra vonatkozóan proaktív intézkedéseket hozzanak.

(29) Az egyes tagállamok jogrendszerétől és az adott jogi területtől függően a nemzeti igazságügyi vagy közigazgatási hatóságok elrendelhetik, hogy a közvetítő szolgáltatók lépjenek fel a jogellenes tartalom egyes elemei ellen, vagy szolgáltassanak bizonyos információkat. Az ilyen határozatok alapját képező nemzeti jog rendkívül eltérő, és a határozatokra egyre inkább határokon átnyúló helyzetekben kerül sor. Az ilyen határozatok hatékony és eredményes érvényesítése érdekében, hogy az érintett hatóságok elvégezhessék a feladataikat, és ne sújtsák aránytalan terhekkel a szolgáltatókat – a harmadik felek jogainak és jogos érdekeinek indokolatlan érintése nélkül –, az ilyen határozatok vonatkozásban meg kell határozni bizonyos feltételeket, illetve az ilyen határozatok feldolgozásával kapcsolatos egyes kiegészítő követelményeket.

(30) A jogellenes tartalom elleni fellépésre és az információszolgáltatásra vonatkozó határozatokat az uniós jognak, különösen az (EU) 2016/679 rendeletnek, valamint az adatok nyomon követésére, illetve a jogellenes tevékenységre utaló tények vagy körülmények aktív feltárására vonatkozó általános kötelezettség ebben a rendeletben meghatározott tilalmának megfelelően kell meghozni. Az ebben a rendeletben meghatározott, a jogellenes tartalom elleni fellépésre szolgáló határozatokra vonatkozó

feltételek és követelmények nem érintik az egyéb olyan uniós jogi aktusokat, amelyek a jogellenes tartalom adott típusai elleni fellépésre szolgáló hasonló rendszerekről rendelkeznek, így például az (EU) …/… rendeletet (a terrorista tartalom online terjesztéséről szóló rendeletjavaslat) vagy az (EU) 2017/2394 rendeletet, amely különleges hatáskörrel ruházza fel a tagállamok fogyasztóvédelmi hatóságait a tájékoztatás elrendelése terén, miközben a tájékoztatásnyújtást elrendelő határozatokra vonatkozó feltételek és követelmények nem érintik az olyan egyéb uniós jogi aktusokat, amelyek hasonló releváns szabályokat írnak elő adott ágazatok vonatkozásában. Ezek a feltételek és követelmények nem érintik a vonatkozó nemzeti jog értelmében vett megőrzési szabályokat az uniós jognak, illetve a bűnüldözési hatóságok általi, az információk felfedésének tilalmával kapcsolatos, a bizalmas adatkezelés iránti kéréseknek megfelelően.

(31) A jogellenes tartalom elleni fellépésre vonatkozó ilyen határozatok területi hatályát egyértelműen meg kell határozni a határozat kibocsátását lehetővé tevő alkalmazandó uniós vagy nemzeti jog alapján, és ez a hatály nem léphet túl a célkitűzései eléréséhez szigorúan szükséges mértéken. Ebben a tekintetben a határozatot kibocsátó nemzeti igazságügyi vagy közigazgatási hatóságnak egyensúlyra kell törekednie a határozat célkitűzése – a határozat kibocsátását lehetővé tévő jogalapnak megfelelően –, illetve a határozat által esetlegesen érintett valamennyi harmadik fél jogai és jogos érdekei között, különös tekintettel a Charta értelmében vett alapvető jogaikra. Továbbá, amennyiben az érintett információra vonatkozó határozat az érintett hatóság tagállamának területén is hatást fejthet ki, a hatóságnak értékelnie kell, hogy a szóban forgó információ valószínűsíthetően jogellenes tartalomnak minősül-e más érintett tagállamokban, és adott esetben figyelembe kell vennie az uniós jog vagy a nemzetközi jog vonatkozó szabályait, illetve a nemzetközi jóviszony elvét.

(32) Az e rendelet által szabályozott információszolgáltatási határozatok az érintett közvetítő szolgáltatás igénybe vevőire vonatkozó konkrét tájékoztatásra vonatkoznak, és ezek a határozatok azonosítják ezeket az igénybe vevőket annak meghatározása érdekében, hogy a szolgáltatás igénybe vevői eleget tesznek-e az alkalmazandó uniós vagy nemzeti szabályoknak. Ezért e rendelet információszolgáltatásra vonatkozó szabályai nem érintik a szolgáltatások konkrétan nem azonosított igénybe vevőinek egy csoportjával kapcsolatos információkra vonatkozó határozatokat, beleértve a statisztikai célokból vagy a tényeken alapuló döntéshozatal céljából szükséges összesített információra vonatkozó határozatokat.

(33) A jogellenes tartalom elleni fellépésre és az információszolgáltatásra vonatkozó határozatok csak akkor tartoznak azon szabályok hatálya, amelyek védik az érintett szolgáltató székhelye szerinti tagállam illetékességét, és amelyek meghatározzák bizonyos esetekben az ettől az illetékességtől való lehetséges – a 2000/31/EK irányelv 3. cikkében meghatározott – eltéréseket, ha teljesülnek az említett cikkben foglalt feltételek. Mivel a szóban forgó határozatok konkrét jogellenes tartalomra és információkra vonatkoznak, amennyiben egy másik tagállamban székhellyel rendelkező közvetítő szolgáltató a címzettjük, főszabály szerint nem korlátozzák az ilyen szolgáltatók arra vonatkozó szabadságát, hogy határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtsanak. Ezért a 2000/31/EK irányelv 3. cikkében meghatározott szabályok – beleértve a szolgáltató székhelye szerinti tagállam illetékessége alóli, meghatározott okokból biztosított mentességre irányuló intézkedések indokolásának szükségességére, továbbá az ilyen intézkedések bejelentésére vonatkozó szabályokat – nem vonatkoznak ezekre a határozatokra.

(34) E rendelet célkitűzéseinek elérése érdekében, illetve különösen a belső piac működésének javítása, valamint a biztonságos és átlátható online környezet biztosítása érdekében egyértelmű, kiegyensúlyozott és harmonizált kellő gondossági kötelezettségeket kell előírni a közvetítő szolgáltatók tekintetében. Ezek a kötelezettségek különösen arra irányulnak, hogy biztosítsák a különböző közpolitikai célkitűzéseket, így a szolgáltatások igénybe vevőinek biztonságát és bizalmát, beleértve a kiskorú és a veszélyeztetett felhasználókat, megvédjék a Chartába foglalt releváns alapvető jogokat, biztosítsák az ilyen szolgáltatók érdemi elszámoltathatóságát, valamint jogokkal ruházzák fel a szolgáltatások igénybe vevőit és egyéb érdekelt feleket az illetékes hatóságok általi szükséges felügyelet előmozdítása mellett.

(35) Ebben a tekintetben fontos, hogy a kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségeket az adott közvetítő szolgáltatás típusához és jellegéhez kell igazítani. Ez a rendelet így meghatározza a valamennyi közvetítő szolgáltatóra vonatkozó alapvető kötelezettségeket, valamint a tárhelyszolgáltatókra, illetve konkrétabban az online platformokra és az online óriásplatformokra vonatkozó további kötelezettségeket. Amennyiben a közvetítő szolgáltatók a szolgáltatásaik jellegét és a méretüket tekintve ezekbe a különböző kategóriákba tartoznak, az e rendeletben foglalt valamennyi vonatkozó kötelezettségnek eleget kell tenniük. A kellő gondosságra vonatkozó, észszerű és nem önkényes harmonizált kötelezettségek elengedhetetlenek az azonosított közpolitikai célkitűzések eléréshez, például a szolgáltatások igénybe vevői jogos érdekeinek védelméhez, a jogellenes gyakorlatok elleni fellépéshez és az alapvető jogok online védelméhez.

(36) A rendelet hatálya alá tartozó kérdésekben a gördülékeny és hatékony kommunikáció elősegítése érdekében a közvetítő szolgáltatóknak egyedüli kapcsolattartó pontot kell létrehozniuk, és közzé kell tenniük a kapcsolattartó pontjukra vonatkozó releváns információkat, beleértve az ilyen kommunikáció során használt nyelveket. A kapcsolattartó pontot a közvetítő szolgáltatóval sajátos kapcsolatban álló megbízható bejelentők és szakmai szervezetek is igénybe vehetik. A jogi képviselővel ellentétben a kapcsolattartó pont operatív célokat szolgál, és nem feltétlenül igényel fizikai helyszínt.

(37) A harmadik országban székhellyel rendelkező, az Unióban szolgáltatásokat kínáló közvetítő szolgáltatóknak kellő felhatalmazással rendelkező jogi képviselőt kell kijelölniük az Unióban, és információkat kell szolgáltatniuk a jogi képviselőjükről, hogy lehetővé tegyék a hatékony felügyeletet és szükség esetén a rendelet érvényesítését az ilyen szolgáltatók vonatkozásában. A jogi képviselő kapcsolattartó pontként is működhet, amennyiben teljesülnek e rendelet vonatkozó követelményei.

(38) A közvetítő szolgáltatók szerződési szabadságát főszabály szerint tiszteletben kell tartani, de az átláthatóság, a szolgáltatást igénybe vevők védelme, illetve a tisztességtelen és önkényes megoldások elkerülése érekében ajánlott bizonyos szabályokat meghatározni az ilyen szolgáltatók szerződési feltételeinek tartalmára, alkalmazására és érvényesítésére vonatkozóan.

(39) A megfelelő szintű átláthatóság és elszámoltathatóság biztosítása érdekében a közvetítő szolgáltatóknak – e rendelet harmonizált követelményeinek megfelelően – évente jelentést kell készíteniük az általuk végzett tartalommoderálásról, beleértve a szerződési feltételek alkalmazásának és érvényesítésének eredményeként hozott intézkedéseket. Ugyanakkor az aránytalan terhek elkerülése érdekében az ilyen átláthatósági jelentési kötelezettségek nem vonatkoznak azokra a szolgáltatókra,

amelyek a 2003/361/EK bizottsági ajánlás[40] értelmében vett mikro- vagy kisvállalkozások.

(40) A tárhelyszolgáltatók különösen fontos szerepet játszanak a jogellenes online tartalom kezelésében, mert a szolgáltatás igénybe vevői által biztosított információkat tárolnak a szolgáltatás igénybe vevői kérésére, és általában hozzáférést biztosítanak ezekhez a szolgáltatás más igénybe vevői számára, néha átfogó jelleggel. Fontos, hogy – méretétől függetlenül – minden tárhelyszolgáltató felhasználóbarát bejelentési és cselekvési mechanizmusokat működtessen, amelyek lehetővé teszik a bejelentő fél által jogellenes tartalomnak vélt konkrét információk bejelentését az érintett tárhelyszolgáltatónak („bejelentés”), és ennek értelmében a szolgáltató eldöntheti, hogy egyetért-e ezzel az értékeléssel, és el kívánja-e távolítani az adott tartalmat vagy meg kívánja-e szüntetni az ahhoz való hozzáférést („cselekvés”). A bejelentésre vonatkozó követelmények teljesülése esetén az egyének vagy szervezetek egyetlen bejelentésben több állítólagosan jogellenes tartalmat is bejelenthetnek. A bejelentési és cselekvési mechanizmusok működtetésére vonatkozó kötelezettség vonatkozik például a fájltároló és -megosztó szolgáltatásokra, a tárhelyszolgáltatásokra, a hirdetési szerverekre és a paste bin oldalakra, amennyiben az e rendelet hatálya alá tartozó tárhelyszolgáltatónak minősülnek.

(41) Az ilyen bejelentési és cselekvési mechanizmusokra vonatkozó szabályokat uniós szinten harmonizálni kell a bejelentések időben történő, kellően gondos és objektív feldolgozása érdekében olyan egységes, átlátható és egyértelmű szabályok alapján, amelyek megfelelő biztosítékot nyújtanak valamennyi érdekelt fél jogainak és jogos érdekeinek védelmére, különös tekintettel a Chartában biztosított alapvető jogokra, függetlenül a felek székhelye vagy lakóhelye szerinti tagállamtól és az adott jogi területtől. Az alapvető jogok adott esetben magukban foglalják a szolgáltatás igénybe vevői tekintetében a véleménynyilvánítás szabadságát és az információszabadságot, a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogot, a személyes adatok védelméhez való jogot, a megkülönböztetésmentességhez való jogot és a hatékony jogorvoslathoz való jogot, illetve a szolgáltatók tekintetében a vállalkozás szabadságát, beleértve a szerződési szabadságot, továbbá az emberi méltósághoz való jogot, a gyermekek jogait, a tulajdon védelmének jogát, beleértve a szellemi tulajdont, valamint a jogellenes tartalom által érintett felek megkülönböztetésmentességhez való jogát.

(42) Ha a tárhelyszolgáltató úgy dönt, hogy eltávolítja a szolgáltatás igénybe vevője által megadott információkat vagy megszünteti az azokhoz való hozzáférést – például valamely bejelentést követően vagy saját kezdeményezésére, többek között automatizált megoldások alapján –, a szolgáltatónak tájékoztatnia kell a szolgáltatás igénybe vevőjét a döntéséről, a döntés okáról, a döntés vitatása céljából elérhető jogorvoslati lehetőségekről, tekintettel arra, hogy az ilyen döntések milyen negatív következményekkel járhatnak a szolgáltatás igénybe vevője számára, ideértve a véleménynyilvánítás szabadságához való alapvető jogának gyakorlását. Ez a kötelezettség a döntés okától, illetve különösen attól függetlenül alkalmazandó, hogy a cselekvésre azért került-e sor, mert a bejelentett információ jogellenes tartalomnak minősül vagy összeegyeztethetetlen a szerződési feltételekkel. A tárhelyszolgáltató döntésének vitatására szolgáló elérhető lehetőségeknek mindig magukban kell foglalniuk a bírósági jogorvoslatot.

[40] A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

(43) Az aránytalan terhek elkerülése érdekében az e rendelet értelmében az online platformokra rótt további kötelezettségek nem vonatkoznak a 2003/361/EK bizottsági ajánlás[41] értelmében vett mikro- vagy kisvállalkozásokra, kivéve, ha a kiterjedtségük és hatásuk miatt megfelelnek az online óriásplatformnak minősülésre vonatkozóan ebben a rendeletben meghatározott kritériumoknak. Az említett ajánlásban meghatározott konszolidációs szabályok segítenek biztosítani, hogy ne kerülhessen sor az említett további kötelezettségek megkerülésére. A mikro- és kisvállalkozások e további kötelezettségek alóli mentessége nem érinti azt a képességüket, hogy – önkéntes alapon – olyan rendszert hozzanak létre, amely megfelel egy vagy több ilyen kötelezettségnek.

(44) Biztosítani kell, hogy a szolgáltatások igénybe vevői könnyen és hatékonyan tudják vitatni az online platformok egyes, őket negatívan érintő döntéseit. Az online platformoknak ezért belső panaszkezelési rendszert kell működtetniük, amely megfelel a rendszerek könnyű hozzáférhetőségére vonatkozó bizonyos feltételeknek, illetve gyors és méltányos eredményekhez vezet. Emellett biztosítani kell a viták olyan tanúsított szervek általi, peren kívüli rendezésének lehetőségét – ideértve az olyan vitákat, amelyeket nem lehetett kielégítő módon megoldani a belső panaszkezelési rendszerben –, amelyek rendelkeznek az ahhoz szükséges függetlenséggel, eszközökkel és szakértelemmel, hogy méltányosan, gyorsan és költséghatékonyan végezzék tevékenységüket. Az online platformok döntéseinek vitatására szolgáló, így biztosított lehetőségek kiegészítik – de semmilyen tekintetben nem érintik – a bírósági jogorvoslat lehetőségét az érintett tagállam jogának megfelelően.

(45) A fogyasztók és az üzleti vállalkozások közötti, az áruk vagy szolgáltatások megvásárlása tekintetében a szerződésből fakadó viták esetében a 2013/11/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[42] biztosítja, hogy az uniós fogyasztók és üzleti vállalkozások tanúsított minőségi szolgáltatást nyújtó alternatív vitarendezési megoldásokat vehessenek igénybe. Ebben a tekintetben egyértelművé kell tenni, hogy a peren kívüli vitarendezésre vonatkozóan ebben a rendeletben előírt szabályok nem érintik az említett irányelvet, beleértve a fogyasztók számára az említett irányelv értelmében biztosított jogot arra, hogy bármely szakaszban visszalépjenek az eljárástól, amennyiben annak hatékonyságával vagy menetével nincsenek megelégedve.

(46) A jogellenes tartalom elleni fellépés gyorsabb és megbízhatóbb lehet, ha az online platformok meghozzák az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy a megbízható bejelentők által az e rendelet által előírt bejelentési és cselekvési mechanizmusok keretében tett bejelentéseket kiemelten kezeljék, ami nem érinti azt a követelményt, hogy az említett mechanizmusok keretében tett valamennyi bejelentést időben, kellő gondossággal és objektíven fel kell dolgozni, és döntést kell hozni róluk. A „megbízható bejelentő” státusz egyéneknek nem ítélhető oda, csak olyan szervezeteknek, amelyek többek között bizonyították, hogy rendelkeznek a jogellenes tartalom kezeléséhez szükséges szakértelemmel és kompetenciákkal, a kollektív érdekeket képviselik, illetve kellő gondossággal és objektíven járnak el. Az ilyen szervezetek a jellegüket tekintve lehetnek közjogiak, például a terrorista tartalom

[41] A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

[42] Az Európai Parlament és a Tanács 2013/11/EU irányelve (2013. május 21.) a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról (HL L 165., 2013.6.18., 63. o.).

vonatkozásában a nemzeti bűnüldözési hatóságok vagy A Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniós Ügynöksége (a továbbiakban: Europol) keretében működő, internetes tartalommal foglalkozó egységek, vagy lehetnek nem kormányzati szervezetek és félállami szervek, például a gyermekek szexuális zaklatásával kapcsolatos anyagok bejelentésére szolgáló forróvonalakból álló INHOPE hálózathoz tartozó szervezetek vagy a jogellenes online rasszista és idegengyűlölő megnyilvánulások bejelentésével foglalkozó szervezetek. A szellemi tulajdonhoz fűződő jogok tekintetében az ipari szervezetek és a jogosultak szervezetei megbízható bejelentőnek minősülhetnek, ha igazoltan megfelelnek a vonatkozó feltételeknek. Az ebben a rendeletben a megbízható bejelentők tekintetében előírt szabályok nem azt jelentik, hogy az online platformok nem kezelhetik hasonló módon az e rendelet értelmében megbízható bejelentői státusszal nem rendelkező szervezetek vagy egyének által tett bejelentéseket, vagy más módon nem működhetnek együtt más szervezetekkel az alkalmazandó jognak, többek között ennek a rendeletnek és az (EU) 2016/794 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek[43] megfelelően.

(47) Az online platformok szolgáltatásaival való visszaélések – a gyakori, nyilvánvalóan jogellenes tartalom vagy az e rendelet értelmében létrehozott mechanizmusok és rendszerek keretében gyakran tett, nyilvánvalóan megalapozatlan bejelentések vagy panaszok – aláássák a bizalmat, és veszélyeztetik az érintett felek jogait és jogos érdekeit. Ezért megfelelő és arányos biztosítékokkal gondoskodni kell az ilyen visszaélések megakadályozásáról. Az információk akkor minősülnek nyilvánvalóan jogellenes tartalomnak, illetve a bejelentések vagy panaszok akkor minősülnek nyilvánvalóan megalapozatlannak, ha a laikusok számára – bárminemű érdemi elemzés nélkül – egyértelmű, hogy a tartalom jogellenes, illetve a bejelentések vagy panaszok megalapozatlanok. Bizonyos körülmények között az online platformoknak ideiglenesen fel kell függeszteniük releváns tevékenységüket a visszaélést elkövető személy vonatkozásában. Ez nem érinti az online platformok arra vonatkozó szabadságát, hogy meghatározzák szerződési feltételeiket, és szigorúbb intézkedéseket hozzanak a súlyos bűncselekményekkel kapcsolatos, nyilvánvalóan jogellenes tartalom esetében. Az átláthatóság érdekében az online platformok szerződési feltételeiben egyértelműen és kellően részletesen ismertetnie kell ezt a lehetőséget. Az online platformok által ebben a tekintetben hozott döntések esetében a jogorvoslatnak mindig elérhetőnek kell lennie, és ezek a döntések a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó illetékes koordinátor felügyelete alá tartoznak. Az ebben a rendeletben a visszaélések vonatkozásában meghatározott szabályok nem akadályozzák meg az online platformokat abban, hogy a vonatkozó uniós és nemzeti jognak megfelelően egyéb intézkedéseket hozzanak arra az esetre, ha a szolgáltatásaik igénybe vevői jogellenes tartalmat gyártanak vagy egyéb módon visszaélnek a szolgáltatásaikkal. Ezek a szabályok nem érintik annak lehetőségét, hogy a visszaélést elkövető személyeket az uniós vagy nemzeti jognak megfelelően felelősség terhelje, többek között a károk tekintetében.

(48) Néhány esetben az online platformok tudomására juthat – a bejelentő fél általi bejelentés vagy a saját önkéntes intézkedéseik révén – a szolgáltatás igénybe vevőjének bizonyos tevékenységeivel kapcsolatos információ, például bizonyos típusú

[43] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/794 rendelete (2016. május 11.) a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniós Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/IB, a 2009/934/IB, a 2009/935/IB, a 2009/936/IB és a 2009/968/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 135., 2016.5.24., 53. o.).

jogellenes tartalomszolgáltatás, ami – tekintettel valamennyi releváns, az online platform számára ismert körülményre – igazolja annak gyanúját, hogy a szolgáltatás igénybe vevője súlyos, valamely személy életét vagy biztonságát fenyegető bűncselekményt – például a 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben[44] meghatározott bűncselekményeket – követett el, követ el vagy fog valószínűleg elkövetni. Ilyen esetekben az online platformoknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell gyanújukról az illetékes bűnüldöző hatóságokat, megadva minden elérhető releváns információt, többek között adott esetben a szóban forgó tartalmat és a gyanúja magyarázatát. Ez a rendelet nem ad jogalapot a szolgáltatás igénybe vevői körében annak érdekében végzett profilalkotásra, hogy az online platformok esetlegesen azonosíthassák a bűncselekményeket. Az online platformoknak a bűnüldöző hatóságok értesítésekor tiszteletben kell tartaniuk továbbá az uniós vagy nemzeti jog egyéb, az egyének jogainak és szabadságainak védelmére vonatkozó szabályait.

(49) A fogyasztók, illetve más érdekelt felek, például a versenytárs kereskedők és a szellemitulajdon-jog jogosultjai tekintetében a biztonságos, megbízható és átlátható online környezethez való hozzájárulás, valamint annak érdekében, hogy a kereskedőket elriasszák az alkalmazandó szabályok megsértésével történő áruértékesítéstől és szolgáltatásnyújtástól, azoknak az online platformoknak, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy távollevők között kötött szerződést kössenek a kereskedőkkel, biztosítaniuk kell az ilyen kereskedők nyomonkövethetőségét. A kereskedőknek ezért meg kell adniuk bizonyos alapvető információkat az online platformnak, többek között az üzenetküldés vagy termékajánlás alkalmazásában. Ez a követelmény azokra a kereskedőkre is vonatkozik, amelyek márkák nevében küldenek üzeneteket termékekről vagy szolgáltatásokról a vonatkozó megállapodások alapján. Ezeknek az online platformoknak valamennyi információt biztonságosan kell tárolniuk észszerű, a szükségesnél nem hosszabb ideig, hogy a jogos érdekkel rendelkező hatóságok és magánfelek elérhessék azokat – a vonatkozó jognak megfelelően, ideértve a személyes adatok védelméről szóló jogot –, többek között az ebben a rendeletben szereplő információszolgáltatási határozatok révén.

(50) E kötelezettség hatékony és megfelelő alkalmazása érdekében, és anélkül, hogy aránytalan terhet jelentene, az érintett online platformoknak észszerű erőfeszítéseket kell tenniük az érintett kereskedők által megadott információk megbízhatóságának ellenőrzésére, különösen a szabadon elérhető hivatalos online adatbázisok és online interfészek, például a nemzeti kereskedelmi nyilvántartások és a héainformációcsere-rendszer[45] használatával vagy az érintett kereskedőktől olyan megbízható alátámasztó okmányok bekérésével, mint például az azonosító okmányok másolata, hitelesített banki kivonatok, vállalati tanúsítványok és kereskedelmi nyilvántartási tanúsítványok. Egyéb – távolról hozzáférhető – forrásokat is használhatnak, amelyek hasonlóan megbízhatóak az e kötelezettségnek való megfelelés alkalmazásában. Ugyanakkor az érintett online platformok nem kötelezhetők arra, hogy túlzott vagy költséges online tényfeltárást folytassanak vagy helyszíni ellenőrzéseket végezzenek. Az ebben a rendeletben előírt észszerű erőfeszítéseket tevő online platformok sem tekinthetők garanciának arra, hogy a fogyasztókat vagy más érdekelt feleket tájékoztató

[44] Az Európai Parlament és a Tanács 2011/93/EU irányelve (2011. december 13.) a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 335., 2011.12.17., 1. o.).

[45] https://ec.europa.eu/taxation_customs/vies/vieshome.do?selectedLanguage=en

információk megbízhatóak. Az ilyen online platformoknak úgy kell megtervezniük és kialakítaniuk az online interfészüket, hogy a kereskedők megfelelhessenek az uniós jog értelmében előírt kötelezettségeiknek, különös tekintettel a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[46] 6. és 8. cikkében, a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[47] 7. cikkében, továbbá a 98/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[48] 3. cikkében előírt követelményekre.

(51) Tekintettel az online platformok sajátos felelősségére és kötelezettségeire, az online platformokra olyan átláthatósági jelentési kötelezettségek vonatkoznak, amelyek az e rendelet értelmében valamennyi közvetítő szolgáltatóra vonatkozó átláthatósági jelentési kötelezettségeken felül alkalmazandók. Annak meghatározása érdekében, hogy az online platformok esetlegesen online óriásplatformok-e, amelyekre e rendelet értelmében bizonyos további kötelezettségek vonatkoznak, az online platformokra vonatkozó átláthatósági jelentési kötelezettségek bizonyos kötelezettségeket tartalmaznak a szolgáltatást az Unióban aktívan igénybe vevők átlagos havi számáról szóló információk közzététele és kommunikálása tekintetében.

(52) Az online hirdetések fontos szerepet játszanak az online környezetben, többek között az online platformok szolgáltatásnyújtásával kapcsolatban. Az online hirdetések azonban növelhetnek egyes jelentős kockázatokat a jogellenes tartalomnak minősülő hirdetésektől a jogellenes vagy egyéb módon káros tartalom és tevékenységek online közzétételére vagy bővítésére szolgáló pénzügyi ösztönzőkig, illetve a hirdetések olyan megkülönböztető jellegű megjelenítéséig, amely hatással van a polgárokkal kapcsolatos egyenlő bánásmódra és esélyegyenlőségre. A 2000/31/EK irányelv 6. cikkéből származó követelményeken túl az online platformoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy a szolgáltatások igénybe vevői rendelkezzenek az annak megértéséhez szükséges egyedi információkkal, hogy mikor és kinek a nevében kerül sor a hirdetés megjelenítésére. A szolgáltatások igénybe vevőinek emellett információkkal kell rendelkezniük arról, hogy milyen fő paraméterek alapján kerül meghatározásra adott hirdetések számukra történő megjelenítése, érdemi magyarázattal annak logikájáról, többek között arról, amikor ez profilalkotáson alapul. Az ebben a rendeletben meghatározott, a hirdetésekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó követelmények nem érintik az (EU) 2016/679 rendelet releváns rendelkezéseinek alkalmazását, különös tekintettel a tiltakozáshoz való jogra és egyedi ügyekben az automatizált döntéshozatalra vonatkozó rendelkezésekre, beleértve a profilalkotást, valamint különösen azt, hogy meg kell szerezni az érintett hozzájárulását a személyes adatok célzott hirdetések céljából való kezelését megelőzően. Hasonlóképpen nem érinti a 2002/58/EK irányelv rendelkezéseit, különösen azokat nem, amelyek a végberendezésekben tárolt információkra és az azokhoz való hozzáférésre vonatkoznak.

[46] Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről.

[47] Az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelve (2005. május 11.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”).

[48] Az Európai Parlament és a Tanács 98/6/EK irányelve (1998. február 16.) a fogyasztók számára kínált termékek árának feltüntetésével kapcsolatos fogyasztóvédelemről.

(53) Tekintettel arra, hogy a különösen a szolgáltatások igénybe vevői számában kifejezett kiterjedtségük köszönhetően az online óriásplatformok fontos szerepet játszanak a nyilvános viták, a gazdasági ügyletek, valamint az információk, vélemények és elképzelések terjesztésének előmozdításában, továbbá annak befolyásolásában, hogyan jutnak a szolgáltatás igénybe vevői online információkhoz, és hogyan kommunikálják azokat, az ilyen platformok vonatkozásában a valamennyi online platformra vonatkozó követelményeken felül sajátos kötelezettségeket kell előírni. az online óriásplatformokra vonatkozó ilyen további kötelezettségek elengedhetetlenek a közérdekű problémák kezeléséhez, mivel nincsenek olyan alternatív, kevésbé korlátozó intézkedések, amelyek hatékonyan ugyanerre az eredményre vezetnének.

(54) az online óriásplatformok társadalmi kockázatokkal járhatnak, amelyek hatálya és hatása eltér a kisebb platformok kockázataitól. Attól kezdődően, hogy egy platform igénybe vevői az uniós népesség jelentős hányadát teszik ki, a platformból eredő rendszerszintű kockázatok aránytalanul negatív hatást gyakorolnak az Unióban. Ilyen jelentős elérés akkor áll fenn, ha az igénybe vevők száma meghaladja a 45 millióban meghatározott operatív küszöbértéket, ami az uniós népesség 10 %-ának felel meg. Szükség esetén felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban elfogadott módosításokkal biztosítani kell az operatív küszöbérték naprakészségét. Az ilyen online óriásplatformokra ezért a legmagasabb szintű kellő gondossági kötelezettségeknek kell vonatkozniuk, amelyek arányosak társadalmi hatásukkal és eszközeikkel.

(55) A platformgazdaságot jellemző hálózati hatásokra való tekintettel az online platformok felhasználói bázisa gyorsan növekedhet, és elérheti az online óriásplatformok felhasználói bázisának nagyságát, és ebből kifolyó hatást gyakorol a belső piacra. Ez történhet akkor, ha rövid időn belül exponenciális növekedésre kerül sor, vagy ha a meghatározó globális jelenlét vagy a nagy árbevétel lehetővé teszi az online platform számára, hogy maradéktalanul kihasználja a hálózati hatásokat, a méretgazdaságosságot és a választékgazdaságosságot. A magas éves árbevétel vagy piaci kapitalizáció különösen utalhat gyors méretezhetőségre a felhasználók elérése tekintetében. Ilyen esetekben a digitális szolgáltatási koordinátor számára biztosítani kell, hogy gyakoribb jelentéseket kérjen a platformtól a felhasználói bázisa vonatkozásában, hogy időben azonosíthassa azt az időpontot, amelytől kezdve az adott platform e rendelet alkalmazásában online óriásplatformnak minősül.

(56) az online óriásplatformok használatának módja erősen befolyásolja az online biztonságot, a közvélemény és párbeszéd alakulását, valamint az online kereskedelmet. A szolgáltatásaik megtervezésének módja általában optimalizált, hogy kiaknázhassák a gyakran hirdetésorientált üzleti modelljeikben rejlő előnyöket, és társadalmi problémákhoz vezethet. Hatékony szabályozás és végrehajtás hiányában a rendkívül nagy online platformok határozhatják meg a játékszabályokat anélkül, hogy hatékonyan meghatároznák és csökkentenék az általuk okozott potenciális kockázatokat, illetve társadalmi és gazdasági károkat. E rendelet értelmében az online óriásplatformoknak ezért értékelniük kell a szolgáltatásaik működéséből és használatából, illetve a szolgáltatások igénybe vevői általi esetleges visszaélésekből származó rendszerszintű kockázatokat, és megfelelő kockázatcsökkentési intézkedéseket kell hozniuk.

(57) A rendszerszintű kockázatok három kategóriáját kell részletesen értékelni. Az első kategóriába tartoznak azok a kockázatok, amelyek a szolgáltatásaikkal való – a jogellenes tartalom, például a gyermekek szexuális zaklatásával kapcsolatos anyagok vagy a jogellenes gyűlöletbeszédek terjesztésével, illetve jogellenes tevékenységek folytatásával, például az uniós vagy nemzeti jog értelmében tiltott termékek vagy

szolgáltatások, beleértve a hamisítványokat, értékesítésével megvalósuló – visszaéléssel kapcsolatosak. Például, illetve annak sérelme nélkül, hogy az online óriásplatformok szolgáltatásait igénybe vevőket személyes felelősség terhelné tevékenységük esetleges jogellenes voltáért az alkalmazandó jognak megfelelően, a tartalom ilyen terjesztése vagy az ilyen tevékenységek jelentős rendszerszintű kockázatot jelenthetnek, ha a rendkívül nagy bázissal rendelkező fiókok révén nőhet az ilyen tartalomhoz való hozzáférés. A második kategóriába tartoznak a szolgáltatás által az Alapjogi Charta által biztosított alapvető jogok – beleértve a véleménynyilvánítás szabadságát, az információszabadságot, a magánélethez való jogot, a megkülönböztetésmentességhez való jogot és a gyermekek jogait – gyakorlására kifejtett hatások. Ilyen kockázatok merülhetnek fel például az online óriásplatformok által használt algoritmikus rendszerek megtervezésével, továbbá a szolgáltatásaikkal oly módon történő visszaélésekkel kapcsolatban, hogy visszaélésre okot adó bejelentésekkel vagy egyéb módszerekkel próbálják megakadályozni a véleménynyilvánítás szabadságát vagy a versenyt. A kockázatok harmadik kategóriája a platformok szolgáltatásainak szándékos és gyakran koordinált manipulálása, ami előre látható hatással van az egészségre, a társadalmi párbeszédre, a választási folyamatokra, a közbiztonságra és a kiskorúak védelmére, tekintettel a közrend védelmének, a magánélet védelmének, valamint a csalárd és megtévesztő kereskedelmi gyakorlatok elleni küzdelem szükségességére. Ilyen kockázatok jelentkezhetnek például hamis fiókok létrehozásakor, botok használatakor, vagy egyéb automatizált vagy részben automatizált magatartás esetén, ami a jogellenes tartalomnak minősülő vagy az online platform szerződési feltételeivel összeegyeztethetetlen információk gyors és széles körű terjedéséhez vezethet.

(58) az online óriásplatformoknak a szükséges eszközök használatával, kellő gondossággal eljárva csökkenteniük kell a kockázatértékelésben azonosított rendszerszintű kockázatokat. az online óriásplatformoknak az ilyen kockázatcsökkentési intézkedések keretében mérlegelniük kell például a tartalommoderálás, az algoritmikus ajánlórendszerek és egyéb online interfészek tervezésének vagy működésének fejlesztését vagy egyéb módon történő módosítását, hogy elriasszanak a jogellenes tartalom terjesztésétől, illetve korlátozzák azt, vagy mérlegelniük kell például a döntéshozatali eljárásaik vagy a szerződési feltételeik módosítását. Ezek az intézkedések korrekciós intézkedéseket is tartalmazhatnak, például adott tartalom vonatkozásában a reklámbevételek leállítását vagy egyéb olyan intézkedéseket, mint például a hiteles információforrások láthatóságának javítását. az online óriásplatformok megerősíthetik a belső eljárásaikat vagy a tevékenységeik felügyeletét, különös tekintettel a rendszerszintű kockázatok észlelésére. Emellett kezdeményezhetik vagy megerősíthetik a megbízható bejelentőkkel való együttműködést, képzéseket és információcseréket szervezhetnek a megbízható bejelentő szervezetekkel, illetve együttműködhetnek más szolgáltatókkal, többek között magatartási kódexek kezdeményezésével, meglévő magatartási kódexekhez való csatlakozással vagy egyéb önszabályozási intézkedésekkel. Minden elfogadott intézkedésnek tiszteletben kell tartania az ebben a rendeletben meghatározott kellő gondossági követelményeket, illetve hatékonyan és megfelelően csökkentenie kell az azonosított kockázatokat a közrend védelme, a magánélet védelme, valamint a csalárd és megtévesztő kereskedelmi gyakorlatok elleni küzdelem érdekében, továbbá arányosnak lennie az online óriásplatform gazdasági kapacitására és arra való tekintettel, hogy kerülni kell a szolgáltatása használatának szükségtelen korlátozását, kellőképpen figyelembe véve a szolgáltatás igénybe vevőinek alapvető jogaira gyakorolt lehetséges negatív hatásokat.

(59) az online óriásplatformoknak adott esetben kockázatértékelést kell végezniük, és meg kell tervezniük a kockázatcsökkentési intézkedéseiket a szolgáltatásokat igénybe vevők képviselőinek, a szolgáltatásaik által potenciálisan érintett csoportok képviselőinek, független szakértőknek és civil társadalmi szervezeteknek a bevonásával.

(60) A független szakértők általi ellenőrzés biztosításának szükségességére való tekintettel, az online óriásplatformoknak elszámoltathatóknak kell lenniük – független ellenőrzés során – azzal kapcsolatban, hogy eleget tesznek-e az ebben a rendeletben előírt kötelezettségeiknek, illetve adott esetben a magatartási kódexek és a válságkezelő protokollok értelmében vállalt kiegészítő kötelezettségeiknek. Hozzáférést kell biztosítaniuk az ellenőr számára az ellenőrzés megfelelő elvégzéséhez szükséges valamennyi releváns adathoz. Biztosítani kell az ellenőrök számára az objektív információk egyéb forrásainak alkalmazását is, ideértve az ellenőrzött kutatók tanulmányait. Az ellenőröknek garantálniuk kell a feladataik ellátása során megismert adatok, például az üzleti titokok bizalmas jellegét, biztonságát és sértetlenségét, és rendelkezniük kell a szükséges kockázatkezelési szakértelemmel és az algoritmusok ellenőrzésére vonatozó technikai kompetenciával. Az ellenőrök függetlenek, hogy megfelelően és megbízhatóan láthassák el feladataikat. Ha kétségek merülnek fel a függetlenségüket illetően, le kell mondaniuk vagy nem vehetnek részt az ellenőrzésben.

(61) Az ellenőrzési jelentést alá kell támasztani, hogy érdemi beszámolóval szolgáljon az elvégzett tevékenységekről és a levont következtetésekről. Hozzá kell járulnia, hogy az online óriásplatformok az ebben a rendeletben előírt kötelezettségeknek való megfelelés érdekében hozott intézkedéseiket ennek alapján hozzák meg, illetve adott esetben fejlesszék azokat. A jelentést haladéktalanul továbbítani kell a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátornak és a Testületnek a kockázatértékeléssel és a kockázatcsökkentési intézkedésekkel, valamint a platform arra vonatkozó terveivel együtt, hogyan kíván eleget tenni az ellenőrzésből származó ajánlásoknak. A jelentés tartalmazza az ellenőrzési bizonyítékok alapján levont következtetéseken alapuló ellenőri véleményt. Kedvező véleményt kell adni, ha valamennyi bizonyíték arra utal, hogy az online óriásplatform megfelel az ebben a rendeletben foglalt kötelezettségeinek vagy adott esetben a magatartási kódexek és a válságkezelő protokollok értelmében vállalt kötelezettségeinek, különösen a rendszere és a szolgáltatásai által jelentett rendszerszintű kockázatok azonosításával, értékelésével és csökkentésével. A kedvező véleményt megjegyzések kísérik, amelyekben az ellenőr feltüntetheti az ellenőrzés eredményét érdemben nem befolyásoló észrevételeit. Kedvezőtlen véleményt kell adni, ha az ellenőr úgy ítéli meg, hogy az online óriásplatform nem felel meg ennek a rendeletnek vagy a vállalt kötelezettségeinek.

(62) az online óriásplatformok üzletvitelének alapvető részét képezi, hogyan priorizálják és jelenítik meg az információkat az online interfészükön annak érdekében, hogy elősegítsék és optimalizálják az információkhoz való hozzáférést a szolgáltatás igénybe vevői számára. Erre például az információk algoritmikus javasolásával, rangsorolásával és priorizálásával, a szöveges és egyéb vizuális megjelenések révén történő különbségtétellel vagy a szolgáltatás igénybe vevője által biztosított információk egyéb kezelésével kerül sor. Az ilyen ajánlórendszerek jelentős hatást gyakorolhatnak a szolgáltatás igénybe vevőjének azon képességére, hogy online információkat szerezzen és használjon fel. Emellett fontos szerepet játszanak egyes üzenetek sokszorosításában, az információk rendkívül gyors terjesztésében és az online magatartás ösztönzésében. Ebből kifolyólag az online óriásplatformoknak

biztosítaniuk kell a szolgáltatás igénybe vevőinek megfelelő tájékoztatását, és befolyásolhatják a számukra megjelenített információkat. Egyértelműen, könnyen érthetően ismertetniük kell az ilyen ajánlórendszerek fő paramétereit, hogy a szolgáltatás igénybe vevői megérthessék, hogyan történik számukra az információk priorizálása. Emellett biztosítaniuk kell a szolgáltatás igénybe vevői számára a főbb paraméterek alternatíváit, beleértve azokat, amelyek nem a szolgáltatás igénybe vevőjét érintő profilalkotáson alapulnak.

(63) az online óriásplatformok által használt hirdetési rendszerek különös kockázatokat jelentenek, és további állami és szabályozási felügyeletet igényelnek a méretükből, illetve az arra vonatkozó képességükből kifolyólag, hogy a platform online interfészén és azon kívül tanúsított magatartásuk alapján megcélozzák és elérjék a szolgáltatások igénybe vevőit. az online óriásplatformoknak nyilvános hozzáférést kell biztosítaniuk az online interfészükön szereplő hirdetések adattáraihoz, hogy elősegítsék a felügyeletet és az online hirdetések kapcsán felmerülő kockázatokkal kapcsolatos kutatást, például a jogellenes hirdetések vagy olyan manipulatív technikák és félretájékoztatás vonatkozásában, amelyek valós és előre láthatóan negatív hatást gyakorolnak a közegészségügyre, a közbiztonságra, a társadalmi párbeszédre, a politikai részvételre és az egyenlőségre. A nyilvántartásokban szerepelniük kell a hirdetések tartalmának, valamint a hirdetővel és a hirdetés módjával kapcsolatos adatoknak, különös tekintettel azokra az esetekre, amikor célzott hirdetésekről van szó.

(64) Ahhoz, hogy megfelelően lehessen felügyelni az online óriásplatformok e rendeletben előírt kötelezettségeknek való megfelelését, a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor vagy a Bizottság előírhatja a bizonyos adatokhoz való hozzáférést vagy bizonyos adatok jelentését. Az ilyen előírás vonatkozhat például a platform rendszerei által előidézett kockázatok és lehetséges károk felméréséhez szükséges adatokra, a tartalommoderálási algoritmikus rendszerek, az ajánlórendszerek vagy a hirdetési rendszerek pontosságára, működésére és tesztelésére vonatkozó adatokra, vagy a tartalommoderálás vagy a belső panaszkezelési rendszer folyamataira és kimeneteire vonatkozó adatokra e rendelet értelmében. A kutatók által a rendszerszintű online kockázatok alakulásával és súlyosságával kapcsolatban végzett vizsgálatok különösen fontos szerepet játszanak a tájékoztatási aszimmetriák megszüntetésében, az ellenállóképes kockázatcsökkentési rendszer megteremtésében, valamint az online platformok, a digitális szolgáltatási koordinátorok, az egyéb illetékes hatóságok, a Bizottság és a nyilvánosság tájékoztatásában. Ez a rendelet ezért megteremti annak keretét, hogy az online óriásplatformokat kötelezni lehessen arra, hogy biztosítsák az adatokhoz való hozzáférést az ellenőrzött kutatók számára. Az adatokhoz e keret értelmében való hozzáférésre vonatkozó valamennyi követelménynek arányosnak kell lennie, és megfelelően kell védenie a platform és az érintett egyéb felek, beleértve a szolgáltatás igénybe vevőit, jogait és jogos érdekeit, ideértve az üzleti titkokat és egyéb bizalmas információkat.

(65) Az alkalmazott rendszerek összetett működésére és a társadalom szempontjából jelentett rendszerszintű kockázatokra való tekintettel az online óriásplatformoknak megfelelési vezetőt kell kinevezniük, aki rendelkezik a platform szervezetén belül az intézkedések végrehajtásához és az e rendeletnek való megfelelés nyomon követéséhez szükséges képesítéssel. az online óriásplatformoknak biztosítaniuk kell, hogy a megfelelési vezető a rendelettel kapcsolatos valamennyi ügybe megfelelő módon és időben bekapcsolódjon. A tevékenységeikkel kapcsolatos további kockázatokra és a rendelet értelmében fennálló további kötelezettségeikre való tekintettel az ebben a rendeletben előírt egyéb átláthatósági követelményeket a

kifejezetten az online óriásplatformokra vonatkozó további átláthatósági követelményekkel kell kiegészíteni, nevezetesen jelentést kell készíteniük az elvégzett kockázatértékelésről és az e rendeletnek megfelelően ezt követően elfogadott intézkedésekről.

(66) Az ebben a rendeletben előírt, esetlegesen technológiai eszközökkel történő végrehajtást igénylő kötelezettségek hatékony és következetes érvényesítésének elősegítése érdekében fontos az egyes technikai eljárásokra vonatkozó önkéntes ipari szabványok előmozdítása, és az ipar segíthet olyan szabványosított eszközöket kidolgozni az e rendeletnek való megfelelés érdekében, mint például a bejelentések benyújtásának többek között a felhasználói program interfészeken keresztül történő lehetővé tétele vagy a hirdetési adattárak interoperabilitásának lehetővé tétele. Az ilyen szabványok különösen a viszonylag kisebb közvetítő szolgáltatók esetében lehetnek hasznosak. A szabványok adott esetben különbséget tehetnek a jogellenes tartalom vagy a közvetítő szolgáltatások különböző típusai között.

(67) A Bizottságnak és a Testületnek elő kell mozdítania a magatartási kódexek kidolgozását, hogy hozzájáruljanak e rendelet alkalmazásához. A magatartási kódexek alkalmazásának mérhetőnek kell lennie, és nyilvános felügyelet tárgyát kell képeznie, de ez nem érinti az ilyen kódexek önkéntes jellegét, és azt, hogy az érdekelt felek szabadon eldönthessék, akarnak-e csatlakozni. Bizonyos körülmények között fontos, hogy az online óriásplatformok együttműködjenek egyes magatartási kódexek kidolgozásában és betartásában. E rendelet egyik rendelkezése sem akadályoz meg más szolgáltatókat abban, hogy betartsák ugyanazokat a kellő gondosságra vonatkozó előírásokat, alkalmazzák a bevált gyakorlatokat, illetve kövessék a Bizottság és a Testület útmutatását ugyanazon magatartási kódexhez való csatlakozással.

(68) Ennek a rendeletnek célszerű azonosítania egyes olyan területeket, amelyeket figyelembe kell venni az ilyen magatartási kódexek tekintetében. A jogellenes tartalom konkrét típusait illető kockázatcsökkentési intézkedéseket különösen meg kell vizsgálni ön- és társszabályozási megállapodások révén. Figyelembe kell venni továbbá a rendszerszintű kockázatok által a társadalomra és a demokráciára gyakorolt lehetséges negatív hatásokat, például a félretájékoztatást vagy a manipulatív és visszaélésen alapuló tevékenységeket. Idetartoznak az információk, beleértve a félretájékoztatást, fokozott terjesztésére irányuló összehangolt tevékenységek – például botok vagy hamis fiókok használata hamis vagy félrevezető információk előállítására, néha gazdasági előnyszerzés céljából –, amelyek különösen károsak a szolgáltatások veszélyeztetett igénybe vevői, például a gyermekek esetében. Az ilyen területek vonatkozásában megfelelő kockázatcsökkentési intézkedésnek minősülhet, ha az online óriásplatformok adott magatartási kódexet követnek. Adott esetben, annak meghatározásakor, hogy az online platform megsértette-e az ebben a rendeletben előírt kötelezettségeket, figyelembe lehet venni, hogy az online platform megfelelő magyarázat nélkül elutasította a Bizottság arra irányuló kérését, hogy csatlakozzon egy ilyen magatartási kódexhez.

(69) A magatartási kódexekre vonatkozó, e rendelet értelmében vett szabályok az uniós szinten már létrehozott önszabályozási erőfeszítések – ideértve a termékbiztonsági vállalást, a hamisított áruk internetes értékesítésének megakadályozásáról szóló egyetértési megállapodást, a jogsértő gyűlöletbeszéd felszámolására vonatkozó magatartási kódexet és a félretájékoztatás kezeléséről szóló magatartási kódexet – alapját képezhetik. A Bizottság különösen az utóbbi vonatkozásában iránymutatást fog kiadni a félretájékoztatás kezeléséről szóló magatartási kódex megerősítéséről az európai demokráciáról szóló cselekvési tervnek megfelelően.

(70) Az online hirdetések általában több szereplőt érintenek, beleértve a hirdetések megjelenítőit és a hirdetőket összekötő közvetítő szolgáltatásokat. A magatartási kódexeknek támogatniuk kell és ki kell egészíteniük a hirdetésekkel kapcsolatban az online platformok és az online óriásplatformok számára ebben a rendeletben előírt átláthatósági kötelezettségeket, hogy rugalmas és hatékony mechanizmusokkal elősegítsék és növeljék az ilyen kötelezettségeknek való megfelelést, mindenekelőtt a releváns információk átviteli módja tekintetében. Az érdekelt felek széles körének bevonása biztosítja, hogy ezek a magatartási kódexek széles körű támogatottságot élvezzenek, technikailag megalapozottak és hatékonyak legyenek, illetve a legmagasabb szintű felhasználóbarát hozzáállással biztosítsák, hogy az átláthatósági követelmények elérjék célkitűzéseiket.

(71) A közbiztonságot vagy a közegészségügyet érintő rendkívüli körülmények esetén a Bizottság válságkezelési protokollok kidolgozását kezdeményezheti az online környezetben való gyors, kollektív és határokon átnyúló reagálás érdekében. A rendkívüli körülmények közé tartozhat bármely előre nem látott esemény, például földrengés, hurrikán, világjárvány és egyéb, a közegészségügyet fenyegető, határokon átnyúló súlyos fenyegetés, háború vagy terrorista cselekmény, ha például az online platformokat azokkal visszaélve jogellenes tartalom vagy dezinformáció gyors terjesztésére használhatják, vagy ha gyorsan kell megbízható információkat terjeszteni. Tekintettel arra, hogy az online óriásplatformok milyen fontos szerepet játszanak az információk terjesztésében a társadalomban és a határokon túl, az ilyen platformokat arra kell ösztönözni, hogy konkrét válságkezelési protokollokat dolgozzanak ki és alkalmazzanak. Az ilyen válságkezelési protokollok csak korlátozott időre aktiválhatók, és az elfogadott intézkedéseknek is a rendkívüli körülmények kezeléséhez feltétlenül szükséges intézkedésekre kell korlátozódniuk. Ezeknek az intézkedéseknek összhangban kell lenniük ezzel a rendelettel, és nem írhatnak elő olyan, a csatlakozó online óriásplatformokra vonatkozó általános kötelezettséget, amely szerint nyomon kellene követni a továbbított vagy tárolt információkat vagy fel kellene tárni a jogellenes tartalomra utaló tényeket vagy körülményeket.

(72) Az ebben a rendeletben előírt kötelezettségek megfelelő felügyeletének és érvényesítésének feladatát főszabály szerint a tagállamoknak kell ellátniuk. Ebből a célból ki kell nevezniük legalább egy hatóságot, amelynek az a feladata, hogy alkalmazza és érvényesítse ezt a rendeletet. A tagállamok számára azonban biztosítani kell annak lehetőségét, hogy egynél több illetékes hatóságot bízzanak meg konkrét felügyeleti vagy végrehajtási feladatokkal és kompetenciákkal e rendelet alkalmazásával kapcsolatban, például adott ágazatok vonatkozásában, például elektronikus hírközlési szabályozókat, médiaszabályozókat vagy fogyasztóvédelmi hatóságokat, tükrözve nemzeti alkotmányos, szervezeti és igazgatási felépítésüket.

(73) A szóban forgó szolgáltatások határokon átnyúló jellegét és az ebben a rendeletben előírt kötelezettségek horizontális jellegét tekintve az e rendelet alkalmazásának felügyeletével és szükség esetén érvényesítésével megbízott hatóság az adott tagállam digitális szolgáltatási koordinátora. Ha egynél több illetékes hatóság kinevezésére kerül sor e rendelet alkalmazása és végrehajtása céljából, az adott tagállamban csak egy hatóság lehet digitális szolgáltatási koordinátor. A digitális szolgáltatási koordinátor egyedüli kapcsolattartó pontként jár el az e rendelet alkalmazásával kapcsolatos valamennyi ügyben a Bizottság, a Testület, más tagállamok digitális szolgáltatási koordinátorai, valamint a szóban forgó tagállam egyéb illetékes hatóságai vonatkozásában. Különösen akkor, ha egy adott tagállamban több illetékes hatóság rendelkezik felhatalmazással az e rendelet értelmében vett feladatok ellátására, a

digitális szolgáltatási koordinátornak koordinálnia kell ezeket a hatóságokat, és együtt kell működnie velük a feladataikat meghatározó nemzeti jognak megfelelően, valamint hatékonyan biztosítania kell valamennyi releváns hatóság hatékony részvételét az uniós szintű felügyeletben és végrehajtásban.

(74) A digitális szolgáltatási koordinátor és az e rendelet értelmében kijelölt egyéb illetékes hatóságok kulcsfontosságú szerepet játszanak az ebben a rendeletben meghatározott jogok és kötelezettségek hatékonyságának biztosításában és a rendelet célkitűzéseinek elérésében. Ennek megfelelően biztosítani kell, hogy ezek a hatóságok a magán- és állami szervezetektől teljesen függetlenül járjanak el, anélkül, hogy kötelesek lennének utasítást kérni vagy elfogadni, többek között kormányoktól, vagy lehetőségük lenne erre, és ez nem érinti az egyéb illetékes hatóságokkal, a digitális szolgáltatási koordinátorokkal, a Testülettel és a Bizottsággal való együttműködésre vonatkozó konkrét feladatokat. Másrészről az ilyen hatóságok függetlensége nem jelenti azt, hogy – a nemzeti alkotmányoknak megfelelően és az e rendeletben foglalt célkitűzések elérésének veszélyeztetése nélkül – nem képezhetik nemzeti ellenőrzési vagy nyomonkövetési mechanizmusok tárgyát a pénzügyi kiadások tekintetében, vagy bírósági felülvizsgálatok tárgyát, vagy hogy adott esetben ne lenne lehetőségük konzultálni más nemzeti hatóságokkal, beleértve a bűnüldöző hatóságokat és a válságkezelési hatóságokat.

(75) A tagállamok kijelölhetnek egy meglévő nemzeti hatóságot a digitális szolgáltatási koordinátor feladatainak vagy az e rendelet alkalmazására és végrehajtására vonatkozó konkrét feladatok ellátására, amennyiben a kinevezett hatóság megfelel az ebben a rendeletben meghatározott követelményeknek, például a függetlensége vonatkozásában. Továbbá, a tagállamokat az uniós jognak megfelelően főszabály szerint nem akadályozza semmi a funkciók egy meglévő hatóságon belüli összevonásában. Az ennek érdekében hozott intézkedések többek között magukban foglalhatják annak kizárását, hogy egy meglévő hatóság testületi elnökét vagy tagját a hivatali idő lejárata előtt elbocsássák egyedül azon az alapon, hogy a hatóságon belüli funkciók összevonásával járó intézményi reformra került sor, olyan szabály hiányában, amely garantálná, hogy az ilyen elbocsátások nem veszélyeztetik az ilyen tagok függetlenségét és pártatlanságát.

(76) Mivel nincs olyan általános követelmény, amelynek értelmében a közvetítő szolgáltatóknak fizikai jelenléttel kell rendelkezniük valamely tagállam területén, biztosítani kell az egyértelműséget azzal kapcsolatban, hogy az ilyen szolgáltatók mely tagállam joghatósága alá tartoznak a III. és IV. fejezetben meghatározott szabályok nemzeti illetékes hatóságok általi érvényesítése céljából. A szolgáltató azon tagállam joghatósága alá tartozik, ahol az üzleti tevékenység fő helye található, vagyis ahol a szolgáltató központi irodája vagy bejegyzett irodája található, ahol a fő pénzügyi feladatait ellátja és az operatív ellenőrzést gyakorolja. Az Unióban székhellyel nem rendelkező, de az Unióban szolgáltatást nyújtó, és így e rendelet hatálya alá eső szolgáltatók esetében azok a tagállamok rendelkeznek joghatósággal, ahol az ilyen szolgáltatók jogi képviselőt neveztek ki, tekintettel a jogi képviselők e rendelet értelmében vett feladatára. E rendelet hatékony alkalmazása érdekében azonban minden tagállam joghatósággal rendelkezik az olyan szolgáltatók vonatkozásában, amelyek nem jelöltek ki jogi képviselőt, amennyibe tiszteletben tartják a *non bis in idem* elvet. Ebből a célból minden tagállamnak, amely joghatóságot gyakorol ilyen szolgáltatók felett, indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell az összes többi tagállamot az e joghatóság gyakorlása során hozott intézkedésekről.

(77) A tagállamoknak megfelelő hatáskörrel és eszközökkel kell felruházniuk a digitális szolgáltatási koordinátort vagy bármely egyéb, e rendelet értelmében kijelölt illetékes hatóságot a hatékony vizsgálat és végrehajtás biztosítása érdekében. A digitális szolgáltatási koordinátorok számára különösen lehetővé kell tenni a területükön található információk felkutatását és megszerzését, többek között a közös vizsgálatok összefüggésében, kellő figyelmet fordítva arra, hogy az egy másik tagállam joghatósága alatt álló szolgáltatót érintő felügyeleti és végrehajtási intézkedéseket az érintett másik tagállam digitális szolgáltatási koordinátorának kell elfogadnia, adott esetben a határokon átnyúló együttműködésre vonatkozó eljárásoknak megfelelően.

(78) A tagállamoknak meg kell határozniuk a nemzeti jogukban – az uniós jognak, illetve különösen ennek a rendeletnek és a Chartának megfelelően – a digitális szolgáltatási koordinátorok és adott esetben más illetékes hatóságok által e rendelet értelmében gyakorolt vizsgálati és végrehajtási hatáskörre vonatkozó részletes feltételeket és korlátozásokat.

(79) Az ilyen hatáskörök gyakorlása során az illetékes hatóságoknak meg kell felelniük az olyan eljárásokra és ügyekre vonatkozó nemzeti szabályoknak, mint például az egyes helyszínekre való belépéshez szükséges előzetes bírói engedély, illetve az ügyvédi titoktartási kötelezettség. Az ilyen rendelkezéseknek különösen biztosítaniuk kell a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való alapvető jog tiszteletben tartását, beleértve a védelemhez való jogot és a magánélet tiszteletben tartásának jogát. Ebben a tekintetben a bizottsági eljárások vonatkozásában e rendelet értelmében biztosított garanciák megfelelő hivatkozási pontok lehetnek. Előzetes, tisztességes és pártatlan eljárást kell biztosítani a végső határozatok meghozatala előtt, beleértve a meghallgatáshoz való jogot és az iratbetekintés jogát az általános, illetve szakmai és üzleti titoktartás mellett, valamint a határozatok észszerű indokolására vonatkozó kötelezettséget. Ez azonban nem akadályozza meg az intézkedéshozatalt kellően indokolt, sürgős esetekben, megfelelő feltételek és eljárási mechanizmusok mellett. A hatáskörök gyakorlásának emellett arányosnak kell lennie többek között a jogsértés vagy feltételezett jogsértés jellegével, illetve a jogsértés vagy feltételezett jogsértés által ténylegesen vagy potenciálisan okozott kárral. Az illetékes hatóságoknak főszabály szerint az ügy valamennyi releváns tényét és körülményét figyelembe kell venniük, beleértve a más tagállamok illetékes hatóságai által gyűjtött információkat.

(80) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az ebben a rendeletben előírt kötelezettségek megszegése hatékonyan, arányosan és visszatartó erejűen szankcionálható legyen, figyelembe véve a jogsértés jellegét, súlyosságát, ismétlődő jellegét és időtartamát, tekintettel a közérdekre, az érintett tevékenységek hatályára és fajtájára, valamint a jogsértő gazdasági kapacitására. A szankcióknak mindenekelőtt figyelembe kell venniük, hogy az érintett közvetítő szolgáltató következetesen vagy ismétlődően nem felel-e meg az ebből a rendeletből származó kötelezettségeknek, illetve adott esetben a szolgáltató több tagállamban aktív-e.

(81) A rendelet hatékony végrehajtása érdekében az egyének vagy a képviselő szervezetek számára biztosítani kell, hogy az e rendeletnek való megfeleléssel kapcsolatban panaszt nyújthassanak be azon terület digitális szolgáltatási koordinátorának, ahol sor került a szolgáltatásnyújtásra, ami nem érinti e rendelet joghatóságra vonatkozó szabályait. A panaszoknak pontos áttekintést kell adniuk az adott közvetítő szolgáltató megfelelésével kapcsolatos aggályokról, emellett további horizontális problémákról is tájékoztathatják a digitális szolgáltatási koordinátort. A digitális szolgáltatási koordinátornak be kell vonnia más nemzeti illetékes hatóságokat és más tagállamok digitális szolgáltatási koordinátorait, különös tekintettel arra a tagállamra, ahol az

érintett közvetítő szolgáltató székhellyel rendelkezik, amennyibe a probléma határokon átnyúló együttműködést igényel.

(82) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a digitális szolgáltatási koordinátorok olyan intézkedéseket hozhassanak, amelyek hatékonyan kezelnek egyes különösen súlyos és tartósan fennálló jogsértéseket, és arányosak azokkal. Különösen abban az esetben, ha ezek az intézkedések harmadik felek jogait és érdekeit érinthetik, ami különösen jellemző lehet akkor, ha korlátozott az online interfészekhez való hozzáférés, ajánlott előírni, hogy a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó koordinátor kérésére az illetékes igazságügyi hatóság rendelje el az intézkedéseket további biztosítékok mellett. Különösen biztosítani kell a potenciálisan érintett harmadik felek számára a meghallgatás lehetőségét, és az ilyen határozatokat csak akkor kell meghozni, ha észszerűen nem érhetők el az ilyen intézkedések meghozatalára vonatkozó, az uniós jog egyéb jogszabályai vagy a nemzeti jog által biztosított hatáskörök, például a fogyasztók kollektív érdekeinek védelme, a gyermekpornográfiát tartalmazó vagy terjesztő honlapok azonnali eltávolítása vagy a harmadik felek által a szellemitulajdon-jog megsértésével használt szolgáltatásokhoz való hozzáférés megszüntetése érdekében.

(83) A hozzáférést korlátozó határozat nem lépheti túl a célkitűzései eléréséhez szükséges mértéket. Ennek érdekében ideiglenes, és címzettje főszabály szerint a közvetítő szolgáltató, például a releváns tárhelyszolgáltató, internetszolgáltató, domainszolgáltató és domainnyilvántartó, amely megfelelő helyzetben van ahhoz, hogy a jogszerű információkhoz való hozzáférés indokolatlan korlátozása nélkül elérje ezt a célkitűzését.

(84) A digitális szolgáltatási koordinátornak rendszeresen jelentést kell közzétennie az e rendelet értelmében folytatott tevékenységekről. Mivel a digitális szolgáltatási koordinátor is értesül a jogellenes tartalom elleni fellépésre vagy az e rendelet értelmében szabályozott információszolgáltatás közös információmegosztási rendszeren keresztül történő biztosításra vonatkozó határozatokról, a digitális szolgáltatási koordinátornak az éves jelentésében fel kell tüntetnie a közvetítő szolgáltatónak címzett, a tagállami igazságügyi és közigazgatási hatóságok által kibocsátott határozatok számát és kategóriáit.

(85) Ha a digitális szolgáltatási koordinátor felkér egy másik digitális szolgáltatási koordinátort a cselekvésre, a felkérést végző koordinátor, illetve a több mint három tagállamot érintő problémák kivizsgálására vonatkozó ajánlás esetén a Testület számára biztosítani kell, hogy a Bizottság elé tudja utalni az ügyet, amennyiben nincs egyetértés az értékelésről, a meghozott vagy javasolt intézkedésekről vagy nem sikerült intézkedéseket elfogadni. A Bizottság számára – az érintett hatóságok által rendelkezésre bocsátott információk alapján – ennek megfelelően biztosítani kell, hogy kérhesse az illetékes digitális szolgáltatási koordinátortól az ügy újbóli vizsgálatát, illetve a meghatározott időn belüli megfelelés érdekében a szükséges intézkedések meghozatalát. Ez a lehetőség nem érinti a Bizottság arra vonatkozó általános kötelezettségét, hogy felügyelje az uniós jog alkalmazását és szükség esetén érvényesítését a Bíróság ellenőrzése mellett, a Szerződéseknek megfelelően. Ha a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor az ilyen kérésre reagálva elmulasztja az intézkedéshozatalt, az a rendelet IV. fejezete 3. szakaszának értelmében a Bizottság beavatkozásához is vezethet, ha a feltételezett jogsértő online óriásplatform.

(86) A több tagállamra kiterjedő, határokon átnyúló felügyelet és vizsgálat elősegítése érdekében biztosítani kell a digitális szolgáltatási koordinátor számára, hogy – állandó vagy ideiglenes jelleggel – részt vehessen a közös felügyeleti és vizsgálati tevékenységekben az e rendelet által szabályozott kérdések vonatkozásában. Az ilyen tevékenységek más illetékes hatóságokat is érinthetnek, és különféle kérdésekre terjedhetnek ki az összehangolt adatgyűjtéstől az információkérésekig vagy a helyszínek vizsgálatáig az egyes részt vevő hatóságok hatáskörének korlátain belül. A Testülethez lehet fordulni az ilyen tevékenységek tekintetében például a tevékenységekre vonatkozó ütemtervekre és határidőkre, illetve az érintett hatóságok részvételével működő ad hoc munkacsoportokra tett javaslatok formájában nyújtott tanácsért.

(87) az online óriásplatformok megfelelésének értékelése és biztosítása kapcsán esetlegesen felmerülő – például a feltételezett jogsértések mértékével és összetettségével vagy bizonyos szakértelem vagy kapacitások uniós szintű szükségességével kapcsolatos – konkrét kihívások tekintetében a digitális szolgáltatási koordinátorok számára biztosítani kell annak lehetőségét, hogy önkéntes alapon kérjék a Bizottság beavatkozását és az e rendelet értelmében vett vizsgálati és végrehajtási hatáskörének gyakorlását.

(88) E rendelet következetes alkalmazása érdekében létre kell hozni egy uniós szintű független tanácsadó csoportot, amely támogatást nyújt a Bizottságnak, és segít összehangolni a digitális szolgáltatási koordinátorok tevékenységét. A Digitális Szolgáltatások Európai Testülete a digitális szolgáltatási koordinátorokból áll, és nem érinti annak lehetőségét, hogy a digitális szolgáltatási koordinátorok az e rendelet értelmében konkrét feladatokkal megbízott más illetékes hatóságok képviselőit meghívják az üléseikre vagy ad hoc küldötteket nevezzenek ki közülük, amennyiben ez szükséges a feladatok és kompetenciák nemzeti elosztásához. Amennyiben egy tagállamból több résztvevő képviselteti magát, a szavazati jog tagállamonként továbbra is egy képviselőt illet meg.

(89) A Testületnek hozzá kell járulnia a rendelet következetes alkalmazására vonatkozó közös uniós álláspont kialakításához, valamint az illetékes hatóságok közötti együttműködéshez, többek között azzal, hogy tanácsokat ad a Bizottságnak és a digitális szolgáltatási koordinátoroknak a megfelelő vizsgálati és végrehajtási intézkedésekkel kapcsolatban, különös tekintettel az online óriásplatformokra. A Testületnek emellett hozzá kell járulnia a releváns mintadokumentumok és magatartási kódexek megszövegezéséhez, és elemeznie kell a digitális szolgáltatások fejlődése terén az Unióban megfigyelhető általános tendenciákat.

(90) Ebből a célból biztosítani kell a Testület számára, hogy a digitális szolgáltatási koordinátorokhoz vagy egyéb illetékes nemzeti hatóságokhoz címzett véleményeket, kéréseket és ajánlásokat fogadhasson el. Noha jogilag nem kötelező érvényűek, az ezektől való eltérésre vonatkozó határozatokat megfelelően meg kell indokolni, és a Bizottság figyelembe veheti őket annak értékelésekor, hogy az érintett tagállam megfelel-e ennek a rendeletnek.

(91) A Testület a digitális szolgáltatási koordinátorok és egyéb lehetséges illetékes hatóságok képviselőit tömöríti a Bizottság elnökletével, hogy biztosítsa a hozzá benyújtott kérdések teljes körű európai vizsgálatát. Tekintettel a más keretszabályozások szempontjából uniós szinten esetlegesen releváns lehetséges horizontális elemekre, lehetővé kell tenni a Testület számára, hogy a feladatai ellátásához szükséges mértékben együttműködjön más olyan uniós szervekkel,

hivatalokkal, ügynökségekkel és tanácsadó csoportokkal, amelyek felelősséggel rendelkeznek olyan kérdésekben, mint az egyenlőség, beleértve a férfiak és nők közötti egyenlőséget, a megkülönböztetésmentesség, az adatvédelem, az elektronikus hírközlés, az audiovizuális szolgáltatások, az uniós költségvetés elleni csalások feltárása és kivizsgálása a vámilletékek vonatkozásában vagy a fogyasztóvédelem.

(92) A Bizottság – az elnökön keresztül – részt vesz a Testület munkájában, de nem rendelkezik szavazati joggal. A Bizottság az elnökön keresztül biztosítja, hogy az ülések menetrendjének meghatározására a testületi tagok kérésének megfelelően kerüljön sor az eljárási szabályzatnak, illetve az ebben a rendeletben a Testület vonatkozásában meghatározott feladatoknak megfelelően.

(93) Tekintettel a Testület által folytatott tevékenységek támogatásának szükségességére, biztosítani kell a Testület számára a Bizottság és az illetékes nemzeti hatóságok szakértelmének és humánerőforrásainak igénybevételét. A Testület eljárási szabályzatában részletesebben meg kell határozni a Testület belső működésére vonatkozó konkrét operatív mechanizmusokat.

(94) Tekintettel arra, hogy a felhasználói bázisuk és a hatásuk alapján milyen fontos szerepet töltenek be az online óriásplatformok, a rájuk vonatkozó kötelezettségeknek való megfelelés elmulasztása a szolgáltatás jelentős számú igénybe vevőjét érintheti a különböző tagállamokban, és nagy társadalmi károkat okozhat, miközben elképzelhető, hogy az ilyen mulasztások azonosítása és kezelése emellett különösen összetett feladat.

(95) Az ilyen közérdekű problémák kezelése érdekében ezért biztosítani kell a megerősített felügyelet és végrehajtás közös, uniós szintű rendszerét. Amint azonosításra kerül egy kizárólag az online óriásplatformokra vonatkozó rendelkezés megsértése, például egyéni vagy közös vizsgálat, ellenőrzés vagy panasz eredményeként, a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor – saját kezdeményezésére vagy a Testület tanácsára – nyomon követi az érintett online óriásplatform által a cselekvési tervének megfelelően hozott intézkedéseket. A digitális szolgáltatási koordinátor számára biztosítani kell, hogy adott esetben további ellenőrzést kérhessen – önkéntes alapon – annak megállapítására, hogy ezek az intézkedések elégségesek-e a jogsértés megszüntetésére. A digitális szolgáltatásokkal foglalkozó koordinátornak az eljárás végén tájékoztatnia kell a Testületet, a Bizottságot és az érintett platformot az azzal kapcsolatos véleményéről, hogy a platform megszüntette-e a jogsértést, különösen feltüntetve véleményében a releváns magatartást és a meghozott intézkedések értékelését. A digitális szolgáltatási koordinátornak időben, a Testület véleményét és egyéb tanácsait maradéktalanul figyelembe véve kell ellátnia feladatát ebben a közös rendszerben.

(96) Ha egy kizárólag online óriásplatformokra vonatkozó rendelkezés megsértését az adott platform nem szünteti meg hatékonyan a cselekvési tervének megfelelően, csak a Bizottság dönthet úgy – saját kezdeményezésére vagy a Testület tanácsára –, hogy további vizsgálatot folytat az érintett jogsértés és a platform által a jogsértést követően hozott intézkedések ügyében a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor kizárásával. A szükséges vizsgálatok elvégzését követően biztosítani kell a Bizottság számára annak lehetőségét, hogy indokolt esetben a jogsértést megállapító és szankciókat kiszabó határozatokat hozzon az online óriásplatformok esetében. Emellett biztosítani kell számára azt a lehetőséget, hogy beavatkozzon határokon átnyúló helyzetekben, ha a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor a Bizottság kérése ellenére nem hozott intézkedéseket, vagy olyan helyzetekben, amikor

a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor kérte a Bizottság beavatkozását a rendelet bármely egyéb rendelkezésének egy online óriásplatform általi megsértése kapcsán.

(97) Biztosítani kell a Bizottság számára, hogy szabadon eldönthesse, hogy be kíván-e avatkozni azokban a helyzetekben, amikor azt a rendelet lehetővé teszi számára. Miután a Bizottság megindította az eljárást, a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó, székhely szerinti koordinátor nem gyakorolhatja vizsgálati és végrehajtási hatáskörét az érintett online óriásplatform adott magatartása tekintetében, hogy elkerüljék a duplikációt, a következetlenségeket és kockázatokat a *non bis in idem* elv szempontjából. A hatékonyság érdekében azonban a digitális szolgáltatási koordinátorok gyakorolhatják ilyen hatáskörüket, hogy a Bizottság kérésére segítsenek a Bizottságnak a felügyeleti feladatai ellátásában vagy egyéb magatartás tekintetében, beleértve ugyanazon online óriásplatform olyan magatartását, amely feltételezhetően új jogsértésnek minősül. A digitális szolgáltatásokkal foglalkozó érintett koordinátoroknak, valamint adott esetben a Testületnek és a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó többi koordinátornak minden szükséges tájékoztatást és segítséget meg kell adniuk a Bizottság számára a feladatai hatékony elvégzéséhez, a Bizottságnak pedig adott esetben tájékoztatnia kell őket a hatásköre gyakorlásáról. Ebben a tekintetben a Bizottságnak adott esetben figyelembe kell vennie a Testület vagy a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó érintett koordinátorok által elvégzett releváns értékeléseket, valamint az általuk összegyűjtött releváns bizonyítékokat és információkat, ami nem érinti a Bizottság arra vonatkozó hatáskörét és felelősségét, hogy szükség esetén további vizsgálatokat végezzen.

(98) Tekintettel az online óriásplatformok megfelelésre való törekvése során esetlegesen felmerülő konkrét kihívásokra, illetve arra, hogy milyen fontos ezt hatékonyan végezni, figyelembe véve a méretüket, a hatásukat és az esetlegesen okozott károkat, a Bizottság számára erős vizsgálati és végrehajtási hatáskört kell biztosítani az ebben a rendeletben meghatározott egyes szabályok kivizsgálása, végrehajtása és nyomon követése érdekében, teljes mértékben tiszteletben tartva az arányosság elvét, valamint az érintett felek jogait és érdekeit.

(99) A Bizottság számára különösen hozzáférést kell biztosítani a vizsgálatok indításához és lefolytatásához, valamint az ebben a rendeletben foglalt releváns kötelezettségeknek való megfelelés nyomon követéséhez szükséges valamennyi releváns dokumentumhoz, adathoz és információhoz, függetlenül attól, kinek a birtokában vannak a szóban forgó dokumentumok, adatok és információk, továbbá függetlenül a formájuktól, formátumuktól, az adathordozótól vagy a tárolásuk pontos helyétől. A Bizottság számára biztosítani kell, hogy közvetlenül előírhassa az érintett online óriásplatform vagy a releváns harmadik felek vagy egyének számára a releváns bizonyítékok, adatok és információk biztosítását. Emellett lehetővé kell tenni a Bizottság számára, hogy releváns információkat kérjen bármely hatóságtól, szervtől vagy ügynökségtől a tagállamon belül vagy bármely természetes vagy jogi személytől e rendelet alkalmazásában. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy hozzáférést kérjen az érintett személyek adatbázisaihoz és algoritmusaihoz, magyarázatot kérjen azokkal kapcsolatban, és bármely személyt, aki hasznos információ birtokában lehet, a beleegyezésével kikérdezzen, és rögzítse az elmondottakat. A Bizottságot továbbá arra is fel kell hatalmazni, hogy szükség esetén ilyen vizsgálatot végezzen e rendelet releváns rendelkezéseinek végrehajtása érdekében. Az ilyen vizsgálati hatáskör ki kívánja egészíteni annak lehetőségét, hogy a Bizottság kérheti a digitális szolgáltatási

koordinátorok és más tagállami hatóságok segítségét, például tájékoztatás vagy az ilyen hatáskör gyakorlása révén.

(100) Az e rendeletben előírt releváns kötelezettségeknek való megfelelés érvényesíthetőségét bírságokkal és kényszerítő bírságokkal kell biztosítani. Ennek érdekében a kötelezettségeknek való meg nem felelés vagy az eljárási szabályok megsértése esetén a bírságok és kényszerítő bírságok megfelelő mértékét is meg kell határozni megfelelő elévülési idő mellett.

(101) Lehetőséget kell biztosítani az érintett online óriásplatformoknak és a Bizottság általi hatáskörgyakorlás tárgyát képező egyéb olyan személyeknek, akiknek az érdekeit a határozat érintheti, hogy előzetesen benyújtsák észrevételeiket, és a határozatokat széles körben nyilvánosságra kell hozni. Az érintett felek védekezéshez való jogának, különösen az iratbetekintés jogának biztosítása mellett elengedhetetlen a bizalmas információk védelme. Továbbá, az információk bizalmas jellegének tiszteletben tartása mellett a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a határozat meghozatalához használt információkat abban a mértékben közölje, amely lehetővé teszi a határozat címzettje számára a határozat alapját képező tények és megfontolások megértését.

(102) A hatékonyság és eredményesség érdekében a rendelet általános értékelésén túl, amelyet a hatálybalépését követő öt éven belül kell elvégezni, a kezdeti induló szakaszt követően és a rendelet alkalmazásának első három éve alapján, a Bizottságnak a Testület tevékenységét és felépítését is értékelnie kell.

(103) E rendelet végrehajtását biztosító egységes feltételek érdekében végrehajtási hatáskörrel kell felruházni a Bizottságot. Ezt a végrehajtási hatáskört a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek[49] megfelelően kell gyakorolni.

(104) E rendelet célkitűzéseinek elérése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a Szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse a rendeletet. Felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadni különösen az online óriásplatformok azonosítására vonatkozó követelmények, valamint a hozzáférési kérelmekre vonatkozó műszaki előírások tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság megfelelő konzultációkat folytasson, és a konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elvekkel összhangban kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó bizottsági szakértői csoportok ülésein.

(105) Ez a rendelet tiszteletben tartja a Charta által elismert alapvető jogokat és az uniós jog alapelveinek minősülő alapvető jogokat. Ennek megfelelően ezt a rendeletet ezekkel az alapvető jogokkal összhangban kell értelmezni és alkalmazni, ideértve a véleménynyilvánítás szabadságát, az információszabadságot, valamint a tömegtájékoztatás szabadságát és sokszínűségét. Az ebben a rendeletben meghatározott hatáskörök gyakorlása során az érintett hatóságoknak – azokban a

[49] Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

helyzetekben, amikor az alapvető jogok ütköznek egymással – megfelelő egyensúlyra kell törekedniük az érintett jogok között az arányosság elvének megfelelően.

(106) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a belső piac megfelelő működését, valamint az olyan biztonságos, kiszámítható és megbízható online környezet biztosítását, amelyben a Chartában foglalt alapvető jogok megfelelő védelmet élveznek, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, tekintve, hogy az önállóan eljáró tagállamok nem tudják biztosítani a szükséges harmonizációt és együttműködést, a cél a rendelet területi és személyi hatálya miatt az Unió szintjén azonban jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. fejezet – Általános rendelkezések

1. cikk
Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet meghatározza a belső piacon nyújtott közvetítő szolgáltatásokra vonatkozó harmonizált szabályokat. Ezen belül meghatározza különösen a következőket:

a) a közvetítő szolgáltatók felelősség alóli feltételes mentességének kerete;

b) a közvetítő szolgáltatók egyes konkrét kategóriáira vonatkozó kellő gondossági kötelezettségeket érintő szabályok;

c) a rendelet végrehajtására és érvényesítésére vonatkozó szabályok, többek között az illetékes hatóságok közötti együttműködés és koordináció tekintetében.

(2) A rendelet céljai a következők:

a) a belső piac megfelelő működéséhez való hozzájárulás a közvetítő szolgáltatások tekintetében;

b) az olyan biztonságos, kiszámítható és megbízható online környezetre vonatkozó egységes szabályok meghatározása, amelyben a Chartában megfogalmazott alapvető jogok hatékony védelmet élveznek.

(3) Ez a rendelet az olyan igénybe vevők részére nyújtott közvetítő szolgáltatásokra vonatkozik, amelyek/akik székhelye vagy lakóhelye az Unióban található, függetlenül az érintett szolgáltatók székhelyétől.

(4) Ez a rendelet nem alkalmazandó az olyan szolgáltatásokra, amelyek nem közvetítő szolgáltatások, illetve az ilyen szolgáltatás tekintetében meghatározott követelményekre, függetlenül attól, hogy a szolgáltatásra közvetítő szolgáltatáson keresztül kerül-e sor.

(5) Ez a rendelet nem érinti az alábbi jogszabályokban lefektetett szabályokat:

a) a 2000/31/EK irányelv;

b) a 2010/13/EK irányelv;

c) a szerzői jogról és a szomszédos jogokról szóló uniós jog;

d) az (EU) …/… rendelet a terrorista tartalom online terjesztésének megelőzéséről;

e) az (EU) …/… rendelet a büntetőügybeli elektronikus bizonyítékokra vonatkozó, közlésre és megőrzésre kötelező európai határozatokról és az (EU) …/… irányelv a jogi képviselőknek a büntetőeljárásban bizonyítékok összegyűjtése céljából történő kinevezéséről szóló harmonizált szabályok meghatározásáról [az elfogadást követően elektronikus bizonyíték];

f) az (EU) 2019/1148 rendelet;

g) az (EU) 2019/1150 rendelet;

h) a fogyasztóvédelemről és termékbiztonságról szóló uniós jog, beleértve az (EU) 2017/2394 rendeletet;

i) a személyes adatok védelméről szóló uniós jog, különös tekintettel az (EU) 2016/679 rendeletre és a 2002/58/EK irányelvre.

2. cikk
Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

a) „információs társadalommal összefüggő szolgáltatás”: az (EU) 2015/1535 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett szolgáltatás;

b) „szolgáltatás igénybe vevője”: bármely természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely igénybe veszi az érintett közvetítő szolgáltatást;

c) „fogyasztó”: bármely természetes személy, aki olyan célból cselekszik, amely kívül esik szakmai vagy üzleti tevékenységén;

d) „szolgáltatások nyújtása az Unióban”: annak lehetővé tétele, hogy a jogi vagy természetes személyek egy vagy több tagállamban igénybe vegyék az olyan, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó szolgáltató szolgáltatásait, amely érdemi kapcsolatban van az Unióval; ilyen érdemi kapcsolat áll fenn, ha a szolgáltató székhellyel rendelkezik az Unióban; ilyen székhely hiányában az érdemi kapcsolat értékelése konkrét tényszerű követelményeken, például az alábbiakon alapul:

– a felhasználók jelentős száma egy vagy több tagállamban; vagy

– az egy vagy több tagállam felé irányuló tevékenységek;

e) „kereskedő”: bármely természetes vagy jogi személy, függetlenül attól, hogy magán- vagy állami tulajdonban van-e, aki vagy amely kereskedelmi, üzleti, kézműipari vagy szakmai tevékenységi körét érintő célból jár el, beleértve azt is, ha helyette vagy nevében más személy jár el;

f) „közvetítő szolgáltatás”: az alábbi szolgáltatások egyike:

– „egyszerű továbbítás”: olyan szolgáltatás, amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információnak hírközlő hálózaton keresztül történő továbbításából vagy a hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosításából áll;

– „gyorsítótárazás”: olyan szolgáltatás, amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információnak hírközlő hálózaton keresztül történő továbbításából áll, az információ automatikus, közbenső és átmeneti tárolásával, azzal a

kizárólagos céllal, hogy az információ későbbi továbbítását a szolgáltatás más igénybe vevői számára azok kérésére hatékonyabbá tegye;

– „tárhelyszolgáltatás”: olyan szolgáltatás, amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött és a szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére tárolt információ tárolásából áll;

g) „jogellenes tartalom”: bármely olyan információ, amely önmagában vagy egy tevékenységre való hivatkozással, beleértve a termékek értékesítését vagy a szolgálatások nyújtását, nem felel meg az uniós jognak vagy valamely tagállam jogának, függetlenül az adott jog pontos tárgyától vagy jellegétől;

h) „online platform”: olyan tárhelyszolgáltató, amely a szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére információkat tárol és nyilvánosan terjeszt, kivéve, ha ez a tevékenység egy másik szolgáltatás kisebb és kizárólag kiegészítő eleme, ami objektív és technikai okokból nem használható a másik szolgáltatás nélkül, és az ilyen elem másik szolgáltatásba való integrációja nem a rendelet alkalmazhatóságának elkerülésére szolgál;

i) „nyilvános terjesztés”: információk elérhetővé tétele potenciálisan korlátlan számú harmadik fél számára a szolgáltatás információt biztosító igénybe vevőjének kérésére;

j) „távollevők között kötött szerződés”: a 2011/83/EU irányelv 2. cikkének (7) bekezdése értelmében vett szerződés;

k) „online interfész”: minden szoftver – honlapok és azok részei is – és alkalmazás, ideértve a mobilalkalmazásokat is;

l) „a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor”: a digitális szolgáltatási koordinátor abban a tagállamban, ahol a közvetítő szolgáltató székhelye található, vagy ahol a jogi képviselőjének lakóhelye vagy székhelye található;

m) „a célország szerinti digitális szolgáltatási koordinátor”: a digitális szolgáltatási koordinátor abban a tagállamban, ahol a közvetítő szolgáltatás nyújtása történik;

n) „hirdetés”: valamely jogi vagy természetes személy üzenetének előmozdítására szolgáló információ, függetlenül attól, hogy kereskedelmi vagy nem kereskedelmi célokat szolgál, amelyet egy online platform megjelenít az online interfészén a kifejezetten az ilyen információ előmozdításáért fizetett ellentételezés fejében;

o) „ajánlórendszer”: teljes mértékben vagy részben automatizált rendszer, amelyet az online platform arra használ, hogy az online interfészén konkrét információkat javasoljon a szolgáltatás igénybe vevője számára, többek között a szolgáltatás igénybe vevője által indított keresés alapján vagy egyéb módon meghatározva a megjelenített információk relatív sorrendjét vagy fontosságát;

p) „tartalommoderálás”: a közvetítő szolgáltató olyan tevékenysége, amely a szerződési feltételeivel összeegyeztethetetlen, a szolgáltatás igénybe vevője által küldött jogellenes tartalom vagy információ észlelésére, azonosítására és kezelésére szolgál, ideértve az ilyen jogellenes tartalom vagy információ elérhetőségét, láthatóságát és hozzáférhetőségét érintő intézkedéseket, például a visszavetést, a hozzáférés megszüntetését, az eltávolítást, illetve a szolgáltatás igénybe vevője általi információközlés lehetőségét érintő intézkedéseket, például a fiókja megszüntetését vagy felfüggesztését;

q) „szerződési feltételek”: minden olyan feltétel vagy előírás, függetlenül a nevétől vagy formájától, amely a közvetítő szolgáltató és a szolgáltatás igénybe vevője közötti szerződéses kapcsolatot szabályozza.

II. fejezet – A közvetítő szolgáltatók felelőssége

3. cikk
Egyszerű továbbítás

(1) Ha az információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatásról van szó, amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információnak hírközlő hálózaton keresztül történő továbbításából vagy a hírközlő hálózathoz való hozzáférés biztosításából áll, a szolgáltató nem felelős a továbbított információért, azzal a feltétellel, hogy nem a szolgáltató:

a) kezdeményezi az adatátvitelt;

b) választja ki az adatátvitel címzettjét; és

c) választja meg vagy módosítja a továbbított információt.

(2) Az (1) bekezdésben említett adatátvitel és hozzáférés biztosítása magában foglalja a továbbított információ automatikus, közbenső és átmeneti tárolását annyiban, amennyiben ez az adatátvitel hírközlő hálózaton történő végrehajtásának a kizárólagos céljával történik, és feltéve, hogy az információt nem tárolják az adatátvitelhez észszerűen szükségesnél hosszabb ideig.

(3) Ez a cikk nem érinti a bíróságok vagy közigazgatási hatóságok arra vonatkozó lehetőségét, hogy a tagállamok jogrendszereivel összhangban a szolgáltatót jogsértés megszüntetésére vagy megelőzésére kötelezzék.

4. cikk
Gyorsítótárazás

(1) Ha az információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatásról van szó, amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információnak hírközlő hálózaton keresztül történő továbbításából áll, a szolgáltató nem felelős az információ automatikus, közbenső és átmeneti tárolásáért, amennyiben ez azzal a kizárólagos céllal történik, hogy az információ későbbi továbbítását a szolgáltatás más igénybe vevői számára azok kérésére hatékonyabbá tegye, azzal a feltétellel, hogy:

a) a szolgáltató nem módosítja az információt;

b) a szolgáltató megfelel az információhoz való hozzáféréssel kapcsolatos feltételeknek;

c) a szolgáltató betartja az információk frissítése tekintetében az ágazatban széles körben elismert és alkalmazott szabályokat;

d) a szolgáltató a technológiát csak az ágazatban széles körben elfogadott és alkalmazott jogszerű módon használja arra a célra, hogy adatokat szerezzen az információ felhasználásáról; és

e) a szolgáltató haladéktalanul intézkedik a tárolt információ törléséről vagy az ahhoz való hozzáférés megszüntetéséről, amint ténylegesen tudomást szerez arról, hogy az információt az adatátvitel forrásánál törölték a hálózatról vagy

megszüntették az ahhoz való hozzáférést, vagy bíróság, illetve közigazgatási hatóság rendelte el a törlést vagy a hozzáférés megszüntetését.

(2) Ez a cikk nem érinti a bíróságok vagy közigazgatási hatóságok arra vonatkozó lehetőségét, hogy a tagállamok jogrendszereivel összhangban a szolgáltatót a jogsértés megszüntetésére vagy megelőzésére kötelezzék.

5. cikk
Tárhelyszolgáltatás

(1) Ha az információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatásról van szó, amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll, a szolgáltató nem felelős a szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére tárolt információért, azzal a feltétellel, hogy:

a) a szolgáltatónak nincsen tényleges tudomása jogellenes tevékenységről vagy jogellenes tartalomról, és – ami a kárigényeket illeti – nincsen tudomása olyan tényekről vagy körülményekről, amelyek nyilvánvalóan jogellenes tevékenységre vagy jogellenes tartalomra utalnának; vagy

b) a szolgáltató, amint ilyenről tudomást szerez, haladéktalanul intézkedik a jogellenes tartalom eltávolításáról vagy az ahhoz való hozzáférés megszüntetéséről.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható arra az esetre, ha a szolgáltatás igénybe vevője a szolgáltató irányítása alatt vagy ellenőrzése mellett jár el.

(3) Az (1) bekezdés nem alkalmazható az olyan online platformok fogyasztóvédelmi jog értelmében vett felelősségére, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy távollevők között kötött szerződést kössenek a kereskedőkkel, amennyiben az ilyen online platform megjeleníti az adott információt vagy más módon lehetővé teszi a szóban forgó ügyeletet úgy, hogy az átlagos, észszerűen jól informált fogyasztó azt hiszi, hogy az információt – vagy az ügylet tárgyát képező terméket vagy szolgáltatást – vagy maga az online platform, vagy a szolgáltatás olyan igénybe vevője biztosítja, aki a szolgáltató irányítása alatt vagy ellenőrzése mellett jár el.

(4) Ez a cikk nem érinti a bíróságok vagy közigazgatási hatóságok arra vonatkozó lehetőségét, hogy a tagállamok jogrendszereivel összhangban a szolgáltatót a jogsértés megszüntetésére vagy megelőzésére kötelezzék.

6. cikk
Önkéntes, saját kezdeményezésű vizsgálatok és jogi megfelelés

A közvetítő szolgáltatóktól nem tagadható meg a 3. 4. és 5. cikkben említett, felelősség alóli mentesség kizárólag azon az alapon, hogy önkéntes, saját kezdeményezésű vizsgálatokat vagy egyéb, a jogellenes tartalom észlelésére, azonosítására és eltávolítására, illetve a hozzáférés megszüntetésére irányuló tevékenységet folytatnak vagy az uniós jog követelményeinek – beleértve az ebben a rendeletben foglaltakat – való megfeleléshez szükséges intézkedéseket hoznak.

7. cikk
Az általános nyomonkövetési vagy aktív tényfeltáró kötelezettségek hiánya

Az ilyen szolgáltatókra nem vonatkozik olyan általános kötelezettség, amelynek értelmében nyomon kellene követniük a közvetítő szolgáltatók által továbbított vagy tárolt információkat,

vagy jogellenes tevékenységre utaló tények vagy körülmények aktív feltárására kellene törekedniük.

8. cikk
A jogellenes tartalom elleni fellépésre vonatkozó határozatok

(1) A közvetítő szolgáltatók az egy adott jogellenes tartalom elleni fellépésre vonatkozó, a releváns nemzeti igazságügyi vagy közigazgatási hatóságok által a vonatkozó uniós vagy nemzeti jog alapján kibocsátott határozat kézhezvételekor, az uniós jognak megfelelően indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják a határozatot kibocsátó hatóságot a határozat foganatosításáról, meghatározva a végrehajtott intézkedéseket és azok időpontját.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett határozatok megfeleljenek az alábbi feltételeknek:

a) a határozatok tartalmazzák a következő elemeket:

– annak indokolása, miért jogellenes tartalom az adott információ, hivatkozva az uniós vagy nemzeti jog megsértett rendelkezésére;

– egy vagy több pontos egységes erőforrás-helymeghatározó és szükség esetén az érintett jogellenes tartalom azonosítását lehetővé tevő további információk;

– a szolgáltató és a szolgáltatás tartalmat megosztó igénybe vevője számára elérhető jogorvoslattal kapcsolatos információk;

b) a határozat területi hatálya – az uniós és nemzeti jog vonatkozó szabályai alapján, beleértve a Chartát, továbbá adott esetben a nemzetközi jog általános alapelveit – nem haladja meg a célkitűzés eléréséhez szigorúan szükséges mértéket;

c) a határozat megszövegezése a szolgáltató által meghatározott nyelven történik, és a szolgáltató által a 10. cikknek megfelelően kinevezett kapcsolattartó pont kézhez kapja a határozatot.

(3) A határozatot kibocsátó igazságügyi vagy közigazgatási hatóság tagállamának digitális szolgáltatási koordinátora indokolatlan késedelem nélkül továbbítja az (1) bekezdésben említett határozatok egy példányát a többi digitális szolgáltatási koordinátornak a 67. cikknek megfelelően létrehozott rendszerben.

(4) Az ebben a cikkben meghatározott feltételek és követelmények az uniós jognak megfelelően nem érintik a nemzeti büntető eljárásjog értelmében vett követelményeket.

9. cikk
Információszolgáltatási határozatok

(1) A közvetítő szolgáltatók az uniós jognak megfelelően indokolatlan késedelem nélkül értesítik a határozatot kibocsátó hatóságot a határozat kézhezvételéről és a határozat foganatosításáról, amint kézhez kapják a releváns nemzeti igazságügyi vagy közigazgatási hatóságok által a vonatkozó uniós vagy nemzeti jog alapján kibocsátott határozatot arra vonatkozóan, hogy konkrét információt nyújtsanak a szolgáltatás egy vagy több konkrét igénybe vevőjéről.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett határozatok megfeleljenek az alábbi feltételeknek:

a) a határozatok tartalmazzák a következő elemeket:

– az információkérés célját, valamint az azt ismertető indokolás, hogy az információkérés miért szükséges és arányos annak meghatározása vonatkozásban, hogy a közvetítő szolgáltatás igénybe vevői megfelelnek-e a vonatkozó uniós vagy nemzeti szabályoknak, kivéve, ha bűncselekmények megelőzésével, kivizsgálásával, felderítésével és a vádeljárás lefolytatásával kapcsolatos okokból nem adható ilyen indokolás;

– a szolgáltató és a szolgáltatás érintett igénybe vevője számára elérhető jogorvoslattal kapcsolatos információk;

b) a határozat csak olyan információkat kér a szolgáltatótól, amelynek összegyűjtésére már sor került a szolgáltatásnyújtás alkalmazásában, és amely felett ellenőrzéssel bír;

c) a határozat megszövegezése a szolgáltató által meghatározott nyelven történik, és a szolgáltató által a 10. cikknek megfelelően kinevezett kapcsolattartó pont kézhez kapja a határozatot.

(3) A határozatot kibocsátó nemzeti igazságügyi vagy közigazgatási hatóság tagállamának digitális szolgáltatási koordinátora indokolatlan késedelem nélkül továbbítja az (1) bekezdésben említett határozat egy példányát a többi digitális szolgáltatási koordinátornak a 67. cikknek megfelelően létrehozott rendszerben.

(4) Az ebben a cikkben meghatározott feltételek és követelmények az uniós jognak megfelelően nem érintik a nemzeti büntető eljárásjog értelmében vett követelményeket.

III. fejezet
Kellő gondossági kötelezettségek az átlátható és biztonságos online környezet vonatkozásában

1. SZAKASZ
VALAMENNYI KÖZVETÍTŐ SZOLGÁLTATÓRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

10. cikk
Kapcsolattartó pontok

(1) A közvetítő szolgáltatók létrehoznak egy egyedüli kapcsolattartó pontot, amely lehetővé teszi e rendelet alkalmazásában a tagállami hatóságokkal, a Bizottsággal és a 47. cikkben említett Testülettel folytatott közvetlen elektronikus kommunikációt.

(2) A közvetítő szolgáltatók közzéteszik az egyedüli kapcsolattartó pontjuk könnyű azonosításához és az egyedüli kapcsolattartó ponttal folytatott kommunikációhoz szükséges információkat.

(3) A közvetítő szolgáltatók a (2) bekezdésben említett információk között meghatározzák, hogy az Unió mely hivatalos nyelve vagy nyelvei használhatók az egyedüli kapcsolattartó ponttal folytatott kommunikációhoz, és ezek között szerepelnie kell azon tagállam legalább egy hivatalos nyelvének, ahol a közvetítő

szolgáltató üzleti tevékenységének fő helye található, vagy ahol a jogi képviselőjének lakóhelye vagy székhelye található.

11. cikk
Jogi képviselők

(1) Az olyan közvetítő szolgáltatók, amelyek nem rendelkeznek székhellyel az Unióban, de ott szolgáltatásokat kínálnak, írásban kijelölnek jogi képviselőnek egy természetes vagy jogi személyt az egyik olyan tagállamban, ahol a szolgáltató a szolgáltatásait kínálja.

(2) A közvetítő szolgáltatók felhatalmazzák a jogi képviselőjüket arra, hogy a tagállami hatóságok, a Bizottság és a Testület a szolgáltatók mellett vagy helyett hozzájuk fordulhassanak a rendelet vonatkozásában hozott határozatok kézhezvételével, megfelelésével és érvényesítésével kapcsolatos valamennyi kérdésben. A közvetítő szolgáltatók biztosítják a jogi képviselőjük számára a tagállami hatóságokkal, a Bizottsággal és a Testülettel való együttműködéshez, illetve a határozatoknak való megfeleléshez szükséges hatásköröket és erőforrásokat.

(3) A kijelölt jogi képviselő felelősségre vonható a rendeletben előírt kötelezettségeknek való meg nem felelés esetén, a közvetítő szolgáltató felelősségének és az ellene kezdeményezhető jogi lépések sérelme nélkül.

(4) A közvetítő szolgáltatók tájékoztatják azon tagállam digitális szolgáltatásokkal foglalkozó koordinátorát a jogi képviselőjük nevéről, címéről, e-mail-címéről és telefonszámáról, ahol a jogi képviselő lakóhellyel vagy székhellyel rendelkezik. A szolgáltatók biztosítják az ilyen információk naprakészségét.

(5) Az uniós jogi képviselő (1) bekezdés értelmében vett kinevezése nem minősül Unión belüli székhelynek.

12. cikk
Szerződési feltételek

(1) A közvetítő szolgáltatók a szerződési feltételeikben tájékoztatást nyújtanak a szolgáltatás igénybe vevője által megadott információkra vonatkozóan a szolgáltatásaik használatával kapcsolatban bevezetett korlátozásokról. Ez a tájékoztatás magában foglalja a tartalommoderálás, beleértve az algoritmikus döntéshozatalt és az emberi felülvizsgálatot, céljából használt szakpolitikákra, eljárásokra, intézkedésekre és eszközökre vonatkozó információkat. Ezeket egyértelműen kell megfogalmazni, és könnyen hozzáférhető formátumban közzé kell tenni.

(2) A közvetítő szolgáltatók kellő gondossággal, objektíven és arányosan járnak el az (1) bekezdésben említett korlátozások alkalmazása és érvényesítése során, kellően figyelembe véve valamennyi érdekelt fél jogait és jogos érdekeit, beleértve a szolgáltatás igénybe vevőit a Chartában foglaltak szerint megillető alapvető jogokat.

13. cikk
A közvetítő szolgáltatók átláthatósági jelentési kötelezettségei

(1) A közvetítő szolgáltatók – legalább évente egyszer – egyértelmű, könnyen érthető és részletes jelentést tesznek közzé az adott időszakban végzett tartalommoderálásról. Ezek a jelentések adott esetben különösen az alábbi információkat tartalmazzák:

a) a tagállami hatóságok által kibocsátott határozatok száma a jogellenes tartalom típusa szerint, beleértve a 8. és 9. cikknek megfelelően kibocsátott határozatokat, valamint az ezekben a határozatokban meghatározott cselekvéshez szükséges átlagos idő;

b) a 14. cikknek megfelelően tett bejelentések száma az állítólagos jogellenes tartalom típusa szerint, a bejelentések nyomán elvégzett cselekvések annak megkülönböztetésével, hogy a jog vagy a szolgáltató szerződési feltételei alapján került-e rá sor, valamint a cselekvéshez szükséges átlagos idő;

c) a szolgáltató saját kezdeményezésére történt tartalommoderálás, beleértve az olyan intézkedések számát és típusát, amelyek érintik a szolgáltatás igénybe vevője által megadott információk elérhetőségét, láthatóságát és hozzáférhetőségét, illetve a szolgáltatás igénybe vevőjének az információk megadására vonatkozó képességét, az intézkedések okai és alapja szerinti bontásban;

d) a 17. cikkben említett belső panaszkezelési rendszerben beérkezett panaszok száma, a panaszok alapja, a panaszok vonatkozásában hozott döntések, a döntéshozatalhoz szükséges átlagos idő, és az olyan esetek száma, amelyben a döntések visszavonásra kerültek.

(2) Az (1) bekezdés nem vonatkozik azokra a közvetítő szolgáltatókra, amelyek a 2003/361/EK ajánlás melléklete értelmében mikro- vagy kisvállalkozásnak minősülnek.

2. SZAKASZ
A TÁRHELYSZOLGÁLTATÓKRA, BELEÉRTVE AZ ONLINE PLATFORMOKAT, VONATKOZÓ TOVÁBBI KÖTELEZETTSÉGEK

14. cikk
Bejelentési és cselekvési mechanizmusok

(1) A tárhelyszolgáltatók olyan mechanizmusokat alkalmaznak, amelyek lehetővé teszik bármely személy vagy szervezet számára az olyan konkrét, a szolgáltatás keretében elérhető információk bejelentését, amelyeket az egyén vagy szervezet jogellenes tartalomnak talál. E mechanizmusoknak könnyen hozzáférhetőnek és felhasználóbarátnak kell lenniük, valamint lehetővé kell tenniük a bejelentések kizárólag elektronikus úton történő benyújtását.

(2) Az (1) bekezdésben említett mechanizmusoknak lehetővé kell tenniük a kellően pontos és megfelelően indokolt bejelentések benyújtását, amelynek alapján a kellő gondossággal eljáró gazdasági szereplő azonosíthatja a szóban forgó tartalom jogellenességét. Ebből a célból a szolgáltatók megteszik a szükséges intézkedéseket a valamennyi alábbi elemet tartalmazó bejelentések benyújtásának lehetővé tétele és elősegítése érdekében:

a) annak magyarázata, miért találja az adott személy vagy szervezet jogellenes tartalomnak a szóban forgó információt;

b) az információ elektronikus helyének egyértelmű megadása, különös tekintettel a pontos URL-re vagy URL-ekre, valamint szükség esetén a jogellenes tartalom azonosítását lehetővé tevő további információk;

c) a bejelentést tevő személy vagy szervezet neve és e-mail-címe, kivéve a 2011/93/EU irányelv 3–7. cikkében említett valamely bűncselekménynek minősülő információk esetében;

d) nyilatkozat, amely megerősíti, hogy a bejelentést tevő személy vagy szervezet jóhiszeműen jár el, és a bejelentésben szereplő információk és állítások pontosak és hiánytalanok.

(3) A (2) bekezdésben említett elemeket tartalmazó bejelentések alapján úgy tekintendő, hogy a szolgáltató ténylegesen tudomást szerzett az 5. cikk alkalmazásában az érintett konkrét információról.

(4) Ha a bejelentés tartalmazza a bejelentést tevő személy vagy szervezet nevét vagy e-mail-címét, a tárhelyszolgáltató haladéktalanul elküldi a bejelentés kézhezvételének megerősítését az adott személynek vagy szervezetnek.

(5) A szolgáltató emellett – indokolatlan késedelem nélkül – értesíti az adott személyt vagy szervezetet a bejelentés tárgyát képező információkkal kapcsolatos döntéséről, tájékoztatást nyújtva az adott döntéssel kapcsolatos jogorvoslati lehetőségekről.

(6) A tárhelyszolgáltatók feldolgozzák az (1) bekezdésben említett mechanizmusok keretében tett bejelentéseket, és időben, kellő gondossággal és tárgyilagosan eljárva döntést hoznak a bejelentés tárgyát képező információkkal kapcsolatban. Ha ez a feldolgozás vagy döntéshozatal automatizált eszközökkel történik, erre vonatkozóan tájékoztatást nyújtanak a (4) bekezdésben említett értesítésben.

15. cikk
Indokolás

(1) Ha a tárhelyszolgáltató úgy határoz, hogy a szolgáltatás igénybe vevője által rendelkezésre bocsátott egyes információkat eltávolít vagy megszünteti az azokhoz való hozzáférést, függetlenül az ilyen információ észlelésének, azonosításának, eltávolításának vagy a hozzáférés megszüntetésének módjától, illetve a döntés okaitól, legkésőbb az eltávolítás vagy a hozzáférés megszüntetésének időpontjában tájékoztatja a szolgáltatás igénybe vevőjét a határozatról, és egyértelműen, konkrétan megindokolja döntését.

(2) Az (1) bekezdésben említett indokolás legalább az alábbi információkat tartalmazza:

a) a döntés az információ eltávolításával vagy a hozzáférés megszüntetésével jár-e, illetve adott esetben a hozzáférés megszüntetésének területi hatálya;

b) a döntéshozatal során figyelembe vett tények és körülmények, beleértve adott esetben azt, hogy a döntésre a 14. cikknek megfelelően tett bejelentés következtében került-e sor;

c) adott esetben a döntéshozatal során használt automatizált eszközök alkalmazására vonatkozó információk, beleértve azt is, ha a döntéshozatalra az automatizált eszközök használatával észlelt vagy azonosított tartalom vonatkozásában került sor;

d) ha a döntés állítólagosan jogellenes tartalomra vonatkozik, a jogalapra való hivatkozás, valamint arra vonatkozó magyarázat, hogy ennek alapján miért minősül jogellenes tartalomnak az adott információ;

e) ha a döntés azon alapul, hogy az információk állítólagosan nem egyeztethetők össze a szolgáltató szerződési feltételeivel, a szerződéses indokra vonatkozó

hivatkozás, valamint arra vonatkozó magyarázat, hogy ennek alapján miért minősül összeegyeztethetetlennek az adott információ;

f) a szolgáltatás igénybe vevője számára a döntéssel kapcsolatban elérhető jogorvoslati lehetőségekkel – különösen a belső panaszkezelési mechanizmusokkal, peren kívüli vitákkal és bírósági jogorvoslatokkal – kapcsolatos tájékoztatás.

(3) A tárhelyszolgáltatók által e cikknek megfelelően nyújtott tájékoztatás egyértelmű és könnyen érthető, valamint az adott körülmények között észszerűen lehetséges mértékben pontos és konkrét. A tájékoztatás mindenekelőtt olyan, hogy észszerűen lehetővé tegye a szolgáltatás érintett igénybe vevője számára a (2) bekezdés f) pontjában említett jogorvoslati lehetőségek hatékony gyakorlását.

(4) A tárhelyszolgáltatók közzéteszik az (1) bekezdésben említett döntéseket és azok indokolását a Bizottság által kezelt, nyilvánosan elérhető adatbázisban. Ezek az információk nem tartalmaznak személyes adatokat.

3. SZAKASZ
AZ ONLINE PLATFORMOKRA VONATKOZÓ TOVÁBBI RENDELKEZÉSEK

16. cikk
A mikro- és kisvállalkozások kizárása

Ez a szakasz nem vonatkozik azokra az online platformokra, amelyek a 2003/361/EK ajánlás melléklete értelmében mikro- vagy kisvállalkozásnak minősülnek.

17. cikk
Belső panaszkezelési rendszer

(1) Az online platformok hozzáférést biztosítanak a szolgáltatás igénybe vevői számára – az ebben a bekezdésben említett döntést követően legalább hat hónapig – egy olyan hatékony belső panaszkezelési rendszerhez, amely lehetővé teszi a panaszok elektronikus úton és ingyenesen történő benyújtását az online platform által azon az alapon hozott alábbi döntésekkel kapcsolatban, hogy a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információk jogellenes tartalomnak minősülnek vagy nem egyeztethetők össze a szerződési feltételekkel:

a) az információk eltávolítására vagy a hozzáférés megszüntetésére vonatkozó döntések;

b) a szolgáltatás igénybe vevője tekintetében a szolgáltatás részben vagy egészben történő felfüggesztésére vagy megszüntetésére vonatkozó döntések;

c) a szolgáltatás igénybe vevője fiókjának felfüggesztésére vagy megszüntetésére vonatkozó döntések.

(2) Az online platformok biztosítják, hogy a belső panaszkezelési rendszerük könnyen hozzáférhető és felhasználóbarát legyen, illetve lehetővé tegye és elősegítse a kellően pontos és megfelelően indokolt panaszok benyújtását.

(3) Az online platformok időben, kellő gondossággal és objektíven eljárva kezelik a belső panaszkezelési rendszerükben benyújtott panaszokat. Ha a panasz kellő alapot szolgáltat arra, hogy az online platform úgy ítélje meg, hogy a panasz tárgyát képező információ nem jogellenes, illetve nem összeegyeztethetetlen a szerződési feltételeivel, vagy arra utaló információt tartalmaz, hogy a panaszos magatartása nem

indokolja a szolgáltatás vagy fiók felfüggesztését vagy megszüntetését, akkor az online platform indokolatlan késedelem nélkül visszavonja az (1) bekezdésben említett döntését.

(4) Az online platformok indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják a panaszosokat a panasz tárgyát képező információkkal kapcsolatban hozott döntésükről, és tájékoztatják a panaszosokat a peren kívüli vitarendezés 18. cikkben szabályozott lehetőségéről és az egyéb elérhető jogorvoslati lehetőségekről.

(5) Az online platformok biztosítják, hogy a (4) bekezdésben említett döntésekre ne kizárólagosan automatizált módon kerüljön sor.

18. cikk
Peren kívüli vitarendezés

(1) A szolgáltatás igénybe vevői, akik a 17. cikk (1) bekezdésében említett döntések címzettjei, jogosultak élni a peren kívüli vita lehetőségével a (2) bekezdésnek megfelelően tanúsított testületnél az említett döntésekkel kapcsolatos viták rendezése érdekében, ideértve azokat a panaszokat, amelyeket nem lehetett megoldani az említett cikkben szereplő belső panaszkezelési rendszer segítségével. Az online platformok – jóhiszeműen – együttműködnek a választott testülettel a vita rendezése céljából, és köti őket a testület döntése.

Az első albekezdés nem érinti a szolgáltatás érintett igénybe vevőjének ahhoz való jogot, hogy a döntés vonatkozásában az alkalmazandó jognak megfelelően éljen a bírósági jogorvoslat lehetőségével.

(2) A digitális szolgáltatásokkal foglalkozó, a peren kívüli vitarendezési testület székhelye szerinti tagállamban működő koordinátor – e testület kérésre – tanúsítja a testületet, ha az bizonyítottan eleget tesz valamennyi alábbi feltételnek:

a) pártatlan, és független az online platformoktól és az online platformok által nyújtott szolgáltatások igénybe vevőitől;

b) rendelkezik a szükséges szakértelemmel a jogellenes tartalom egy vagy több adott területén, vagy az online platformok egy vagy több típusa szerződési feltételeinek alkalmazása és érvényesítése vonatkozásában felmerülő kérdésekben, lehetővé téve, hogy a testület hatékonyan hozzájáruljon a vitarendezéshez;

c) a vitarendezés elektronikus hírközlési technológia használatával könnyen hozzáférhető;

d) képes gyorsan, eredményesen és költséghatékonyan rendezni a vitákat, legalább az Unió egy hivatalos nyelvén;

e) a vitarendezésre egyértelmű és tisztességes eljárási szabályzatnak megfelelően kerül sor.

A digitális szolgáltatási koordinátor adott esetben meghatározza a tanúsítványban azokat a területeket, amelyekre a testület szakértelme vonatkozik, illetve azt, hogy a testület az Unió mely hivatalos nyelvén vagy nyelvein képes a vitarendezésre az első albekezdés b), illetve d) pontjának megfelelően.

(3) Ha a testület a szolgáltatás igénybe vevője javára dönt a vitában, az online platform megtéríti a szolgáltatás igénybe vevője által a vitarendezés vonatkozásában kifizetett vagy kifizetendő illetékeket és egyéb észszerű költségeket. Ha a testület az online

platform javára dönt a vitában, a szolgáltatás igénybe vevőjének nem kell megtérítenie az online platform által a vitarendezés vonatkozásában kifizetett vagy kifizetendő illetékeket és egyéb költségeket.

A testület által a vitarendezés tekintetében kiszabott illetékek észszerűek, és semmi esetre sem haladják meg a vitarendezés költségeit.

A peren kívüli vitarendezéssel foglalkozó tanúsított testületek a vitarendezés megkezdése előtt tájékoztatják a szolgáltatás érintett igénybe vevőjét és az érintett online platformot az illetékek mértékéről vagy az illetékek meghatározására használt mechanizmusokról.

(4) A tagállamok peren kívüli vitarendezéssel foglalkozó testületeket hozhatnak létre az (1) bekezdés alkalmazásában vagy támogathatják a peren kívüli vitarendezéssel foglalkozó, az általuk a (2) bekezdésnek megfelelően tanúsított néhány vagy valamennyi testület tevékenységét.

A tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdésének megfelelően elvégzett tevékenységek ne érintsék a digitális szolgáltatási koordinátoruk arra vonatkozó képességét, hogy a (2) bekezdésnek megfelelően tanúsítsa az érintett testületeket.

(5) A digitális szolgáltatási koordinátorok értesítik a Bizottságot az általuk a (2) bekezdésnek megfelelően tanúsított, peren kívüli vitarendezéssel foglalkozó testületekről, beleértve adott esetben az említett bekezdés második albekezdésében említett előírásokat. A Bizottság közzéteszi és naprakészen tartja az ilyen testületek jegyzékét, ideértve az említett előírásokat, egy erre a célra szolgáló honlapon.

(6) Ez a cikk nem érinti a 2013/11/EU irányelvet és az annak értelmében létrehozott alternatív vitarendezési eljárásokat és fogyasztói szervezeteket.

19. cikk
Megbízható bejelentők

(1) Az online platformok megteszik az annak biztosításához szükséges műszaki és szervezeti intézkedéseket, hogy a megbízható bejelentők által a 14. cikkben említett mechanizmusok révén tett bejelentéseket kiemelten és késedelem nélkül kezeljék, illetve kiemelten és késedelem nélkül hozzák meg az ilyen bejelentésekre vonatkozó döntésüket.

(2) Az e rendelet értelmében vett megbízható bejelentő státuszt – a szervezetek kérelme alapján – annak a tagállamnak a digitális szolgáltatási koordinátora ítéli oda, amelyben a kérelmező székhellyel rendelkezik, ha a kérelmező bizonyítottan teljesíti az alábbi feltételek mindegyikét:

a) szakértelemmel és hozzáértéssel rendelkezik a jogellenes tartalom észlelése, azonosítása és bejelentése terén;

b) kollektív érdekeket képvisel, és független minden online platformtól;

c) időben, kellő gondossággal és objektíven végzi tevékenységét a bejelentések benyújtása céljából.

(3) A digitális szolgáltatási koordinátorok tájékoztatják a Bizottságot és a Testületet az olyan szervezetek nevéről, címéről és e-mail-címéről, amelyeknek a (2) bekezdésnek megfelelően odaítélték a megbízható bejelentő státuszt.

(4) A Bizottság közzéteszi a (3) bekezdésben említett információkat egy nyilvánosan elérhető adatbázisban, amelyet naprakészen tart.

(5) Ha az online platform arra utaló információval rendelkezik, hogy egy megbízható bejelentő jelentős számú, nem kellően pontos vagy nem megfelelően megindokolt bejelentést tett a 14. cikkben említett mechanizmusok keretében, ideértve a panaszok belső panaszkezelési rendszer keretében történő, a 17. cikk (3) bekezdésének megfelelő kezelésével kapcsolatos információkat, tájékoztatja azt a digitális szolgáltatási koordinátort, amely odaítélte a megbízható bejelentő státuszt az adott szervezetnek, mellékelve a szükséges magyarázatokat és alátámasztó okmányokat.

(6) A digitális szolgáltatási koordinátor, amely odaítélte a megbízható bejelentő státuszt a szervezetnek, visszavonja ezt a státuszt – ha a saját kezdeményezésére vagy a harmadik féltől származó információk alapján, beleértve az online platform által az (5) bekezdés értelmében rendelkezésre bocsátott információkat – megállapítja, hogy az adott szervezet már nem felel meg a (2) bekezdésben meghatározott feltételeknek. A státusz visszavonását megelőzően a digitális szolgáltatási koordinátor lehetőséget nyújt az adott szervezetnek arra, hogy reagáljon a vizsgálat megállapításaira és a koordinátor azon szándékára, hogy visszavonja a szervezet megbízható bejelentő státuszát.

(7) A Bizottság – a Testülettel folytatott konzultációt követően – útmutatást adhat az online platformoknak és a digitális szolgáltatási koordinátoroknak az (5) és (6) bekezdés alkalmazásához.

20. cikk
A visszaélésekkel szembeni intézkedések és védelem

(1) Az online platformok – észszerű időre és előzetes figyelmeztetést követően – felfüggesztik a szolgáltatásuk nyújtását a szolgáltatás olyan igénybe vevője számára, amely gyakran bocsát rendelkezésre nyilvánvalóan jogellenes tartalmat.

(2) Az online platformok – észszerű időre és előzetes figyelmeztetést követően – felfüggesztik a 14. cikkben említett bejelentési és cselekvési mechanizmusok, illetve a 17. cikkben említett belső panaszkezelési rendszerek révén az olyan egyének vagy szervezetek, illetve panaszosok által tett bejelentések és panaszok feldolgozását, amelyek gyakran tesznek nyilvánvalóan megalapozatlan bejelentéseket vagy panaszokat.

(3) Az online platformok – egyedi elbírálás alapján, illetve időben, kellő gondossággal és objektíven – értékelik, hogy a szolgáltatás igénybe vevője, az egyén, a szervezet vagy a panaszos részt vesz-e az (1) és (2) bekezdésben említett visszaélésben, az online platform számára elérhető információkból egyértelműen megállapítható valamennyi releváns tény és körülmény figyelembevételével. Ezek a körülmények legalább az alábbiakat tartalmazzák:

a) a nyilvánvalóan jogellenes tartalom vagy a nyilvánvalóan megalapozatlan bejelentések vagy panaszok abszolút száma az elmúlt évben;

b) ezek relatív aránya az elmúlt évben rendelkezésre bocsátott információk vagy az elmúlt évben tett bejelentések teljes számához képest;

c) a visszaélések súlyossága és következményei;

d) a szolgáltatás igénybe vevőjének, az egyénnek, a szervezetnek vagy a panaszosnak a szándéka.

(4) Az online platformok – egyértelműen és részletesen – meghatározzák a szerződési feltételeikben az (1) és (2) bekezdésében említett visszaéléssekkel kapcsolatos

politikájukat, többek között az általuk annak értékelésekor figyelembe vett tények és körülmények vonatkozásában, hogy bizonyos magatartás visszaélésnek minősül-e, illetve mennyi időre szóljon a felfüggesztés.

21. cikk
Bűncselekmények gyanújának bejelentése

(1) Ha az online platform tudomására jut bármely olyan információ, amelynek alapján felmerül a súlyos, emberek életét vagy biztonságát fenyegető bűncselekmény elkövetésének vagy valószínűsíthető elkövetésének gyanúja, haladéktalanul tájékoztatja az érintett tagállam vagy tagállamok bűnüldözési vagy igazságügyi hatóságait a gyanújáról, és rendelkezésükre bocsát valamennyi elérhető releváns információt.

(2) Ha az online platform nem tudja kellő bizonyossággal meghatározni, hogy melyik az érintett tagállam, akkor tájékoztatja annak a tagállamnak a bűnüldözési hatóságait, amelyben székhellyel vagy jogi képviselővel rendelkezik vagy tájékoztatja az Europolt.

E cikk alkalmazásában az érintett tagállam az a tagállam, ahol a feltételezések szerint sor került, sor kerül vagy valószínűleg sor kerül a bűncselekményre, vagy az a tagállam, ahol a feltételezett elkövető lakóhellyel rendelkezik vagy tartózkodik, vagy az a tagállam, ahol a feltételezett bűncselekmény áldozata lakóhellyel rendelkezik vagy tartózkodik.

22. cikk
A kereskedők nyomonkövethetősége

(1) Ha az online platform lehetővé teszi a fogyasztók számára, hogy távollevők között kötött szerződést kössenek a kereskedőkkel, gondoskodik róla, hogy a kereskedők csak akkor használhassák a szolgáltatásait üzenetek küldésére vagy termékek vagy szolgáltatások kínálására az uniós fogyasztók vonatkozásában, ha a szolgáltatása használatát megelőzően az online platform megszerezte a következő információkat:

a) a kereskedő neve, címe, telefonszáma és e-mail-címe;

b) a kereskedő személyazonosító okmányának vagy egyéb, a 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[50] 3. cikkében meghatározott elektronikus azonosító okmány másolata;

c) a kereskedő bankszámlájának adatai, amennyiben a kereskedő természetes személy;

d) a gazdasági szereplő neve, címe, telefonszáma és e-mail-címe az (EU) 2019/1020 európai parlamenti és tanácsi rendelet[51] 3. cikke (13) bekezdésének és 4. cikkének vagy egyéb releváns uniós jogi aktus értelmében;

[50] Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről.

[51] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1020 rendelete (2019. június 20.) a piacfelügyeletről és a termékek megfelelőségéről, valamint a 2004/42/EK irányelv, továbbá a 765/2008/EK és a 305/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 169., 2019.6.25., 1. o.).

e) amennyiben a kereskedő a cégjegyzékbe vagy ahhoz hasonló közérdekű nyilvántartásba be van jegyezve, a szóban forgó cégjegyzék megjelölése és a szolgáltató azonosítási száma vagy azonosításának azzal egyenértékű, az adott nyilvántartásban alkalmazott eszköze;

f) a kereskedő saját kiállítású tanúsítványa, amelyben vállalja, hogy csak olyan termékeket vagy szolgáltatásokat kínál, amelyek megfelelnek az uniós jog alkalmazandó szabályainak.

(2) Az online platform – az ilyen információk kézhezvételét követően – észszerű erőfeszítéseket tesz annak értékelésére, hogy az (1) bekezdés a), d) és e) pontjában említett információk megbízhatóak-e, amihez a tagállamok vagy az Unió által rendelkezésre bocsátott, szabadon hozzáférhető hivatalos online adatbázisokat vagy online interfészeket használ, vagy kéri a kereskedőt, hogy nyújtson be megbízható forrásból származó alátámasztó okmányokat.

(3) Ha az online platform értesül arról, hogy az (1) bekezdésben említett, a kereskedő által benyújtott valamely információ pontatlan vagy hiányos, a platform – késedelem nélkül vagy az uniós és a nemzeti jog értelmében meghatározott határidőn belül – kéri a kereskedőt az információ helyesbítésére, az annak biztosításához szükséges mértékben, hogy valamennyi információ pontos és hiánytalan legyen.

Ha a kereskedő nem helyesbíti vagy nem egészíti ki az ilyen információt, az online platform felfüggeszti a szolgáltatásnyújtását a kereskedő felé, amíg az nem tesz eleget a kérésnek.

(4) Az online platform biztonságos módon tárolja az (1) és (2) bekezdés értelmében megszerzett információkat az érintett kereskedővel fennálló szerződéses jogviszonyának időtartama alatt. Ezt követően törli az információkat.

(5) A (2) bekezdés sérelme nélkül a platform csak akkor ad ki információkat harmadik félnek, ha azt az alkalmazandó jog előírja, beleértve a 9. cikkben említett határozatokat és tagállami illetékes hatóságok vagy a Bizottság által az e rendelet értelmében vett feladataik ellátása érdekében kibocsátott határozatokat.

(6) Az online platform egyértelműen, könnyen hozzáférhetően és érthetően a szolgáltatás igénybe vevőinek rendelkezésére bocsátja az (1) bekezdés a), d), e) és f) pontjában említett információkat.

(7) Az online platform úgy tervezi és alakítja ki online interfészét, hogy a kereskedők az alkalmazandó uniós jog értelmében eleget tehessenek kötelezettségeiknek a szerződéskötés előtti tájékoztatás és a termékbiztonságra vonatkozó tájékoztatás vonatkozásában.

23. cikk

Az online platformok működtetőire vonatkozó átláthatósági jelentési kötelezettségek

(1) A 13. cikkben említett információkon túl az online platformok az említett cikkben előírt jelentésekben az alábbiakra vonatkozó információkat is feltüntetik:

a) a 18. cikkben említett peren kívüli vitarendezési testületek elé terjesztett viták száma, a vitarendezés eredménye, valamint a vitarendezési eljárás lefolytatásához átlagosan szükséges idő;

b) a 20. cikk értelmében vett felfüggesztések száma, különbséget téve a nyilvánvalóan illegális tartalom, a nyilvánvalóan megalapozatlan értesítések

benyújtása és a nyilvánvalóan megalapozatlan panaszok benyújtása miatti felfüggesztések között;

c) a tartalommoderálás céljából használt automatizált eszközök, beleértve a pontos céljukat, a céljuk elérése vonatkozásában vett pontosságukat és az alkalmazott óvintézkedéseket.

(2) Az online platformok – legalább hathavonta – közzéteszik, hogy az egyes tagállamokban havonta átlagosan hányan használták aktívan a szolgáltatásukat, ami az elmúlt hat hónap átlagaként számítandó ki, a 25. cikk (2) bekezdésének értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott módszertannak megfelelően.

(3) Az online platformok tájékoztatják a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátort – annak kérésére – a (2) bekezdésben említett, az ilyen kérések időpontjában naprakész információkról. A digitális szolgáltatási koordinátor előírhatja az online platform számára az említett bekezdésben szereplő számításokkal – beleértve a felhasznált adatokkal kapcsolatos magyarázatokat és indokolást – kapcsolatos további tájékoztatást. Ezek az információk nem tartalmaznak személyes adatokat.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az (1) bekezdés értelmében vett jelentések formájára, tartalmára és egyéb részleteire vonatkozó mintadokumentumok kidolgozása érdekében.

24. cikk
Az online hirdetések átláthatósága

Az online interfészükön hirdetéseket megjelenítő online platformok biztosítják, hogy a szolgáltatások igénybe vevői – az egyes igénybe vevőknek megjelenített egyes hirdetések vonatkozásában – egyértelműen és valós időben megállapíthassák, hogy

a) a megjelenített információ hirdetés;

b) mely természetes vagy jogi személy nevében került sor a hirdetés megjelenítésére;

c) melyek a szolgáltatás hirdetéssel megcélzott igénybe vevőjének meghatározására szolgáló főbb paraméterekkel kapcsolatos érdemi információk.

4. SZAKASZ
AZ ONLINE ÓRIÁSPLATFORMOKRA VONATKOZÓ TOVÁBBI KÖTELEZETTSÉGEK A RENDSZERSZINTŰ KOCKÁZATOK KEZELÉSE ÉRDEKÉBEN

25. cikk
online óriásplatformok

(1) Ez a szakasz azokra az online platformokra vonatkozik, amelyek havonta átlagosan legalább 45 millió aktív felhasználónak kínálják szolgáltatásaikat az Unióban, ami a (3) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott módszertannak megfelelően került kiszámításra.

(2) A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a 69. cikknek megfelelően, hogy kiigazítsa az (1) bekezdésben említett, a szolgáltatást az Unióban havonta átlagosan igénybe vevők számát, amennyiben az Unió népessége legalább 5 %-kal nő vagy csökken a 2020. évi népességéhez képest, vagy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén történő kiigazítást követően annak az évnek a

népességéhez képest, amelyben a legutóbbi felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásra került. Ebben az esetben úgy igazítja ki a számot, hogy az az uniós népesség 10 %-ának feleljen meg abban az évben, amikor elfogadta a felhatalmazáson alapuló jogi aktust, felfelé vagy lefelé kerekítve, millióban megadva.

(3) A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a 69. cikknek megfelelően – a Testülettel folytatott konzultációt követően –, hogy meghatározza az annak kiszámítására szolgáló módszertant, hogy havonta átlagosan hányan vettek aktívan igénybe egy szolgáltatást az Unióban az (1) bekezdés alkalmazásában. A módszertan különösen azt határozza meg, hogyan kell megállapítani az uniós népesség nagyságát, illetve milyen kritériumok alapján kell megállapítani, hogy havonta átlagosan hányan vettek aktívan igénybe egy szolgáltatást az Unióban, figyelembe véve a különböző hozzáférhetőségi lehetőségeket.

(4) A székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor – legalább hathavonta – ellenőrzi, hogy a joghatósága alatt tartozó online platformok szolgáltatását az Unióban havonta átlagosan aktívan igénybe vevők száma eléri-e az (1) bekezdésben meghatározott számot. Az ellenőrzés alapján határozatot fogad el, amely e rendelet alkalmazásában online óriásplatformnak minősíti az érintett online platformot vagy megszünteti annak ilyen minősítését, és – haladéktalan késedelem nélkül – értesíti az érintett online platformot és a Bizottságot a határozatáról.

A Bizottság gondoskodik róla, hogy az online óriásplatformok jegyzéke megjelenjen az Európai Unió Hivatalos Lapjában, és naprakész legyen. Az ebben a szakaszban előírt kötelezettségek négy hónappal az ilyen közzétételt követően vonatkoznak vagy nem vonatkoznak az érintett online óriásplatformokra.

26. cikk
Kockázatértékelés

(1) Az online óriásplatformok az alkalmazásnak a 25. cikk (4) bekezdése második albekezdésében említett kezdőnapjától kezdődően – majd ezt követően legalább évente egyszer – azonosítják, elemzik és értékelik a szolgáltatásaik Unióban történő működtetéséből és használatából eredő jelentős rendszerszintű kockázatokat. Ez a kockázatértékelés a szolgáltatásaikra vonatkozik, és magában foglalja az alábbi rendszerszintű kockázatokat:

a) jogellenes tartalom terjesztése a szolgáltatásaik használatával;

b) az alapvető jogok gyakorlását érintő negatív hatások, tekintettel a magán- és a családi élet tiszteletben tartására, a véleménynyilvánítás szabadságára, az információszabadságra, a megkülönböztetés tilalmára és a gyermekek jogaira a Charta 7., 11., 21. és 24. cikkének megfelelően;

c) a szolgáltatásaik szándékos manipulálása, többek között a szolgáltatás nem engedélyezett használatával vagy automatizált használatával, amely tényleges vagy várható negatív hatást gyakorol a közegészségügyre, a kiskorúakra, a társadalmi párbeszédre, valamint a választási folyamatokra és a közbiztonságra.

(2) A kockázatértékelés elvégzésekor az online óriásplatformok figyelembe veszik különösen azt, hogy a tartalommoderálási rendszereik, ajánlórendszereik, valamint a hirdetések kiválasztását és megjelenítését végző rendszereik hogyan befolyásolják az (1) bekezdésben említett rendszerszintű kockázatokat, beleértve a jogellenes

tartalom, illetve a szerződési feltételeikkel összeegyeztethetetlen információk potenciálisan gyors és széles körű terjedését.

27. cikk
Kockázatcsökkentés

(1) Az online óriásplatformok észszerű, arányos és hatékony kockázatcsökkentési intézkedéseket vezetnek be a 26. cikk értelmében azonosított egyes rendszerszintű kockázatokra szabva. Az ilyen intézkedések adott esetben magukban foglalhatják az alábbiakat:

a) a tartalommoderálási vagy ajánlórendszerek, a döntéshozatali eljárások, a szolgáltatások jellemzőinek vagy működésének, illetve a szerződési feltételek módosítása;

b) az általuk kínált szolgáltatásokkal kapcsolatban a hirdetések megjelenítésének korlátozására irányuló célzott intézkedések;

c) a belső folyamataik megerősítése vagy a tevékenységeik fokozott felügyelete, különös tekintettel a rendszerszintű kockázatok észlelésére;

d) a 19. cikknek megfelelően a megbízható bejelentőkkel való együttműködés kezdeményezése vagy módosítása;

e) az egyéb online platformokkal való együttműködés kezdeményezése vagy módosítása a 35. cikkben említett magatartási kódexeknek, illetve a 37. cikkben említett válságkezelési protokolloknak megfelelően.

(2) A Testület – a Bizottsággal együttműködve – évente egyszer átfogó jelentést tesz közzé, amely tartalmazza az alábbiakat:

a) az online óriásplatformok által jelentett vagy más, különösen a 31. és 33. cikknek megfelelő információforrások révén azonosított legjelentősebb és ismétlődő rendszerszintű kockázatok azonosítása és értékelése;

b) az online óriásplatformokra vonatkozó bevált gyakorlatok az azonosított rendszerszintű kockázatok csökkentésére.

(3) A Bizottság – a digitális szolgáltatási koordinátorokkal együttműködve – általános iránymutatást adhat ki az (1) bekezdés alkalmazásáról konkrét kockázatok vonatkozásában, mindenekelőtt a bevált gyakorlatok ismertetése és lehetséges intézkedések ajánlása érdekében, kellően figyelembe véve az intézkedések lehetséges hatását valamennyi érintett félnek a Chartában foglalt alapvető jogaira. Az ilyen iránymutatás kidolgozásakor a Bizottság nyilvános konzultációkat szervez.

28. cikk
Független ellenőrzés

(1) Az online óriásplatformok – a saját költségükre és legalább évente egyszer – ellenőrzésen esnek át, amely felméri az alábbiaknak való megfelelésüket:

a) a III. fejezetben előírt kötelezettségek;

b) a 35. és 36. cikkben említett magatartási kódexek, illetve a 37. cikkben említett válságkezelési protokollok értelmében vállalt kötelezettségek.

(2) Az (1) bekezdés értelmében elvégzett ellenőrzéseket olyan szervezet végzi, amely

a) független az érintett online óriásplatformtól;

b) igazolt szakértelemmel rendelkezik a kockázatkezelés területén, valamint technikai kompetenciával és kapacitással rendelkezik;

c) igazoltan objektív és szakmailag etikus, különösen a magatartási kódexek vagy a megfelelő előírások betartása alapján.

(3) Az ellenőrzést végző szervezetek ellenőrzési jelentést készítenek minden ellenőrzésről. A jelentés írásban készül, és legalább az alábbiakat tartalmazza:

a) az ellenőrzés tárgyát képező online óriásplatform neve, címe és kapcsolattartó pontja, valamint az ellenőrzött időszak;

b) az ellenőrzést végző szervezet neve és címe;

c) az ellenőrzött elemek leírása és az alkalmazott módszertan;

d) az ellenőrzés főbb megállapításainak ismertetése;

e) ellenőri vélemény arról, hogy az ellenőrzés tárgyát képező online óriásplatform megfelelt-e a kötelezettségeknek és az (1) bekezdésben említett kötelezettségvállalásoknak, és ez a jelentés lehet kedvező, kedvező észrevételekkel vagy kedvezőtlen;

f) ha az ellenőri vélemény nem kedvező, a megfelelés elérésére vonatkozó konkrét intézkedésekre irányuló működési ajánlások.

(4) A kedvezőtlen ellenőri vélemény tárgyát képező online óriásplatformok kellően figyelembe veszik a nekik címzett működési ajánlásokat a végrehajtásukhoz szükséges intézkedések meghozatala céljából. Az ajánlások kézhezvételét követő egy hónapon belül ilyen intézkedéseket tartalmazó ellenőrzés-végrehajtási jelentést fogadnak el. Ha nem hajtják végre a működési ajánlásokat, az ellenőrzés-végrehajtási jelentésben megindokolják annak elmulasztását, és meghatározzák az azonosított meg nem felelés megszüntetésére szolgáló esetleges alternatív intézkedéseiket.

29. cikk
Ajánlórendszerek

(1) Az ajánlórendszereket használó online óriásplatformok a szerződési feltételeikben – egyértelműen, hozzáférhetően és könnyen érthetően – meghatározzák az ajánlórendszerükben használt fő paramétereket, valamint a szolgáltatás igénybe vevője számára az ilyen főbb paraméterek módosítására vagy befolyásolására esetlegesen rendelkezésre álló alternatívákat, köztük legalább egy olyan alternatívát, amely nem az (EU) 2016/679 rendelet 4. cikke (4) bekezdésének értelmében vett profilalkotáson alapul.

(2) Ha az (1) bekezdés értelmében több alternatíva áll rendelkezésre, az online óriásplatformok könnyen hozzáférhető lehetőséget kínálnak az online interfészükön arra, hogy a szolgáltatás igénybe vevője kiválassza és bármikor módosítsa az előnyben részesített alternatívát minden olyan ajánlórendszer vonatkozásában, amely meghatározza a megjelenített információk relatív sorrendjét.

30. cikk

Az online hirdetések további átláthatósága

(1) Az online interfészükön hirdetéseket megjelenítő online óriásplatformok a felhasználói program interfészen keresztül összeállítják és közzéteszik a (2) bekezdésben említett információkat tartalmazó adattárat egy évig azt követően, hogy az adott hirdetés utoljára jelent meg az online interfészükön. Biztosítják, hogy az adattár ne tartalmazza a szolgáltatás olyan igénybe vevőinek személyes adatait, akik számára a hirdetés megjelenítésre került vagy kerülhetett volna.

(2) Az adattár tartalmazza legalább az alábbi összes információt:

a) a hirdetés tartalma;

b) mely természetes vagy jogi személy nevében került sor a hirdetés megjelenítésére;

c) mely időszakban került sor a hirdetés megjelenítésére;

d) azt, hogy vajon a hirdetés a szolgáltatás igénybe vevőinek kifejezetten egy vagy több adott csoportjának kívánták-e megjeleníteni, és ha igen, az erre a célra használt főbb paraméterek;

e) a szolgáltatás összes elért igénybe vevőjének száma, és adott esetben a hirdetés által konkrétan megcélzott igénybe vevők egy vagy több csoportjának összesített száma.

31. cikk

Az adatokhoz való hozzáférés és az adatok vizsgálata

(1) Az online óriásplatformok hozzáférést biztosítanak a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor vagy a Bizottságnak – azok indokolt kérésére és a kérésben meghatározott észszerű határidőn belül – az e rendeletnek való megfelelés nyomon követéséhez és értékeléséhez szükséges adatokhoz. A digitális szolgáltatási koordinátor és Bizottság csak ebből a célból használja az adatokat.

(2) A székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor vagy a Bizottság indokolt kérésére az online óriásplatform – a kérésben meghatározott észszerű határidőn belül – biztosítja az olyan ellenőrzött kutatók adatokhoz való hozzáférését, akik megfelelnek az ezen cikk (4) bekezdésében szereplő követelményeknek, kizárólag olyan kutatások céljára, amelyek hozzájárulnak a rendszerszintű kockázatok azonosításához és megértéséhez a 26. cikk (1) bekezdésének megfelelően.

(3) Az online óriásplatformok hozzáférést biztosítanak az (1) és (2) bekezdés értelmében vett adatokhoz az online adatbázisokban vagy adott esetben a felhasználói program interfészeken.

(4) Az ellenőrzött státusz megszerzéséhez a kutatók kapcsolatban állnak tudományos intézményekkel, nem vezetik őket kereskedelmi érdekek, igazolt szakértelemmel rendelkeznek a vizsgált kockázatok vagy a kapcsolódó kutatási módszertanok terén, továbbá elkötelezték magukat az egyes kérésekhez kapcsolódó adatvédelmi és titoktartási követelmények betartása mellett, és képesek arra.

(5) A Bizottság – a Testülettel folytatott konzultációt követően – felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák, hogy az online óriásplatformok milyen technikai feltételek mellett oszthatják meg az (1) és (2) bekezdés értelmében vett adatokat, és ezek az adatok milyen célokra használhatók.

Ezek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok meghatározzák, hogy az (EU) 2016/679 rendeletnek megfelelően milyen feltételek mellett oszthatók meg az adatok az ellenőrzött kutatókkal, figyelembe véve az online óriásplatformok és a szolgáltatások érintett igénybe vevőinek jogait és érdekeit, beleértve a bizalmas információk, különösen az üzleti titkok védelmét és a szolgáltatások biztonságának fenntartását.

(6) Az (1) és (2) bekezdésben említett kérés kézhezvételét követő 15 napon belül az online óriásplatform kérheti a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátort vagy adott esetben a Bizottságot a kérés módosítására, ha úgy ítéli meg, hogy nem tud hozzáférést adni a kért adatokhoz az alábbi két ok egyikéből kifolyólag:

a) nincs hozzáférése az adatokhoz;

b) az adatokhoz való hozzáférés megadása a szolgáltatása biztonsága vagy a bizalmas információk, különösen az üzleti titkok védelme szempontjából jelentős mértékű sebezhetőséghez vezetne.

(7) A (6) bekezdés b) pontjának megfelelő módosítási kérelmek egy vagy több olyan alternatív megoldást javasolnak, amely révén megadható a hozzáférés a kért adatokhoz vagy egyéb, a kérés alkalmazásában megfelelő és elégséges adatokhoz.

A székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor vagy a Bizottság 15 napon belül dönt a módosítási kérelemről, és tájékoztatja az online óriásplatformot a döntéséről, illetve adott esetben a módosított kérelemről és a kérelem teljesítésére vonatkozó új határidőről.

32. cikk
Megfelelési vezetők

(1) Az online óriásplatformok egy vagy több megfelelési vezetőt neveznek ki azzal a feladattal, hogy kövessék nyomon az e rendeletnek való megfelelést.

(2) Az online óriásplatformok csak olyan megfelelési vezetőt jelölnek ki, aki rendelkezik a (3) bekezdésben szereplő feladatok ellátásához szükséges szakmai képesítéssel, ismeretekkel, tapasztalattal és képességgel. A megfelelési vezető az érintett online óriásplatform munkatársa vagy az online óriásplatformmal kötött szerződés alapján látja el feladatait.

(3) A megfelelési vezető feladatai a következők:

a) együttműködik a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátorral vagy a Bizottsággal e rendelet alkalmazásában;

b) szervezi és felügyeli az online óriásplatform tevékenységét a 28. cikk értelmében vett független ellenőrzések vonatkozásában;

c) tájékoztatja és tanácsokkal látja el az online óriásplatform vezetőségét és munkavállalóit a rendelet értelmében fennálló releváns kötelezettségeikkel kapcsolatban;

d) nyomon követi az online óriásplatform e rendelet értelmében előírt kötelezettségeknek való megfelelését.

(4) Az online óriásplatformok megteszik az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy a megfelelési vezetők függetlenül láthassák el feladataikat.

(5) Az online óriásplatformok tájékoztatják a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátort és a Bizottságot a megfelelési vezető nevéről és elérhetőségi adatairól.

(6) Az online óriásplatformok támogatják a megfelelési vezetőt a feladatai elvégzése során, és biztosítják a feladatai megfelelő ellátásához szükséges erőforrásokat. A megfelelési vezető közvetlenül a platform legmagasabb szintű vezetőségének jelent.

33. cikk

Az online óriásplatformokra vonatkozó átláthatósági jelentési kötelezettségek

(1) Az online óriásplatformok az alkalmazás kezdőnapjától (25. cikk (4) bekezdés) számított hat hónapon belül, majd ezt követően hathavonta közzéteszik a 13. cikk szerinti jelentéseket.

(2) A 13. cikkben előírt jelentések mellett az online óriásplatformok közzéteszik és továbbítják a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátornak és a Bizottságnak legalább évente egyszer, illetve a 28. cikk (4) bekezdése szerinti ellenőrzés-végrehajtási jelentés elfogadását követő 30 napon belül az alábbiakat:

a) a 26. cikk értelmében elvégzett kockázatértékelés eredményeit tartalmazó jelentés;

b) a 27. cikk értelmében azonosított és végrehajtott kapcsolódó kockázatcsökkentési intézkedések;

c) a 28. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzési jelentés;

d) a 28. cikk (4) bekezdésében előírt ellenőrzés-végrehajtási jelentés.

(3) Ha az online óriásplatform úgy ítéli meg, hogy a (2) bekezdés értelmében vett információk közzététele a platform vagy a szolgáltatást igénybe vevők bizalmas információinak nyilvánosságra hozatalával járhat, nagymértékben veszélyeztethetné a szolgáltatás biztonságát, veszélyeztethetné a közbiztonságot vagy káros lehetne a szolgáltatást igénybe vevőkre, a platform eltávolíthatja az ilyen információkat a jelentésekből. Ebben az esetben a platform továbbítja a teljes jelentéseket a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátornak és a Bizottságnak, és mellékeli annak indokolását, miért távolította el az adott információkat a nyilvános jelentésekből.

5. SZAKASZ
A KELLŐ GONDOSSÁGI KÖTELEZETTSÉGEKKEL KAPCSOLATOS EGYÉB RENDELKEZÉSEK

34. cikk

Szabványok

(1) A Bizottság támogatja és előmozdítja az európai és nemzetközi szabványosítási testületek által meghatározott önkéntes ipari szabványok kidolgozását és végrehajtását legalább az alábbiak tekintetében:

a) a bejelentések elektronikus benyújtása a 14. cikknek megfelelően;

b) a 19. cikk értelmében vett megbízható bejelentők általi elektronikus bejelentések, többek között a felhasználói program interfészeken;

c) interfészek, beleértve a felhasználói program interfészeket, a 30. és 31. cikkben előírt kötelezettségeknek való megfelelés elősegítése érdekében;

d) az online óriásplatformok 28. cikknek megfelelő ellenőrzése;

e) a 30. cikk (2) bekezdése szerinti hirdetési adattárak interoperabilitása;

f) a hirdetési közvetítők közötti adatátvitel a 24. cikk b) és c) pontja értelmében vett átláthatósági kötelezettségek teljesítésének támogatására.

(2) A Bizottság támogatja a szabványok frissítését a technológiai fejlemények és a szolgáltatás érintett igénybe vevői által tanúsított magatartás alapján.

35. cikk
Magatartási kódexek

(1) A Bizottság és a Testület előmozdítja és elősegíti az olyan uniós szintű magatartási kódexek kidolgozását, amelyek hozzájárulnak e rendelet megfelelő alkalmazásához, figyelembe véve különösen a jogellenes tartalom és a rendszerszintű kockázatok különböző típusainak kezelésével kapcsolatos sajátos kihívásokat, az uniós jognak megfelelően, különös tekintettel a versenyről és a személyes adatok védelméről szóló jogra.

(2) Ha olyan, a 26. cikk (1) bekezdésének értelmében vett jelentős rendszerszintű kockázat merül fel, amely több online óriásplatformot érint, a Bizottság adott esetben felkérheti az érintett online óriásplatformokat, egyéb online óriásplatformokat, egyéb online platformokat és egyéb közvetítő szolgáltatókat, valamint a civil társadalmi szervezeteket és egyéb érdekelt feleket, hogy vegyenek részt magatartási kódexek kidolgozásában, többek között arra vonatkozó kötelezettségvállalások meghatározásával, hogy konkrét kockázatcsökkentési intézkedéseket hozzanak, illetve kidolgozzák a meghozott intézkedésekre és azok eredményeire vonatkozó rendszeres jelentések keretrendszerét.

(3) Az (1) és (2) bekezdés érvényesítésekor a Bizottság és a Testület biztosítani kívánja, hogy a magatartási kódexek egyértelműen meghatározzák célkitűzéseiket, tartalmazzák e célkitűzések elérésének mérésére szolgáló főbb teljesítménymutatókat, illetve uniós szinten kellően figyelembe vegyék valamennyi érdekelt fél – beleértve a polgárokat – igényeit és érdekeit. A Bizottság és a Testület emellett biztosítani kívánja, hogy a résztvevők rendszeresen jelentsenek a Bizottságnak és a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó, székhely szerinti koordinátoroknak a meghozott intézkedésekről és azok eredményeiről a magatartási kódexben található főbb teljesítménymutatók alapján.

(4) A Bizottság és a Testület értékeli, hogy a magatartási kódexek megfelelnek-e az (1) és (3) bekezdésben meghatározott célkitűzéseknek, és rendszeresen nyomon követi és értékeli a célkitűzések elérését. A Bizottság és a Testület közzéteszi a következtetéseit.

(5) A Testület rendszeresen nyomon követi és értékeli a magatartási kódexek célkitűzéseinek elérését, tekintettel a bennük található főbb teljesítménymutatókra.

36. cikk
Az online hirdetésekre vonatkozó magatartási kódexek

(1) A Bizottság előmozdítja és elősegíti az olyan uniós szintű magatartási kódexek kidolgozását az online platformok és egyéb releváns szolgáltatók, például az online hirdetési közvetítő szolgáltatók vagy a szolgáltatások igénybe vevőit képviselő szervezetek és a civil társadalmi szervezetek vagy a releváns hatóságok között, amelyek a 24. és 30. cikkben szereplő követelményeken túlmenően hozzájárulnak az online hirdetések további átláthatóságához.

(2) A Bizottság biztosítani kívánja, hogy a magatartási kódexek hatékonyan biztosítsák az információátvitelt, teljes mértékben tiszteletben tartva valamennyi érintett fél jogait és érdekeit, továbbá biztosítsák a versenyképes, átlátható és tisztességes online hirdetési környezetet az uniós és a nemzeti jognak megfelelően, különös tekintettel a versenyről és a személyes adatok védelméről szóló jogra. A Bizottság biztosítani kívánja, hogy a magatartási kódexek kitérjenek legalább az alábbiakra:

a) az online hirdetési közvetítők információinak továbbítása a szolgáltatás igénybe vevői felé, figyelembe véve a 24. cikk b) és c) pontjában meghatározott követelményeket;

b) az online hirdetési közvetítők információinak továbbítása az adattárakba a 30. cikknek megfelelően.

(3) A Bizottság előmozdítja a magatartási kódexek kidolgozását az e rendelet alkalmazásának kezdőnapját követő egy éven belül, illetve az ilyen kódexek alkalmazását legkésőbb hat hónappal ezt követően.

37. cikk
Válságkezelési protokollok

(1) A Testület ajánlhatja a Bizottságnak, hogy kezdeményezze – a (2), (3) és (4) bekezdésnek megfelelően – válságkezelési protokollok kidolgozását olyan válsághelyzetekben, amelyek szigorúan a közbiztonságot vagy közegészségügyet érintő rendkívüli körülményekre korlátozódnak.

(2) A Bizottság előmozdítja és elősegíti, hogy az online óriásplatformok és adott esetben más online platformok – a Bizottság bevonásával – részt vegyenek az ilyen, egy vagy több alábbi intézkedést tartalmazó válságkezelési protokollok kidolgozásában, tesztelésében és alkalmazásában:

a) a válsághelyzettel kapcsolatban a tagállami hatóságok által vagy uniós szinten biztosított tájékoztatás megjelenítése;

b) annak biztosítása, hogy a 10. cikk szerinti kapcsolattartó pont feladata a válságkezelés;

c) adott esetben a 14., 17., 19., 20. és 27. cikkben meghatározott követelményeknek való megfelelés céljára szánt erőforrások hozzáigazítása a válsághelyzet által teremtett igényekhez.

(3) A Bizottság adott esetben bevonhatja a tagállami hatóságokat, valamint az uniós testületeket, hivatalokat és ügynökségeket a válságkezelési protokollok kidolgozásába, tesztelésébe és felügyeletébe. A Bizottság szükség esetén, illetve adott esetben civil társadalmi szervezeteket és egyéb releváns szervezeteket is bevonhat a válságkezelési protokollok kidolgozásába.

(4) A Bizottság biztosítani kívánja, hogy a válságkezelési protokollok egyértelműen meghatározzák az alábbiak mindegyikét:

a) konkrét paraméterek annak meghatározására, hogy mi minősül rendkívüli körülménynek a válságkezelési protokoll szempontjából, és a válságkezelési protokoll célkitűzései;

b) az egyes résztvevők szerepe és az általuk meghozandó intézkedések az előkészületek során, illetve a válságkezelési protokoll életbelépésekor;

c) a válságkezelési protokoll életbelépésének meghatározására szolgáló egyértelmű eljárás;

d) a válságkezelési protokoll életbelépése után meghozandó intézkedések meghozására szolgáló időszakot meghatározó egyértelmű eljárás, és ez az időszak szigorúan az adott rendkívüli körülmények kezeléséhez szükséges mértékre korlátozódik;

e) óvintézkedések a Chartában foglalt alapvető jogok – különös tekintettel a véleménynyilvánítás szabadságára, az információ szabadságára és a megkülönböztetésmentességhez való jogra – gyakorlására kifejtett negatív hatások kezelése érdekében;

f) a meghozott intézkedésekről, azok időtartamáról és eredményeiről szóló nyilvános jelentéstételre vonatkozó eljárás a válsághelyzet lezárultával.

(5) Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a válságkezelési protokollok nem kezelik hatékonyan a válsághelyzetet vagy nem biztosítják a (4) bekezdés e) pontjában említett alapvető jogok gyakorlásának védelmét, kérheti a résztvevőktől a válságkezelési protokoll felülvizsgálatát, többek között további intézkedések meghozatalával.

IV. fejezet
Végrehajtás, együttműködés, szankciók és érvényesítés

1. SZAKASZ
ILLETÉKES HATÓSÁGOK ÉS A DIGITÁLIS SZOLGÁLTATÁSOKKAL FOGLALKOZÓ NEMZETI KOORDINÁTOROK

38. cikk
Illetékes hatóságok és a digitális szolgáltatási koordinátorok

(1) A tagállamok kijelölnek egy vagy több, e rendelet alkalmazásáért és érvényesítéséért felelős illetékes hatóságot (a továbbiakban: illetékes hatóságok).

(2) A tagállamok az egyik illetékes hatóságot kijelölik a digitális szolgáltatási koordinátoruknak. A digitális szolgáltatási koordinátor lát el valamennyi feladatot a rendeletnek abban a tagállamban való alkalmazásával és érvényesítésével kapcsolatban, kivéve, ha az érintett tagállam más illetékes hatóságokra bízott egyes konkrét feladatokat vagy ágazatokat. Minden esetben a digitális szolgáltatási koordinátor feladata, hogy biztosítsa a nemzeti szintű koordinációt ezekben az ügyekben, illetve hozzájáruljon e rendelet hatékony és következetes uniós alkalmazásához és érvényesítéséhez.

Ennek érdekében a digitális szolgáltatási koordinátorok együttműködnek egymással, más nemzeti illetékes hatóságokkal, a Testülettel és a Bizottsággal, de ez nem érinti a tagállamok arra vonatkozó lehetőségét, hogy rendszeresen eszmét cseréljenek más hatóságokkal, ha ez szükséges az ilyen további hatóságok, illetve a digitális szolgáltatási koordinátor feladatainak ellátásához.

Ha egy tagállam egynél több illetékes hatóságot jelöl ki a digitális szolgáltatási koordinátor mellett, biztosítja, hogy az ilyen hatóságok és a digitális szolgáltatási koordinátor feladatait egyértelműen meghatározzák, és hogy szorosan és hatékonyan

együttműködjenek a feladataik ellátása során. Az érintett tagállam tájékoztatja a Bizottságot és a Testületet a további illetékes hatóságok nevéről és feladatairól.

(3) A tagállamok kijelölik a digitális szolgáltatási koordinátorokat az e rendelet hatálybalépésétől számított két hónapon belül.

A tagállamok közzéteszik a digitális szolgáltatási koordinátornak kijelölt illetékes hatóságuk nevét és a kapcsolattartási információkat, valamint tájékoztatják ezekről a Bizottságot és a Testületet.

(4) A 39., 40. és 41. cikkben meghatározott, a digitális szolgáltatási koordinátorokra vonatkozó követelmények emellett bármely olyan illetékes hatóságra vonatkoznak, amelyet a tagállamok az (1) bekezdés értelmében kijelöltek.

39. cikk

A digitális szolgáltatási koordinátorokra vonatkozó követelmények

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a digitális szolgáltatási koordinátoruk pártatlanul, átláthatóan és időben lássa el az e rendelet értelmében vett feladatait. A tagállamok biztosítják, hogy a digitális szolgáltatási koordinátoruk megfelelő technikai, pénzügyi és humánerőforrásokkal rendelkezzen feladatai ellátása céljából.

(2) Az e rendelettel összhangban rájuk ruházott feladatok elvégzése és hatáskörök gyakorlása során a digitális szolgáltatási koordinátorok teljesen függetlenül járnak el. Bármilyen – közvetlen vagy közvetett – külső befolyástól mentesen járnak el, és nem kérnek vagy fogadnak el utasítást egyetlen más hatóságtól vagy magánféltől.

(3) A (2) bekezdés nem érinti a digitális szolgáltatási koordinátorok feladatait az e rendeletben előírt felügyeleti és érvényesítési rendszerben, illetve a 38. cikk (2) bekezdésének megfelelően a más illetékes hatóságokkal folytatott együttműködés során. A (2) bekezdés nem akadályozza az érintett hatóságok felügyeletét a nemzeti alkotmányjognak megfelelően.

40. cikk

Joghatóság

(1) A közvetítő szolgáltató üzleti tevékenységének fő helye szerinti tagállam rendelkezik joghatósággal a rendelet III. és IV. fejezetének alkalmazásában.

(2) Azt a közvetítő szolgáltatót, amely nem rendelkezik székhellyel az Unióban, de ott szolgáltatásokat kínál – a III. és IV. fejezet alkalmazásában – azon tagállam joghatósága alá tartozónak kell tekinteni, amelyben a jogi képviselő lakóhellyel vagy székhellyel rendelkezik.

(3) Ha a közvetítő szolgáltató nem jelöl ki jogi képviselőt a 11. cikknek megfelelően, a III. és IV. fejezet alkalmazásában valamennyi tagállam joghatósággal rendelkezik. Ha egy tagállam úgy dönt, hogy e bekezdés értelmében gyakorolni kívánja a joghatóságot, tájékoztatja az összes többi tagállamot, és biztosítja a *non bis in idem* elv tiszteletben tartását.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés nem érinti az 50. cikk (4) bekezdésének második albekezdését és az 51. cikk (2) bekezdésének második albekezdését, illetve a Bizottság 3. szakasznak megfelelő feladatait és hatáskörét.

41. cikk

A digitális szolgáltatási koordinátorok hatásköre

(1) Amennyiben a feladataik ellátásához szükséges, a digitális szolgáltatási koordinátorok legalább az alábbi vizsgálati hatáskörökkel rendelkeznek a tagállamuk joghatósága alá tartozó közvetítő szolgáltatók magatartását illetően:

a) arra vonatkozó hatáskör, hogy észszerű határidőn belül információkat kérjenek az olyan szolgáltatóktól, illetve a kereskedelmi, üzleti, kézműipari vagy szakmai tevékenységükkel összefüggő célokból eljáró olyan más személyektől, akiknek észszerűen tudomásuk lehet a rendelet feltételezett megsértésével kapcsolatos információkról, beleértve a 28. cikkben és az 50. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéseket végző szervezeteket;

b) helyszíni vizsgálatok elvégzésére vonatkozó hatáskör az ilyen szolgáltatók vagy személyek kereskedelmi, üzleti, kézműipari vagy szakmai tevékenységével összefüggő célból használt bármely ingatlan vonatkozásában, vagy a feltételezett jogsértéssel összefüggő információk bármilyen formájának vizsgálata, lefoglalása, másolatok készítése vagy megszerzése érdekében más hatóságok ilyen tárgyú megkeresésére vonatkozó hatáskör, függetlenül az adathordozótól;

c) arra vonatkozó hatáskör, hogy az ilyen szolgáltatók vagy személyek képviselőjétől vagy személyzete bármely tagjától a feltételezett jogsértéshez kapcsolódó információkról magyarázatot kérjen, és a válaszokat rögzítse.

(2) Amennyiben a feladataik ellátásához szükséges, a digitális szolgáltatási koordinátorok legalább az alábbi érvényesítési hatáskörökkel rendelkeznek a tagállamuk joghatósága alá tartozó közvetítő szolgáltatók vonatkozásában:

a) hatáskör az ilyen szolgáltatók által e rendeletnek való megfelelés vonatkozásában tett kötelezettségvállalások elfogadására, illetve az ilyen kötelezettségvállalások kötelezővé tételére;

b) hatáskör a jogsértés beszüntetésének elrendelésére és adott esetben a jogsértéssel arányos és a jogsértés hatékony megszüntetéséhez szükséges jogorvoslat elrendelésére;

c) hatáskör a 42. cikknek megfelelő bírságok kiszabására az e rendeletnek, ideértve az (1) bekezdés értelmében kibocsátott bármely határozatot, való megfelelés elmulasztása esetén;

d) hatáskör a 42. cikknek megfelelő kényszerítő bírságok kiszabására annak biztosítása érdekében, hogy a jogsértés az ezen bekezdés b) pontja értelmében kibocsátott határozatoknak megfelelően vagy az (1) bekezdés értelmében kibocsátott határozatoknak való megfelelés elmulasztása miatt kibocsátott határozatoknak megfelelően megszűnjön;

e) hatáskör ideiglenes intézkedések elfogadására a súlyos károk kockázatának elkerülése érdekében.

Az első albekezdés c) és d) pontja vonatkozásában a digitális szolgáltatási koordinátorok emellett az említett pontokban meghatározott érvényesítési hatáskörrel rendelkeznek az (1) bekezdésben említett egyéb személyek vonatkozásában az említett bekezdés értelmében kibocsátott határozatoknak való megfelelés elmulasztása esetén. Csak azután gyakorolják ezeket az érvényesítési hatásköröket, hogy kellő időben tájékoztatták ezeket a személyeket az ilyen határozatokkal

kapcsolatos valamennyi releváns információról, ideértve a vonatkozó határidőt, a megfelelés elmulasztása miatt esetlegesen kiszabott bírságot vagy kényszerítő bírságot, illetve a jogorvoslati lehetőségeket.

(3) Ha a feladataik elvégzéséhez szükséges, a digitális szolgáltatási koordinátorok emellett – a tagállamuk joghatósága alatt álló közvetítő szolgáltatók vonatkozásában –, amennyiben e cikk értelmében vett minden egyéb hatáskör lehetősége kimerült a jogsértés megszüntetésére, a jogsértés tartósan fennáll, és súlyos, az uniós vagy nemzeti jog értelmében rendelkezésre álló egyéb hatáskörök gyakorlásával nem elkerülhető károkat okoz, az alábbi intézkedések megtételére vonatkozó hatáskörrel rendelkeznek:

a) a szolgáltatók vezető testületének észszerű határidőn belül arra való felkérése, hogy vizsgálja meg a helyzetet, fogadjon el és nyújtson be a jogsértés megszüntetéséhez szükséges intézkedéseket tartalmazó cselekvési tervet, biztosítsa, hogy a szolgáltató meghozza azokat az intézkedéseket, és tegyen jelentést a meghozott intézkedésekről;

b) ha a digitális szolgáltatási koordinátor úgy ítéli meg, hogy a szolgáltató nem tett eleget kellő mértékben az első franciabekezdésben szereplő követelményeknek, a jogsértés tartósan fennáll és súlyos károkat okoz, és a jogsértés súlyos, valamely személy életét vagy biztonságát fenyegető bűncselekménnyel jár, kéri az adott tagállam illetékes igazságügyi hatóságát, hogy rendelje el a szolgáltatás jogsértő igénybe vevője általi hozzáférés ideiglenes korlátozását, vagy amennyiben ez technikailag nem lehetséges, a közvetítő szolgáltató azon online interfészéhez való hozzáférés ideiglenes korlátozását, amelyen a jogsértésre sor került.

A digitális szolgáltatási koordinátor, kivéve, ha a 65. cikknek megfelelően a Bizottság kérésére jár el – az első albekezdés b) pontjában említett kérés benyújtását megelőzően – felkéri az érdekelt feleket, hogy nyújtsák be írásbeli észrevételeiket adott határidőn belül, amely nem lehet kevesebb két hétnél, ismertetve a kérés tárgyát képező intézkedéseket, illetve megnevezve a tervezett címzettet vagy címzetteket. A szolgáltató, a tervezett címzett vagy címzettek, illetve bármely egyéb, jogos érdekkel rendelkező harmadik személy jogosult részt venni az illetékes igazságügyi hatóság előtt lefolytatott eljárásban. Az elrendelt intézkedések arányban vannak a jogsértés jellegével, súlyosságával, ismétlődő jellegével és időtartamával, és nem korlátozzák indokolatlanul a szolgáltatás érintett igénybe vevőit abban, hogy hozzáférjenek a jogszerű információkhoz.

A korlátozás négy hétre szól, és az illetékes igazságügyi hatóság a határozatában lehetővé teheti a digitális szolgáltatási koordinátor számára ezen időszak további, ugyanilyen hosszú időszakokkal való meghosszabbítását az adott igazságügyi hatóság által meghatározott alkalommal. A digitális szolgáltatási koordinátor csak akkor hosszabbítja meg ezt az időszakot, ha úgy ítéli meg – tekintettel a korlátozások által érintett valamennyi fél jogaira és érdekeire, illetve valamennyi releváns körülményre, beleértve a szolgáltató, a címzett vagy címzettek vagy bármely egyéb, jogos érdekkel rendelkező harmadik fél által esetlegesen rendelkezésre bocsátott információt –, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesült:

a) a szolgáltató nem tette meg a jogsértés megszüntetéséhez szükséges intézkedéseket;

b) az ideiglenes korlátozás nem korlátozza indokolatlanul a jogszerű információkhoz való hozzáférést a szolgáltatás igénybe vevői számára, tekintettel a szolgáltatás érintett igénybe vevőinek számára, és arra, hogy léteznek-e megfelelő és könnyen hozzáférhető alternatívák.

Ha a digitális szolgáltatási koordinátor úgy ítéli meg, hogy ez a két feltétel teljesült, de nem tudja meghosszabbítani a határidőt a harmadik albekezdés értelmében, új kérelmet nyújt be az illetékes igazságügyi hatósághoz az első albekezdés b) pontjának megfelelően.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésben felsorolt hatáskörök nem érintik a 3. szakaszt.

(5) A digitális szolgáltatási koordinátorok által az (1), (2) és (3) bekezdésben felsorolt hatáskörök gyakorlása során hozott intézkedések eredményesek, visszatartó erejűek és arányosak, különös tekintettel az intézkedések tárgyát képező jogsértés vagy feltételezett jogsértés jellegére, súlyosságára, ismétlődő jellegére és időtartamára, valamint adott esetben az érintett közvetítő szolgáltató gazdasági, technikai és működési kapacitására.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy az (1), (2) és (3) bekezdésben felsorolt hatáskörök gyakorlása az alkalmazandó nemzeti jogban meghatározott megfelelő óvintézkedésekkel társuljon a Chartának, valamint az uniós jog általános alapelveinek megfelelően. Mindenekelőtt az ilyen intézkedésekre a magánélet tiszteletben tartásához való jognak és a védelemhez való jognak megfelelően kerül sor, ideértve a meghallgatáshoz való jogot és az iratbetekintés jogát, illetve a valamennyi érintett felet megillető hatékony bírósági jogorvoslathoz való jog mellett.

42. cikk
Szankciók

(1) A tagállamok megállapítják a rendelet joghatóságuk alatt álló közvetítő szolgáltatók általi megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek 41. cikknek megfelelő végrehajtására.

(2) A szankciók hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek. A tagállamok e szabályokról és intézkedésekről tájékoztatják a Bizottságot, és haladéktalanul tájékoztatják az ezeket érintő minden későbbi módosításról.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az e rendeletben előírt kötelezettségeknek való meg nem felelés esetén kirótt szankciók maximális összege ne haladja meg az érintett közvetítő szolgáltató éves jövedelmének vagy árbevételének 6 %-át. A helytelen, hiányos vagy félrevezető tájékoztatás, a válaszadás elmulasztása vagy a helytelen, hiányos vagy félrevezető információk helyesbítésének elmulasztása, illetve a helyszíni vizsgálat elutasítása esetén kirótt szankció nem haladja meg az érintett szolgáltató éves jövedelmének vagy árbevételének 1 %-át.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a kényszerítő bírság az érintett határozatban meghatározott nappal kezdődő maximális napi összege ne haladja meg az érintett közvetítő szolgáltató előző pénzügyi évi napi átlagos árbevételének 5 %-át.

43. cikk
Panaszok benyújtásának joga

A szolgáltatás igénybe vevői panaszt nyújthatnak be a közvetítő szolgáltatók ellen e rendelet feltételezett megsértése esetén a digitális szolgáltatási koordinátornak abban a tagállamban, ahol a szolgáltatás igénybe vevője lakóhellyel vagy székhellyel rendelkezik. A digitális szolgáltatási koordinátor kivizsgálja a panaszt, és adott esetben továbbítja a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátornak. Ha a panasz a tagállam egy másik illetékes hatóságának hatáskörébe tartozik, a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó, a panaszt kézhez vevő koordinátor továbbítja ennek a hatóságnak.

44. cikk
Tevékenységi jelentések

(1) A digitális szolgáltatási koordinátorok éves jelentést készítenek az e rendelet értelmében végzett tevékenységükről. A digitális szolgáltatásokkal foglalkozó koordinátorok közzéteszik és továbbítják az éves jelentéseket a Bizottságnak és a Testületnek.

(2) Az éves jelentés legalább az alábbi információkat tartalmazza:

a) a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó érintett koordinátor tagállama szerinti bármely nemzeti igazságügyi vagy közigazgatási hatóság által a 8. és 9. cikknek megfelelően kibocsátott, a jogellenes tartalom elleni fellépésre, valamint az információszolgáltatásra vonatkozó határozatok száma és tárgya;

b) a 8. és 9. cikknek megfelelően a digitális szolgáltatási koordinátor felé továbbított ilyen határozatok érvényesítése.

(3) Ha egy tagállam több illetékes hatóságot jelölt ki a 38. cikknek megfelelően, biztosítja, hogy a digitális szolgáltatási koordinátor egyetlen jelentést készítsen valamennyi illetékes hatóság tevékenységéről, és a digitális szolgáltatási koordinátor valamennyi szükséges információt és támogatást megkapjon ehhez az érintett egyéb illetékes hatóságoktól.

45. cikk
A digitális szolgáltatási koordinátorok határokon átnyúló együttműködése

(1) Ha a digitális szolgáltatási koordinátor okkal feltételezi, hogy egy közvetítő szolgáltató, amely nem áll az érintett tagállam joghatósága alatt, megsértette ezt a rendeletet, kéri a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátortól az ügy kivizsgálását, valamint az e rendeletnek való megfelelés biztosításához szükséges vizsgálati és érvényesítési intézkedések meghozatalát.

Ha a Testület okkal feltételezi, hogy egy közvetítő szolgáltató legalább három tagállamot érintő módon megsértette ezt a rendeletet, ajánlhatja a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátornak az ügy kivizsgálását, valamint az e rendeletnek való megfelelés biztosításához szükséges vizsgálati és érvényesítési intézkedések meghozatalát.

(2) Az (1) bekezdés szerinti kérés vagy ajánlás feltünteti legalább az alábbiakat:

a) az érintett közvetítő szolgáltató 10. cikk szerinti kapcsolattartó pontja;

b) a kapcsolódó tények, e rendelet érintett rendelkezéseinek, valamint annak leírása, hogy a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó, a kérést küldő

koordinátor vagy a Testület miért tételezi fel, hogy a szolgáltató megsértette ezt a rendeletet;

c) bármely olyan további információ, amelyet a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó, a kérést küldő koordinátor vagy a Testület lényegesnek talál, beleértve adott esetben a saját kezdeményezésére összegyűjtött információkat vagy a konkrét vizsgálati és érvényesítési intézkedésekre, többek között ideiglenes intézkedésekre vonatkozó javaslatokat.

(3) A székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor teljes mértékben figyelembe veszi az (1) bekezdés értelmében vett kérést vagy ajánlást. Ha úgy ítéli meg, hogy nem áll rendelkezésére elegendő információ, hogy a kérésnek vagy ajánlásnak megfelelően eljárjon, és okkal tételezi fel, hogy a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó, a kérést küldő koordinátor vagy a Testület további információkkal szolgálhat, további tájékoztatást kérhet tőlük. A (4) bekezdésben meghatározott határidő a további tájékoztatásig felfüggesztésre kerül.

(4) A székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor indokolatlan késedelem nélkül, és minden esetben a kérés vagy ajánlás kézhezvételét követő két hónapon belül megküldi a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó, a kérést küldő koordinátornak vagy a Testületnek a feltételezett jogsértésről alkotott értékelését, vagy adott esetben a nemzeti jog értelmében bármely egyéb illetékes hatóság értékelését, és az e rendeletnek való megfelelés biztosítása érdekében hozott vagy tervezett vizsgálati és végrehajtási intézkedések ismertetését.

(5) Ha a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó, a kérést küldő koordinátor vagy adott esetben a Testület nem kapott választ a (4) bekezdésben meghatározott határidőn belül vagy nem ért egyet a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor értékelésével, a Bizottság elé utalhatja az ügyet valamennyi releváns információ megadásával. Az ilyen információk közé tartozik legalább a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátornak küldött kérés vagy ajánlás, bármely egyéb, a (3) bekezdés értelmében nyújtott információ vagy a (4) bekezdésben említett kommunikáció.

(6) A Bizottság a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátorral és – kivéve, ha a Testület utalta elé az ügyet – a Testülettel folytatott konzultációt követően értékeli az ügyet legfeljebb három hónappal azt követően, hogy az (5) bekezdésnek megfelelően elé utalták az ügyet.

(7) Ha – a (6) bekezdésnek megfelelően – a Bizottság megállapítja, hogy a (4) bekezdésnek megfelelő értékelés vagy a hozott vagy tervezett vizsgálati vagy végrehajtási intézkedések nem egyeztethetők össze ezzel a rendelettel, kéri a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó, székhely szerinti koordinátort, hogy folytasson további vizsgálatokat az ügyben, és hozza meg a rendeletnek való megfelelés biztosításához szükséges vizsgálati vagy végrehajtási intézkedéseket, valamint a kérést követő két hónapon belül tájékoztassa ezekről az intézkedésekről.

46. cikk

Közös vizsgálatok és a Bizottság beavatkozása iránti kérelem

(1) A digitális szolgáltatási koordinátorok részt vehetnek az esetlegesen a Testület támogatásával koordinált, az e rendeletben szabályozott kérdésekben indított közös vizsgálatokban a több tagállamban működő közvetítő szolgáltatók vonatkozásában.

Az ilyen közös vizsgálatok nem érintik a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó részt vevő koordinátorok feladatait és hatáskörét, valamint a rendelet szerinti feladatokra és hatáskörgyakorlásra vonatkozó követelményeket. A digitális szolgáltatásokkal foglalkozó részt vevő koordinátorok az e rendelet értelmében előírt feladataik ellátása érdekében a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó többi koordinátor, a Bizottság és a Testület rendelkezésére bocsátják a közös vizsgálatok eredményét a 67. cikk szerinti rendszerben.

(2) Ha a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor okkal feltételezi, hogy egy online óriásplatform megsértette ezt a rendeletet, kérheti a Bizottságtól a rendeletnek vett megfelelés biztosításához szükséges vizsgálati és végrehajtási intézkedések meghozatalát a 3. szakasznak megfelelően. Az ilyen kérés tartalmazza a 45. cikk (2) bekezdésében felsorolt valamennyi információt, és meghatározza a Bizottság beavatkozása iránti kérelem okait.

2. SZAKASZ
A DIGITÁLIS SZOLGÁLTATÁSOK EURÓPAI TESTÜLETE

47. cikk
A Digitális Szolgáltatások Európai Testülete

(1) Létrejön a Digitális Szolgáltatások Európai Testülete (a továbbiakban: Testület), amely a digitális szolgáltatási koordinátorok független, a közvetítő szolgáltatók felügyeletével foglalkozó tanácsadó csoportja.

(2) A Testület tanácsadást nyújt a digitális szolgáltatási koordinátoroknak és a Bizottságnak a rendeletnek megfelelően az alábbi célkitűzések elérése érdekében:

a) e rendelet következetes alkalmazásának, valamint a digitális szolgáltatási koordinátorok és a Bizottság hatékony együttműködésének elősegítése az ebben a rendeletben szabályozott kérdésekben;

b) a Bizottság, a digitális szolgáltatási koordinátorok és az egyéb illetékes hatóságok tekintetében az iránymutatás és az elemzés koordinálása, illetve az ilyen iránymutatáshoz és elemzéshez való hozzájárulás a belső piacon felmerülő kérdésekkel kapcsolatban az ebben a rendeletben szabályozott ügyekben;

c) segítségnyújtás a digitális szolgáltatási koordinátoroknak és a Bizottságnak az online óriásplatformok felügyeletében.

48. cikk
A Testület felépítése

(1) A Testület a digitális szolgáltatási koordinátorokból áll, amelyeket magas szintű tisztviselők képviselnek. Ha a nemzeti jog előírja, a digitális szolgáltatási koordinátorokon kívül az e rendelet alkalmazása és érvényesítése terén konkrét operatív feladatokkal megbízott egyéb illetékes hatóságok is képviseltetik magukat a Testületben. Más nemzeti hatóságok is meghívhatók az ülésekre, ha a megvitatott kérdések relevánsak számukra.

(2) Minden tagállam egy szavazattal rendelkezik. A Bizottság nem rendelkezik szavazati joggal.

A Testület egyszerű többséggel fogadja el jogi aktusait.

(3) A Testület elnöki tisztét a Bizottság tölti be. A Bizottság hívja össze az üléseket és készíti el a napirendet a Testület e rendelet értelmében vett feladatainak és az eljárási szabályzatának megfelelően.

(4) A Bizottság igazgatási és elemzési támogatást nyújt a Testület e rendelet értelmében vett tevékenységeihez.

(5) A Testület szakértőket és megfigyelőket hívhat az üléseire, és adott esetben együttműködhet más uniós szervekkel, hivatalokkal, ügynökségekkel, tanácsadó csoportokkal, valamint külső szakértőkkel. A Testület közzéteszi az ilyen együttműködés eredményeit.

(6) A Testület a Bizottság hozzájárulásával elfogadja az eljárási szabályzatát.

49. cikk
A Testület feladatai

(1) Amennyiben a 47. cikk (2) bekezdésében meghatározott célkitűzések eléréséhez szükséges, a Testület mindenekelőtt

a) támogatja a közös vizsgálatok koordinációját;

b) támogatja az illetékes hatóságokat az online óriásplatformokra vonatkozó, az e rendelet értelmében továbbítandó ellenőrzési jelentések és eredmények elemzésében;

c) véleményeket, ajánlásokat vagy tanácsokat fogalmaz meg a digitális szolgáltatási koordinátorok felé e rendeletnek megfelelően;

d) javasolja a Bizottságnak, hogy hozza meg az 51. cikkben említett intézkedéseket, és amennyiben a Bizottság kéri, véleményeket fogad el e rendeletnek megfelelően az online óriásplatformokra vonatkozó bizottsági intézkedéstervezetekről;

e) támogatja és előmozdítja az e rendelet értelmében előírt európai szabványok, iránymutatások, jelentések, mintadokumentumok és magatartási kódexek kidolgozását és végrehajtását, valamint a felmerülő kérdések azonosítását az ebben a rendeletben szabályozott ügyekben.

(2) Azok a digitális szolgáltatási koordinátorok és egyéb nemzeti illetékes hatóságok, amelyek nem tesznek eleget a nekik címzett, a Testület által elfogadott véleményeknek, kéréseknek vagy ajánlásoknak, az e rendelet értelmében vett jelentésben vagy adott esetben a saját releváns határozataik elfogadásakor megindokolják ezt a döntésüket.

3. SZAKASZ
FELÜGYELET, VIZSGÁLAT, ÉRVÉNYESÍTÉS ÉS NYOMON KÖVETÉS AZ ONLINE ÓRIÁSPLATFORMOK ESETÉBEN

50. cikk
Az online óriásplatformok megerősített felügyelete

(1) Ha a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor olyan határozatot fogad el, amely megállapítja, hogy egy online óriásplatform megsértette a III. fejezet 4. szakaszának bármely rendelkezését, alkalmazza az ebben a cikkben meghatározott

megerősített felügyeleti rendszert. Teljes mértékben figyelembe veszi a Bizottság és a Testület által e cikk értelmében megfogalmazott véleményeket és ajánlásokat.

A saját kezdeményezésére eljáró Bizottság, illetve a saját kezdeményezésére vagy legalább három, a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó, célország szerinti koordinátor kérésére eljáró Testület – ha okkal feltételezi, hogy egy online óriásplatform megsértette ezeket a rendelkezéseket – ajánlhatja a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátornak, hogy vizsgálja ki a feltételezett jogsértést annak érdekében, hogy ez a digitális szolgáltatási koordinátor észszerű határidőn belül ilyen határozatot fogadjon el.

(2) Amikor eljuttatja az (1) bekezdés első albekezdése szerinti határozatot az érintett online óriásplatformnak, a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor kéri, hogy az online óriásplatform a határozattól számított egy hónapon belül készítsen és nyújtson be a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátornak, a Bizottságnak és a Testületnek olyan cselekvési tervet, amely meghatározza, hogyan tervezi megszüntetni vagy orvosolni az adott platform a jogsértést. A cselekvési tervben meghatározott intézkedések adott esetben magukban foglalhatják a 35. cikk szerinti magatartási kódexekhez való csatlakozást.

(3) A cselekvési terv kézhezvételétől számított egy hónapon belül a Testület megküldi a cselekvési tervről alkotott véleményét a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátornak. A vélemény kézhezvételétől számított egy hónapon belül a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó érintett koordinátor határozatot hoz arról, hogy a cselekvési terv megfelelő-e a jogsértés megszüntetéséhez vagy orvoslásához.

Ha a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátornak aggályai vannak azzal kapcsolatban, hogy az intézkedések képesek-e megszüntetni vagy orvosolni a jogsértést, kérheti, hogy az érintett online óriásplatform vesse alá magát olyan további, független ellenőrzésnek, amely értékeli az intézkedések hatékonyságát a jogsértés megszüntetésében vagy orvoslásában. Ebben az esetben a platform elküldi az ellenőrzési jelentést a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó érintett koordinátornak, a Bizottságnak és a Testületnek az első albekezdés szerinti határozat meghozatalától számított négy hónapon belül. Az ilyen további ellenőrzésre vonatkozó kérés esetén a digitális szolgáltatási koordinátor meghatározhatja, hogy konkrétan melyik, a 28. cikk (2) bekezdésében meghatározott követelmények alapján kiválasztott ellenőrzési szervezet végezze el az ellenőrzést az érintett platform költségére.

(4) A székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor közli a Bizottsággal, a Testülettel és az érintett online óriásplatformmal egyrészt az azzal kapcsolatos véleményét, hogy az online óriásplatform megszüntette vagy orvosolta-e a jogsértést, másrészt a vélemény indokolását. Erre az alábbi határidőkön belül kerül sor:

a) a (3) bekezdés második albekezdése szerinti ellenőrzési jelentés kézhezvételétől számított egy hónap, ha sor került ilyen ellenőrzésre;

b) a (3) bekezdés első albekezdése szerinti cselekvési tervről hozott határozattól számított három hónap, ha nem került sor ilyen ellenőrzésre;

c) a (2) bekezdésben meghatározott határidő lejártát követően azonnal, ha a platform nem jelentette be a cselekvési tervét e határidőn belül.

E bejelentés értelmében a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor a továbbiakban nem jogosult vizsgálati vagy végrehajtási intézkedést hozni az érintett

online óriásplatform releváns magatartásával kapcsolatban, ami nem érinti a 66. cikket vagy bármely egyéb olyan intézkedést, amelyet a Bizottság kérésére hozhat.

51. cikk
A Bizottság beavatkozása és eljárás megindítása

(1) A Bizottság – vagy a Testület ajánlására vagy a Testülettel folytatott konzultációt követően a saját kezdeményezésére eljárva – megindíthatja az 58. és 59. cikk értelmében vett határozatok lehetséges elfogadására vonatkozó eljárást az olyan online óriásplatformok releváns magatartása tekintetében,

a) amelyek feltételezhetően megsértették e rendelet valamely rendelkezését, és a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor nem hozott vizsgálati vagy végrehajtási intézkedéseket a 45. cikk (7) bekezdésében említett bizottsági kérésnek megfelelően, az ebben a kérésben meghatározott határidő lejártával;

b) amelyek feltételezhetően megsértették e rendelet valamely rendelkezését, és a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor kérte a Bizottság beavatkozását a 46. cikk (2) bekezdésének megfelelően, az ilyen kérés kézhezvételekor;

c) amelyekről megállapítást nyert, hogy megsértették a III. fejezet 4. szakaszának bármely rendelkezését, az 50. cikk (4) bekezdésében szereplő tájékoztatás vonatkozásában előírt határidő lejártával.

(2) Ha a Bizottság úgy dönt, hogy az (1) bekezdés értelmében eljárást indít, értesíti az összes digitális szolgáltatási koordinátort, a Testületet és az érintett online óriásplatformot.

Az (1) bekezdés a) és b) pontja tekintetében, e bejelentés értelmében, a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor a továbbiakban nem jogosult vizsgálati vagy végrehajtási intézkedést hozni az érintett online óriásplatform releváns magatartásával kapcsolatban, ami nem érinti a 66. cikket vagy bármely egyéb olyan intézkedést, amelyet a Bizottság kérésére hozhat.

(3) A 45. cikk (7) bekezdésében, a 46. cikk (2) bekezdésében és az 50. cikk (1) bekezdésében említett, digitális szolgáltatási koordinátor az értesítését követően indokolatlan késedelem nélkül továbbítja a Bizottságnak az alábbiakat:

(a) minden olyan információ, amely a jogsértés vagy adott esetben a feltételezett jogsértés vonatkozásában a digitális szolgáltatási koordinátor, valamint a Testület és az érintett online óriásplatform közötti információcsere tárgyát képezte;

(a) az érintett digitális szolgáltatási koordinátor ügyiratai a jogsértés vagy adott esetben a feltételezett jogsértés vonatkozásában;

(b) bármely egyéb olyan, a digitális szolgáltatási koordinátor birtokában lévő információ, amely releváns lehet a Bizottság által indított eljárás szempontjából.

(4) A Testület és a 45. cikk (1) bekezdése szerinti kérést benyújtó digitális szolgáltatási koordinátorok az értesítését követően indokolatlan késedelem nélkül továbbítanak a Bizottságnak minden olyan birtokukban lévő információt, amely releváns lehet a Bizottság által indított eljárás szempontjából.

52. cikk
Tájékoztatási kérelem

(1) Az ezen szakasz értelmében ráruházott feladatok ellátása érdekében a Bizottság egyszerű kérelemmel vagy határozati úton észszerű határidőn belül információkat kérhet az olyan érintett online óriásplatformoktól, illetve a kereskedelmi, üzleti, kézműipari vagy szakmai tevékenységükkel összefüggő célokból eljáró más személyektől, akiknek észszerűen tudomásuk lehet a jogsértéssel vagy adott esetben a feltételezett jogsértéssel kapcsolatos információkról, beleértve a 28. cikkben és az 50. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéseket végző szervezeteket.

(2) Az érintett online óriásplatformnak vagy az 52. cikk (1) bekezdésében említett egyéb személyeknek küldött egyszerű tájékoztatási kérelmében a Bizottság megjelöli kérelmének jogalapját és célját, meghatározza a kért információt és az információszolgáltatás határidejét, valamint a helytelen vagy félrevezető információk szolgáltatásáért az 59. cikkben előírt szankciókat.

(3) Ha a Bizottság határozati úton kér tájékoztatást az érintett online óriásplatformtól vagy az 52. cikk (1) bekezdésében említett egyéb személyektől, a Bizottság megjelöli kérelmének jogalapját és célját, meghatározza a kért információt és az információszolgáltatás határidejét. A Bizottság emellett utal az 59. cikkben előírt szankciókra, valamint utal a 60. cikkben előírt kényszerítő bírságokra vagy kiszabja azokat. A Bizottság utal továbbá a határozat Bíróság általi felülvizsgálatához való jogra.

(4) Az érintett online óriásplatform tulajdonosai vagy az 52. cikk (1) bekezdésében említett egyéb személyek vagy azok képviselői, illetve jogi személyek és vállalatok esetében, vagy ha nem rendelkeznek jogi személyiséggel, a jog vagy az alapszabályuk által a képviseletükre felhatalmazott személyek az érintett online óriásplatform vagy az 52. cikk (1) bekezdésében említett egyéb személyek nevében megadják a kért tájékoztatást. Az eljárásra megfelelően felhatalmazott ügyvédek is benyújthatják az információkat ügyfelük nevében. Az ügyfél teljes felelősséggel tartozik, ha a benyújtott információk hiányosak, helytelenek vagy félrevezetők.

(5) A Bizottság kérésére a digitális szolgáltatási koordinátorok és az egyéb illetékes hatóságok minden szükséges tájékoztatást megadnak a Bizottságnak ahhoz, hogy az ellássa az ebben a rendeletben ráruházott feladatokat.

53. cikk
A meghallgatások lefolytatására és a nyilatkozatok rögzítésére vonatkozó hatáskör

Az ezen szakasz értelmében ráruházott feladatok ellátása érdekében a Bizottság bármely olyan természetes vagy jogi személyt meghallgathat, aki/amely beleegyezik a meghallgatásba a jogsértéssel vagy adott esetben a feltételezett jogsértéssel kapcsolatban indított vizsgálat tárgyára vonatkozó információgyűjtés érdekében.

54. cikk
Helyszíni vizsgálatok lefolytatására vonatkozó hatáskör

(1) Az ezen szakasz értelmében ráruházott feladatok ellátása érdekében a Bizottság helyszíni vizsgálatokat folytathat az érintett online óriásplatform vagy az 52. cikk (1) bekezdésében említett egyéb személyek ingatlanjaiban.

(2) A helyszíni vizsgálatok a Bizottság által az 57. cikk (2) bekezdése értelmében kinevezett ellenőrök vagy szakértők segítségével is lefolytathatók.

(3) A helyszíni vizsgálatok során a Bizottság és az általa kinevezett ellenőrök vagy szakértők előírhatják az érintett online óriásplatform vagy az 52. cikk (1) bekezdésében említett egyéb személyek számára, hogy ismertessék a szervezetüket, működésüket, IT-rendszerüket, algoritmusaikat, adatkezelésüket és üzleti magatartásukat. A Bizottság és az általa kinevezett ellenőrök vagy szakértők kérdéseket tehetnek fel az érintett online óriásplatform vagy az 52. cikk (1) bekezdésében említett egyéb személyek legfontosabb munkatársainak.

(4) Az érintett online óriásplatformnak vagy az 52. cikk (1) bekezdésében említett egyéb személyeknek alá kell vetniük magukat a Bizottság határozata által elrendelt helyszíni vizsgálatnak. A határozat meghatározza a látogatás tárgyát és célját, meghatározza a vizsgálat kezdetének napját, és utal az 59. és 60. cikkben előírt szankciókra, valamint a határozat Bíróság általi felülvizsgálatához való jogra.

55. cikk
Ideiglenes intézkedések

(1) Az esetlegesen az 58. cikk (1) bekezdése értelmében vett meg nem felelési határozat elfogadásával járó eljárások összefüggésében, a szolgáltatás igénybe vevőjét veszélyeztető súlyos károk kockázata miatt felmerülő sürgős esetben a Bizottság határozati úton ideiglenes intézkedéseket rendelhet el az érintett online óriásplatform ellen prima facie megállapított jogsértés alapján.

(2) Az (1) bekezdés szerinti határozat határozott időre szól, és amennyiben szükséges és helyénvaló, meghosszabbítható.

56. cikk
Kötelezettségvállalások

(1) Ha az e szakasz értelmében vett eljárások során az érintett online óriásplatform kötelezettségvállalást tesz a rendelet vonatkozó rendelkezéseinek való megfelelés érdekében, a Bizottság határozati úton kötelező érvényűvé teheti ezeket a kötelezettségvállalásokat az érintett online óriásplatformra nézve, és kimondhatja, hogy további intézkedések nem indokoltak.

(2) A Bizottság az eljárást kérelemre vagy saját kezdeményezésére újra megnyitja:

a) amennyiben a határozat alapjául szolgáló bármely tényben jelentős változás történt;

b) ha az érintett online óriásplatform a kötelezettségvállalásaival ellentétesen jár el; vagy

c) ha a határozat az online óriásplatform vagy az 52. cikk (1) bekezdésében említett egyéb személyek által nyújtott hiányos, helytelen vagy félrevezető tájékoztatáson alapult.

(3) Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az érintett online óriásplatform által vállalt kötelezettségek nem tudják hatékonyan biztosítani az e rendelet vonatkozó rendelkezéseinek való megfelelést, az eljárás lezárásakor indokolt határozatban elutasítja ezeket a kötelezettségvállalásokat.

57. cikk
Az intézkedések nyomon követése

(1) Az e szakasz értelmében ráruházott feladatok ellátása érdekében a Bizottság megteheti az annak nyomon követéséhez szükséges intézkedéseket, hogy az érintett online óriásplatform hatékonyan hajtja-e végre ezt a rendeletet, illetve megfelel-e a rendeletnek. A Bizottság emellett elrendelheti, hogy az érintett platform biztosítson hozzáférést és magyarázatot az adatbázisaihoz és algoritmusaihoz.

(2) Az (1) bekezdés értelmében vett intézkedések magukban foglalhatják olyan független külső szakértők és ellenőrök kinevezését, akik segítséget nyújtanak a Bizottságnak a rendelet releváns rendelkezéseinek való megfelelés nyomon követésében, valamint a Bizottság rendelkezésére bocsátják szakértelmüket vagy tudásukat.

58. cikk
Meg nem felelés

(1) A Bizottság meg nem felelési határozatot fogad el, ha megállapítja, hogy az érintett online óriásplatform nem felel meg az alábbiak közül egynek vagy többnek:

a) e rendelet releváns rendelkezései;

b) az 55. cikk értelmében elrendelt ideiglenes intézkedések;

c) az 56. cikk értelmében kötelező érvényűvé tett kötelezettségvállalások.

(2) Az (1) bekezdés értelmében vett határozat elfogadását megelőzően a Bizottság közli az előzetes megállapításait az érintett online óriásplatformmal. A Bizottság az előzetes megállapításaiban ismerteti a mérlegelt intézkedéseket, illetve azt, hogy szerinte az érintett online óriásplatformnak milyen intézkedéseket kellene tennie az előzetes megállapítások hatékony figyelembevétele érdekében.

(3) Az (1) bekezdés értelmében elfogadott határozatban a Bizottság elrendeli, hogy az érintett online óriásplatform tegye meg észszerű határidőn belül az (1) bekezdés értelmében vett határozatnak való megfelelés biztosításhoz szükséges intézkedéseket, és nyújtson tájékoztatást azokról az intézkedésekről, amelyeket a platform a határozatnak való megfelelés érdekében kíván hozni.

(4) Az érintett online óriásplatform a Bizottság rendelkezésére bocsátja az (1) bekezdés értelmében vett határozatnak való megfelelés biztosítása érdekében hozott intézkedései leírását azok végrehajtásakor.

(5) Ha a Bizottság megállapítja, hogy az (1) bekezdésben szereplő feltételek nem teljesültek, határozati úton lezárja a vizsgálatot.

59. cikk
Bírságok

(1) Az 58. cikk értelmében hozott határozatban a Bizottság az előző pénzügyi év teljes árbevételének legfeljebb 6 %-át kitevő bírsággal sújthatja az érintett online óriásplatformot, ha megállapítja, hogy a platform szándékosan vagy gondatlanságból

a) megsérti e rendelet releváns rendelkezéseit;

b) megszegi az 55. cikk szerinti ideiglenes intézkedést elrendelő határozatot; vagy

c) nem tesz eleget az 56. cikk értelmében hozott határozattal kötelezővé tett önkéntes intézkedésnek.

(2) A Bizottság határozati úton az előző pénzügyi év teljes árbevételének legfeljebb 1 %-át kitevő bírsággal sújthatja az érintett online óriásplatformot vagy az 52. cikk (1) bekezdésében említett egyéb személyeket, ha azok szándékosan vagy gondatlanságból

(a) helytelen, hiányos vagy félrevezető tájékoztatást adnak az 52. cikk értelmében vett kérelemre reagálva, vagy amennyiben határozati úton kerül sor a tájékoztatási kérelemre, nem válaszolnak arra a megadott határidőn belül;

(b) a Bizottság által meghatározott határidőn belül nem helyesbíti a valamely munkatársa által adott helytelen, hiányos vagy félrevezető információkat, vagy nem ad teljes körű tájékoztatást vagy visszautasítja azt;

(c) nem veti alá magát az 54. cikk szerinti helyszíni ellenőrzésnek.

(3) A (2) bekezdés értelmében vett határozat elfogadását megelőzően a Bizottság közli az előzetes megállapításait az érintett online óriásplatformmal vagy az 52. cikk (1) bekezdésében említett egyéb személyekkel.

(4) A bírság összegének meghatározásakor a Bizottság figyelembe veszi a jogsértés jellegét, súlyosságát, időtartamát és ismétlődő jellegét, illetve a (2) bekezdés értelmében kirótt bírságok esetében az eljárás során bekövetkező késedelmet.

60. cikk
Kényszerítő bírságok

(1) A Bizottság határozati úton az előző pénzügyi év átlagos napi árbevételének legfeljebb 5 %-át kitevő napi kényszerítő bírsággal sújthatja az érintett online óriásplatformot vagy adott esetben az 52. cikk (1) bekezdésében említett egyéb személyeket a határozatban meghatározott naptól kezdve, hogy az alábbiakra kényszerítse őket:

a) helyes és teljes körű tájékoztatás az 52. cikk értelmében vett tájékoztatási kérelemre reagálva;

b) a Bizottság által az 54. cikk szerinti határozattal elrendelt helyszíni vizsgálat;

c) az 55. cikk (1) bekezdése értelmében vett ideiglenes intézkedéseket elrendelő határozatnak való megfelelés;

d) az 56. cikk (1) bekezdése értelmében vett határozattal jogilag kötelezővé tett kötelezettségvállalások teljesítése;

e) az 58. cikk (1) bekezdése értelmében hozott határozatnak való megfelelés.

(2) Ha az érintett online óriásplatform vagy az 52. cikk (1) bekezdésében említett egyéb személyek eleget tettek a kényszerítő bírsággal érvényesíteni kívánt kötelezettségnek, a Bizottság a kényszerítő bírság végösszegét az eredeti határozatból fakadó összegnél alacsonyabb összegben állapíthatja meg.

61. cikk
A szankciók kiszabására vonatkozó elévülési idő

(1) Az 59. és 60. cikk által a Bizottságra ruházott hatáskörök ötéves elévülési időn belül érvényesíthetők.

(2) Az elévülési idő a jogsértés elkövetésének napján kezdődik. Folyamatos vagy ismétlődő jogsértések esetén azonban az elévülési idő a jogsértés megszűnésének napján kezdődik.

(3) A bírságok vagy kényszerítő bírságok elévülési idejét megszakítja a Bizottság vagy a digitális szolgáltatási koordinátor által a jogsértés tekintetében vizsgálat vagy eljárás céljából tett bármilyen intézkedés. Az elévülési időt megszakító intézkedések közé tartoznak különösen a következők:

a) a Bizottság vagy valamely digitális szolgáltatási koordinátor tájékoztatás iránti kérelme;

b) helyszíni vizsgálat;

c) a Bizottság által az 51. cikk (2) bekezdésének megfelelően indított eljárás.

(4) Az elévülés megszakadása után az elévülés idő újrakezdődik. A bírságok vagy kényszerítő bírságok elévülési ideje azonban legkésőbb azon a napon jár le, amelyen az elévülési időszak kétszeresének megfelelő időszak eltelt anélkül, hogy a Bizottság bírságot vagy kényszerítő bírságot szabott volna ki. Ez az időtartam meghosszabbodik azzal az időszakkal, ameddig az elévülési idő az (5) bekezdés szerint nyugszik.

(5) A bírságok vagy kényszerítő bírságok kiszabására vonatkozó elévülési idő mindaddig nyugszik, amíg a Bizottság határozata az Európai Unió Bírósága előtt folyamatban lévő eljárás tárgyát képezi.

62. cikk
A szankciók végrehajtásának elévülési ideje

(1) A Bizottságnak az 59. és 60. cikk értelmében hozott határozatok végrehajtására vonatkozó hatásköre ötéves elévülési időn belül érvényesíthető.

(2) Az elévülési idő a határozat jogerőssé válásának napján kezdődik.

(3) A szankciók végrehajtására vonatkozó elévülési időt megszakítja:

a) a bírság vagy kényszerítő bírság eredeti összegét megváltoztató vagy a megváltoztatásra irányuló kérelmet elutasító határozatról szóló értesítés;

b) a Bizottságnak vagy a Bizottság kérésére eljáró valamely tagállamnak a bírság vagy kényszerítő bírság megfizetésének kikényszerítésére irányuló intézkedése.

(4) Az elévülés megszakadása után az elévülés idő újrakezdődik.

(5) A szankciók végrehajtására vonatkozó elévülési idő mindaddig nyugszik, amíg

a) tart a fizetési haladék;

b) a fizetés végrehajtása az Európai Unió Bíróságának határozata alapján fel van függesztve.

63. cikk
A meghallgatáshoz és az iratbetekintéshez való jog

(1) Az 58. cikk (1) bekezdése, az 59. cikk vagy a 60. cikk értelmében vett határozat elfogadását megelőzően a Bizottság lehetőséget nyújt az érintett online

óriásplatformnak vagy az 52. cikk (1) bekezdésében említett egyéb személyeknek az alábbiakkal kapcsolatos meghallgatásra:

a) a Bizottság előzetes megállapításai, beleértve azokat a kérdéseket, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság ellenvetést fogalmazott meg; és

b) azok az intézkedések, amelyeket a Bizottság az a) pontban említett előzetes megállapítások alapján hozhat.

(2) Az érintett online óriásplatform vagy az 52. cikk (1) bekezdésében említett egyéb személyek a Bizottság által az előzetes megállapításokban meghatározott, legalább 14 napos határidőn belül benyújthatják észrevételeiket a Bizottság előzetes megállapításaival kapcsolatban.

(3) A Bizottság csak olyan kifogásokra alapozhatja határozatát, amelyekre az érintett felek megtehették észrevételeiket.

(4) Az érintett felek védekezéshez való jogát az eljárás során teljes mértékben tiszteletben kell tartani. Az érintett felek az információk megállapodás szerinti közzétételére vonatkozó feltételek mellett jogosultak hozzáférni a Bizottság irataihoz az érintett online óriásplatform vagy az 52. cikk (1) bekezdésében említett egyéb személyek jogos érdekeinek megfelelően az üzleti titkaik védelmében. Az iratbetekintés joga nem terjed ki a Bizottság vagy a tagállami hatóságok bizalmas információira és belső dokumentumaira. Az iratbetekintés joga különösen nem terjed ki a Bizottság és az említett hatóságok közötti levelezésre. E bekezdés egyik rendelkezése sem akadályozza a Bizottságot abban, hogy a jogsértés bizonyításához szükséges információt feltárja és felhasználja.

(5) Az 52., 53. és 54. cikk értelmében gyűjtött információk csak e rendelet alkalmazásában használhatók.

(6) Az 51. cikk (3) bekezdésében és az 52. cikk (5) bekezdésében említett információcsere és információfelhasználás sérelme nélkül a Bizottság, a Testület, a tagállami hatóságok és azok tisztviselői, illetve a felügyeltük alatt dolgozó egyéb személyek, továbbá bármely egyéb érdekelt természetes vagy jogi személy, beleértve az 57. cikk (2) bekezdése értelmében kinevezett ellenőröket és szakértőket, nem teszik közzé az e szakasz értelmében megszerzett vagy cserélt információkat, valamint az üzleti titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó információkat.

64. cikk
A határozatok közzététele

(1) A Bizottság közzéteszi az 55. cikk (1) bekezdése, az 56. cikk (1) bekezdése, valamint az 58., 59. és 60. cikk értelmében hozott határozatokat. A közzététel során megadja a felek nevét és a határozat fő tartalmát, ideértve a kiszabott szankciókat.

(2) A közzététel a bizalmas információk védelmében figyelembe veszi az érintett online óriásplatform, az 52. cikk (1) bekezdésében említett egyéb személyek és a harmadik felek jogait és jogos érdekeit.

65. cikk
A hozzáférés korlátozására és a nemzeti bíróságokkal való együttműködésre vonatkozó kérelmek

(1) Ha az e cikk értelmében vett minden hatáskör lehetősége kimerült a jogsértés megszüntetésére, és ha a jogsértés tartósan fennáll, és súlyos, az uniós vagy nemzeti

jog értelmében rendelkezésre álló egyéb hatáskörök gyakorlásával nem elkerülhető károkat okoz, a Bizottság felkérheti a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó, az érintett online óriásplatform székhelye szerinti koordinátort, hogy a 41. cikk (3) bekezdésének megfelelően járjon el.

A digitális szolgáltatási koordinátorhoz intézett ilyen kérelmet megelőzően a Bizottság felkéri az érdekelt feleket, hogy nyújtsák be írásos észrevételeiket adott határidőn belül, amely nem lehet kevesebb két hétnél, ismertetve a kérelem tárgyát képező intézkedéseket, illetve megnevezve a kérelem címzettjét vagy címzettjeit.

(2) Ha e rendelet következetes alkalmazásához szükséges, a Bizottság a saját kezdeményezésére írásos észrevételeket nyújthat be a 41. cikk (3) bekezdésében említett illetékes igazságügyi hatósághoz. Az érintett igazságügyi hatóság engedélyével szóbeli észrevételeket is tehet.

Kizárólag észrevételei elkészítése céljából a Bizottság felkérheti ezt az igazságügyi hatóságot, hogy az ügy értékeléséhez szükséges dokumentumokat adja át, illetve gondoskodjon az átadásukról.

66. cikk

A Bizottság beavatkozásával kapcsolatos végrehajtási jogi aktusok

(1) A Bizottság e szakasz értelmében vett beavatkozása tekintetében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az alábbiakra vonatkozó gyakorlati intézkedésekről:

a) az 54. és 57. cikk értelmében vett eljárás;

b) a 63. cikk szerinti meghallgatás;

c) az információk megállapodás szerinti közzététele a 63. cikknek megfelelően.

(2) Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 70. cikk szerinti tanácsadó-bizottsági eljárás keretében kell elfogadni. Az (1) bekezdés szerinti bármilyen intézkedés elfogadása előtt a Bizottság közzéteszi annak tervezetét, és minden érdekelt felet felszólít arra, hogy az abban meghatározott, legalább egy hónapos határidőn belül véleményezzék azt.

4. SZAKASZ
KÖZÖS VÉGREHAJTÁSI RENDELKEZÉSEK

67. cikk

Információmegosztási rendszer

(1) A Bizottság létrehoz és működtet egy olyan megbízható és biztonságos információmegosztási rendszert, amely támogatja a digitális szolgáltatási koordinátorok, a Bizottság és a Testület közötti kommunikációt.

(2) A digitális szolgáltatási koordinátorok, a Bizottság és a Testület ezt az információmegosztási rendszert használják a rendelet értelmében vett valamennyi kommunikáció céljára.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az információmegosztási rendszer működésére, illetve a más releváns rendszerekkel való interoperabilitásra vonatkozó gyakorlati és operatív előírásokat. Ezeket a

végrehajtási jogi aktusokat a 70. cikk szerinti tanácsadó-bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

68. cikk
Képviselet

Az (EU) 2020/XX európai parlamenti és tanácsi irányelv[52] sérelme nélkül a közvetítő szolgáltatások igénybe vevőinek jogukban áll megbízni valamely testületet, szervezetet vagy szövetséget, hogy a nevükben gyakorolják a 17., 18. és 19. cikkben említett jogaikat, amennyiben ez a testületet, szervezet vagy szövetség megfelel valamennyi alábbi feltételnek:

a) nonprofit alapon működik;

b) valamely tagállam jogával összhangban hozták létre;

c) az alapszabályában rögzített céljai szerint jogos érdeke fűződik az e rendeletnek való megfelelés biztosításához.

5. SZAKASZ
FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK

69. cikk
A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A 23., 25. és 31. cikkben említett felhatalmazás a Bizottságot [e rendelet várható elfogadása]-tól/től kezdve határozatlan időre illeti meg.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 23., 25. és 31. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 23., 25. és 31. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

70. cikk
A bizottság

(1) A Bizottságot a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

[52] [Hivatkozás]

(2) Az e cikkre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

V. fejezet
Záró rendelkezések

71. cikk
A 2000/31/EK irányelv egyes rendelkezéseinek törlése

(1) A 2000/31/EK irányelv 12–15. cikkét el kell hagyni.

(2) A 2000/31/EK irányelv 12–15. cikkére való hivatkozást e rendelet 3., 4., 5. és 7. cikkére való hivatkozásnak kell tekinteni.

72. cikk
A fogyasztók kollektív érdekeinek védelmére irányuló képviseleti eljárásokról szóló 2020/XX/EK irányelv módosításai

(3) Az I. melléklet a következő szöveggel egészül ki:

„(X) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a digitális szolgáltatások egységes piacáról (digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály) és a 2000/31/EK irányelv módosításáról”.

73. cikk
Értékelés

(1) Legkésőbb öt évvel e rendelet hatálybalépését követően, majd ötévente a Bizottság értékeli ezt a rendeletet, és jelentést készít róla az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok és a Testület tájékoztatást nyújtanak a Bizottság kérésére.

(3) A Bizottság az (1) bekezdésben említett értékelések során figyelembe veszi az Európai Parlament, a Tanács és az egyéb érintett szervek vagy források álláspontját és megállapításait.

(4) Legkésőbb három évvel e rendelet alkalmazásának kezdőnapja után a Bizottság a Testülettel folytatott konzultációt követően értékeli a Testület működését, és jelentést készít róla az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, figyelembe véve a rendelet alkalmazásának első éveit. A megállapítások alapján, illetve a Testület véleményének teljes körű figyelembevételével ezt a jelentést adott esetben a Testület felépítése tekintetében a rendelet módosítására vonatkozó javaslat kíséri.

74. cikk
Hatálybalépés és alkalmazás

(1) Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) Ezt a rendeletet [dátum – három hónappal a hatálybalépését követően]-tól/-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdeményezés címe

1.2. Az érintett szakpolitikai terület(ek)

1.3. A javaslat/kezdeményezés a következőre irányul:

1.4. A javaslat/kezdeményezés indoklása

1.6. Időtartam és pénzügyi hatás

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

2.2. Irányítási és kontrollrendszer(ek)

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret javasolt fejezete/fejezetei és a költségvetés javasolt új kiadási sora/sorai

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

3.2.2. Az igazgatási jellegű előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

3.2.3. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdeményezés címe

Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a digitális szolgáltatások egységes piacáról (digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály) és a 2000/31/EK irányelv módosításáról

1.2. A tevékenységalapú irányítás/tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)[53]

Szakpolitikai terület: Tartalmak, technológiák és kommunikációs hálózatok; Belső piac, ipar-, vállalkozás- és kkv-politika

A költségvetési hatás a Bizottság új feladatait érinti, beleértve a közvetlen felügyeleti feladatokat és a Testület támogatását.

Tevékenység: Európai digitális jövőjének megtervezése

1.3. A javaslat/kezdeményezés a következőre irányul:

☑ **új intézkedés**

☐ **kísérleti projektet/előkészítő intézkedést követő új intézkedés**[54]

☐ **jelenlegi intézkedés meghosszabbítása**

☐ **egy vagy több intézkedés összevonása vagy átalakítása egy másik/új intézkedéssé**

1.4. A javaslat/kezdeményezés indoklása

1.4.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek) a kezdeményezés végrehajtásának részletes ütemtervével

A rendelet közvetlenül alkalmazandó [három hónappal] az elfogadását követően, és addigra az uniós irányításnak lehetővé kell tennie a digitális szolgáltatások hatékony, határokon átnyúló felügyeletét. Ezért addigra a tagállamoknak ki kell nevezniük a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó koordinátorok feladatait ellátó meglévő hatóságokat és/vagy létre kell hozniuk új ilyen hatóságokat. Ugyanakkor létre kell hozni és működtetni kell egy ad hoc független tanácsadó csoportot (a Testületet), hogy megtervezhesse az intézkedéseit, elkezdhesse fogadni és feldolgozni a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó koordinátoroktól és a Bizottságtól érkező információkat, hogy tanácsokat, véleményeket és ajánlásokat fogalmazzon meg a rendelet következetes alkalmazásának biztosítása érdekében. A Bizottság továbbá felhatalmazást kap egyes platformok közvetlen felügyeletére a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban szereplő eljárásoknak és követelményeknek megfelelően. Ekkorra az információcserét támogató európai platformnak teljes mértékben működnie kell.

A kezdeti induló szakaszban és a rendelet első rövid távú felülvizsgálatáig a Bizottság biztosítja a Testület támogató tevékenységeket, valamint az IT-

[53] ABM: tevékenységalapú irányítás; ABB: tevékenységalapú költségvetés-tervezés.

[54] A költségvetési rendelet 58. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

infrastruktúrát és a belső alkalmazások infrastruktúráját a digitális szolgáltatásokkal foglalkozó nemzeti koordinátorok lehetséges hozzájárulásával/bevonásával.

1.4.2. Az Unió részvételéből származó hozzáadott érték (adódhat többek között a koordinációból eredő előnyökből, a jogbiztonságból, a fokozott hatékonyságból vagy a kiegészítő jellegből). E pontban „az Unió részvételéből származó hozzáadott érték” azt az uniós részvételből adódó értéket jelenti, amely többletként jelentkezik ahhoz az értékhez képest, amely a tagállamok egyedüli fellépése esetén jött volna létre.

Az európai szintű fellépés indokai (előzetes): Az egységes piac megfelelő működésének biztosítása érdekében a beavatkozás többek között biztosítja a digitális szolgáltatások megfelelő felügyeletét és a hatóságok közötti uniós szintű együttműködést, támogatva ezzel a bizalmat, innovációt és növekedést a belső piacon. Ez elengedhetetlen egyrészt az innovatív, határokon átnyúló digitális szolgáltatásokra vonatkozó legjobb feltételek biztosításához az Unióban a nemzeti területeken, másrészt ahhoz, hogy valamennyi uniós polgár számára biztosítani lehessen a biztonságos online környezetet, s ezeket a célokat csak európai szinten lehet elérni. Különösen a *rendkívül nagy platformok* vonatkozásában a nemzeti szabályozók felügyeletének, koordinálásának és kiegészítésének megerősített európai dimenziójára is szükség van, tekintettel a rendelet páneurópai vonatkozására és hatásaira, illetve az ilyen szereplők felügyeletére.

A várható uniós hozzáadott érték (utólagos): Az ezt a javaslatot kísérő hatásvizsgálat azonosította az eltérő szabályozási és felügyeleti megközelítésekre visszavezethető jogi széttagoltság kockázatának kezelésére irányuló uniós beavatkozás egyedüli hozzáadott értékét (ezáltal a digitális szolgáltatások tekintetében a fokozott biztonság és a megerősödött bizalom figyelembevétele nélkül): a határokon átnyúló digitális kereskedelem potenciálisan 1–1,8 %-kal nőhet, ami 8,6–15,5 milliárd EUR értékű, határokon átnyúló árbevétel-növekedésnek felel meg.

Az intézkedések végrehajtásának hozzáadott értékét tekintve, a kezdeményezés fontos, hatékonysághoz köthető eredményekkel jár egyrészt a tagállami együttműködés, másrészt néhány erőforrás közös felhasználása terén az uniós szintű technikai segítségnyújtás, például a tartalommoderálási rendszerek, az ajánlórendszerek és az online hirdetések online óriásplatformokon való vizsgálata és ellenőrzése érdekében. Ez viszont fokozza a végrehajtási és felügyeleti intézkedések hatékonyságát, míg a jelenlegi rendszer nagymértékben a korlátozott felügyeleti képességen alapul kis számú tagállamban.

1.4.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

A 2000/31/EK e-kereskedelmi irányelv biztosítja az egységes piac működésének és a digitális szolgáltatások felügyeletének alapvető kereteit, és megteremti a tagállamok közötti általános együttműködési mechanizmus alapját, amely főszabály szerint a digitális szolgáltatásokra vonatkozó valamennyi követelményre kiterjed. Az irányelv értékelése az ilyen együttműködési mechanizmus számos szempontja tekintetében hiányosságokra mutatott rá, ideértve olyan fontos eljárási szempontokat, mint a tagállami válaszokra nyitva álló egyértelmű határidők hiánya, illetve a többi tagállamtól érkező kérésekre való reagálás általános hiánya. Ennek hatására az évek során a tagállamok eljutottak oda, hogy nem bíznak egymásban a határokon átnyúló digitális szolgáltatásokat kínáló szolgáltatókkal kapcsolatos problémák megoldása során, különös tekintettel az online platformokra. A tagállamok ehelyett független szabályozást folytatnak, különösen akkor, amikor az online platformok és egyéb online közvetítők kötelezettségeire vonatkozó eltérő szabályokat hoznak a felhasználóik által biztosított jogellenes tartalom, áruk vagy szolgáltatások tekintetében. Ez a jogi széttagoltság súlyos következményekkel jár egyrészt azzal kapcsolatban, hogy az európai szolgáltatók mennyire képesek bővülni az egységes piacon, másrészt az uniós polgárok online védelme és biztonsága terén. Az irányelv értékelése és a hatásvizsgálat rámutatott arra, hogy különböző szabályokat és követelményeket kell meghatározni uniós szinten, ideértve a rendkívül nagy platformokra vonatkozó egyedi kötelezettségeket, amihez megfelelő és következetes felügyeleti eszközökre és mechanizmusokra van szükség európai szinten. Ezért az ebben a rendeletben előírt kötelezettségek végrehajtásához konkrét, uniós szintű együttműködési mechanizmusra van szükség a felelős szervek uniós koordinálását biztosító irányítási struktúrával, valamint az online óriásplatformok megerősített és agilis, uniós szintű felülvizsgálatával.

1.4.4. Összeegyeztethetőség és egyéb megfelelő eszközökkel való lehetséges szinergia

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály meghatározza egyes információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra (közvetítők) vonatkozóan a követelmények új, közös keretét, amely túlmutat az e-kereskedelmi irányelv alapvető keretén. Ezért ezzel a javaslattal létre kell hozni egy új nemzeti és európai szabályozási és felügyeleti funkciót.

Az e-kereskedelmi irányelv értelmében vett jelenlegi együttműködési modellel való lehetséges szinergiák tekintetében ez a rendelet szinergiákat hozhat létre különösen nemzeti szinten, ahol a digitális szolgáltatási koordinátor megbízható az e-kereskedelmi irányelv 3. cikke értelmében vett bejelentések kezelésével is, habár a rendelet nem hatalmazza fel erre.

1.5. Időtartam és pénzügyi hatás

☐ **határozott időtartam**

– ☐ időtartam: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig

– ☐ pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-tól/-től ÉÉÉÉ-ig a kötelezettségvállalási előirányzatok esetében és ÉÉÉÉ-tól/-től ÉÉÉÉ-ig a kifizetési előirányzatok esetében

☑ **határozatlan időtartam**

– beindítási időszak: 2023-tól 2026-ig

– azt követően: rendes ütem

1.6. Tervezett irányítási módszer(ek)[55]

☑ Bizottság általi **közvetlen irányítás**

– ☑ a Bizottság szervezeti egységein keresztül, ideértve az uniós küldöttségek személyzetét

– ☐ végrehajtó ügynökségen keresztül

☐ **Megosztott irányítás** a tagállamokkal

☐ **Közvetett irányítás** a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak a következőkre történő átruházásával:

– ☐ harmadik országok vagy az általuk kijelölt szervek

– ☐ nemzetközi szervezetek és ügynökségeik (nevezze meg)

– ☐ az EBB és az Európai Beruházási Alap

– ☐ a költségvetési rendelet 208. és 209. cikkben említett szervek

– ☐ közjogi szervek

– ☐ magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, olyan mértékben, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtanak

– ☐ a valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtó szervek

– ☐ az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó alap-jogiaktusban meghatározott személyek.

– *Egynél több irányítási módszer feltüntetése esetén kérjük, adjon részletes felvilágosítást a „Megjegyzések” rovatban.*

Megjegyzések

[55] Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletre való megfelelő hivatkozások megtalálhatók a BudgWeb oldalon: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Gyakoriság és feltételek

A rendelet felülvizsgálatára és értékelésére rendszeres időközönként, a hatálybalépését követő öt éven belül, majd azt követően ötévente kerül sor. Emellett a Bizottság számos nyomonkövetési tevékenységet folytat, lehetőség szerint a Testület tanácsára, az intézkedések hatékonyságának és eredményességének folyamatos ellenőrzése terén az intézkedések alkalmazásának összefüggésében, beleértve a felmerülő kérdések felügyeletét és elemzését.

A Bizottság továbbá rövid távú értékelést készít, hogy felmérje a Testület teljesítményét a célkitűzései, megbízatása és feladatai terén. Az értékelésben ki kell térni különösen arra, hogy esetlegesen szükség van-e független ügynökség létrehozására, illetve arra, hogy egy ilyen módosítás milyen pénzügyi vonatkozásokkal járhat. A Bizottság jelentést készít az értékelés megállapításairól az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak.

2.2. Irányítási és kontrollrendszer

2.2.1. Az irányítási módszer(ek), a finanszírozás végrehajtási mechanizmusai, a kifizetési módok és a javasolt kontrollstratégia indokolása

A rendelet új szakpolitikát dolgoz ki a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások nyújtására vonatkozó harmonizált szabályok tekintetében, miközben biztosítja az online szolgáltatások biztonságát és megbízhatóságát, illetve az alapvető jogok online gyakorlását. Ezek az új szabályok megkövetelik az e rendeletben előírt kötelezettségek határokon átnyúló alkalmazására vonatkozó következetes mechanizmust, a nemzeti hatóságok és a Bizottság tevékenységeit koordináló új tanácsadó csoportot, a Bizottság közvetlen végrehajtási hatáskörét és a digitális szolgáltatási koordinátorok közötti információáramlást elősegítő információs rendszer felállítását is.

Ezen új feladatok ellátása érdekében megfelelő erőforrásokat kell biztosítani a szervezeti egységek számára. Az új rendelet végrehajtásához a becslések szerint 50 teljes munkaidős egyenértékre van szükség (15 teljes munkaidős egyenérték az új közvetlen felügyeleti feladatokra és határozatokra, valamint 35 teljes munkaidős egyenérték a Testület tevékenységeinek támogatására a Bizottság vizsgálatai vagy a digitális szolgáltatási koordinátorok közös vizsgálatai során).

2.2.2. A felismert kockázatokkal és a csökkentésükre létrehozott belső kontrollrendszerekkel kapcsolatos információk

Annak biztosítása érdekében, hogy a Testület ellássa a rendelet értelmében vett feladatait, a tervek szerint a Bizottság lesz a Testület elnöke, és kidolgozza a napirendet a tagok általi határozathozatalhoz az ebben a rendeletben foglalt feladatoknak megfelelően.

Továbbá, annak biztosítása érdekében, hogy a Testület tagjai tájékoztatáson alapuló határozatokat hozhassanak tények és háttérelemzések alapján, a Bizottság igazgatási struktúrájának támogatnia kell a Testületet.

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket.

A Bizottságra vonatkozó jelenlegi, a csalások megelőzésére vonatkozó intézkedések a rendelethez szükséges további előirányzatokra is vonatkoznak.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret javasolt fejezete és a költségvetés új javasolt kiadási sora/sorai

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési sor	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám 1. fejezet	Diff./Nem diff.[56]	EFTA-országoktól[57]	tagjelölt országoktól[58]	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet [21. cikke (2) bekezdésének b) pontja] értelmében
1.	**02 04 05 01** **Digitális Európa program –** Telepítés, a digitális kapacitások legjobb felhasználása és interoperabilitás **03 02 01 01** **Egységes piac program –** Az áruk és szolgáltatások belső piacának működése és fejlesztése	Diff.	IGEN	NEM	NEM	NEM
1.	**03 01 01 01** **Az Egységes piac programra (beleértve a kkv-kat) vonatkozó támogatási kiadások**	Nem diff.	IGEN	NEM	NEM	NEM

[56] Diff. = Differenciált előirányzatok / Nem diff. = Nem differenciált előirányzatok.
[57] EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.
[58] Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelöltek.

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

A javaslat költségvetési vonzatát a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretben tervezett előirányzott összegek teljes mértékben fedezik a Digitális Európa program és az Egységes piac program pénzügyi keretösszegéből. A jelenlegi többéves pénzügyi keret összefüggésében nem várhatók kiadások.

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

A többéves pénzügyi keret fejezete	1.	1. fejezet

Operatív előirányzatok			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	*2027 után*[59]	ÖSSZESEN (2023–2027)	MINDÖSSZESEN
02 04 05 01 Digitális Európa program – Telepítés, a digitális kapacitások legjobb felhasználása és interoperabilitás	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1)			4,526	6,076	9,802	9,802	9,802	*9,802*	40,008	49,810
	Kifizetési előirányzatok	(2)			2,525	4,526	5,075	8,800	9,000	*19,584*	30,226	49,810
03 02 01 01 Egységes piac program – Az áruk és szolgáltatások belső piacának működése és fejlesztése	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(3)				2,600	5,400	5,400	5,400	*5,400*	18,800	24,200
	Kifizetési előirányzatok	(4)				2,600	5,400	5,400	5,400	*5,400*	18,800	24,200
03 01 01 01 Az Egységes piac programra vonatkozó támogatási kiadások	Kötelezettségvállalási előirányzatok = kifizetési előirányzatok	(5)			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220		0,915	0,915

[59] Ebben az oszlopban minden adat tájékoztató jellegű, és a programok folytatásának, illetve az előirányzatok elérhetőségének függvénye.

A program keretéhez tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettség vállalási előirányzatok	(1)+(3)+(5)			4,551	8,906	15,422	15,422	15,422	*15,202*	59,723	74,925
	Kifizetési előirányzatok	(2)+(4)+(5)			2,550	7,356	10,695	14,420	14,920	*24,984*	49,941	74,925

A többéves pénzügyi keret fejezete	7.	„Igazgatási kiadások”

millió EUR (három tizedesjegyig)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***2027 után*[60]**	**ÖSSZESEN (2023–2027)**
Humánerőforrás				0,750	3,750	6,295	6,295	6,295	*6,295*	**23,385**
Egyéb igazgatási kiadások				0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	*0,325*	**1,290**
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)			**0,890**	**4,000**	**6,570**	**6,595**	**6,620**	***6,620***	**24,675**

millió EUR (három tizedesjegyig)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***2027 után***	**ÖSSZESEN (2023–2027)**
A többéves pénzügyi keret **FEJEZETEIHEZ tartozó**	Kötelezettségvállalási előirányzatok			5,441	12,906	21,992	22,017	22,042	***21,822***	**84,398**

60 Ebben az oszlopban minden adat tájékoztató jellegű, és a programok folytatásának, illetve az előirányzatok elérhetőségének függvénye.

előirányzatok ÖSSZESEN	Kifizetési előirányzatok			3,440	11,356	17,265	21,015	21,540	***31,640***	**74,616**

3.2.2. Az igazgatási jellegű előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

– ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási előirányzatok felhasználását

– ☑ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyig)

Év	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETE								
Humánerőforrás			0,75	3,75	6,295	6,295	6,295	**23,385**
Egyéb igazgatási kiadások			0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	**1,290**
Részösszeg – A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETE			**0,890**	**4,000**	**6,570**	**6,595**	**6,620**	**24,675**

A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok[61]								
Humánerőforrás								
Egyéb igazgatási jellegű kiadások			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	**0,915**
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok részösszege			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	**0,915**

ÖSSZESEN			0,915	4,230	6,790	6,815	6,840	25,590

A humánerőforrással és más igazgatási jellegű kiadásokkal kapcsolatos előirányzat-igényeket az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt előirányzatokkal és/vagy az adott főigazgatóságon belüli átcsoportosítással kell teljesíteni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal[62].

61 Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

62 Mivel a kezdeményezés horizontális jellegű, és a Bizottság különböző hatásköreit érinti, például a belső piacra, a digitális szolgáltatásokra, a fogyasztóvédelemre és az alapvető jogok online védelmére

vonatkozóan, a tervek szerint össze kell vonni a Bizottság valamennyi főigazgatóságának erőforrásait a HR és az érintett főigazgatóságok megállapodásának függvényében.

3.2.2.1. Becsült humánerőforrás-szükségletek

– ☐ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.

– ☑ A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

A becsléseket teljes munkaidős egyenértékben kell kifejezni

Év		**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak)								
A központban és a bizottsági képviseleteken				6	19	32	32	32
A küldöttségeknél								
Kutatás								
• Külső munkatársak teljes munkaidős egyenértékben (FTE) kifejezve: – AC, AL, END, INT és JED [63] 7. fejezet								
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉBŐL finanszírozva	– a központban				11	18	18	18
	– a küldöttségeknél							
A programkeretből finanszírozva [64]	– a központban							
	– a küldöttségeknél							
Kutatás								
Egyéb (kérjük megnevezni)								
ÖSSZESEN				**6**	**30**	**50**	**50**	**50**

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	A rendelet értelmében a magánvállalkozások és a tagállamok tekintetében előírt kötelezettségek megfelelő végrehajtásának felügyelete A végrehajtási és felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és megszövegezése e rendeletnek megfelelően Vizsgálatok, ellenőrzések és egyéb elemzések elvégzése, beleértve az adatelemzést A nyilvános és célzott konzultációk lebonyolítása Az algoritmikus rendszerek, az AI- és az adatgazdálkodási rendszerek elemzésével kapcsolatos külső tanulmányok közbeszerzése és kezelése A Testület igazgatási támogatása, valamint ülések szervezése, vélemények előkészítése és a Testületnek nyújtott egyéb támogatás
Külső munkatársak	Vizsgálatok, ellenőrzések és egyéb elemzések elvégzése A nyilvános és célzott konzultációk lebonyolítása A Testület igazgatási támogatása, valamint ülések szervezése, vélemények

63 AC = szerződéses alkalmazott; AL = helyi alkalmazott; END = kirendelt nemzeti szakértő; INT = kölcsönmunkaerő (átmeneti alkalmazott); JPD = küldöttségi pályakezdő szakértő.

64 Az operatív előirányzatokból finanszírozott külső munkatársakra vonatkozó részleges felső határérték (korábban: BA-tételek).

	előkészítése és a Testületnek nyújtott egyéb támogatás

3.2.3. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

– ☑ nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást

– ☐ előirányoz harmadik felek általi társfinanszírozást az alábbi becslések szerint:

előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Összesen
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervet								
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN								

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

– ☑ A javaslatnak/kezdeményezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.

– ☐ A javaslatnak/kezdeményezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:

  – ☐ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást

  – ☐ javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást

kérjük adja meg, hogy a bevétel kiadási sorhoz van-e rendelve ☐

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi költségvetési sor:	A javaslat/kezdeményezés hatása[65]						
	2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
… jogcímcsoport							

MELLÉKLET
a PÉNZÜGYI KIMUTATÁSHOZ

A javaslat/kezdeményezés címe:

Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a digitális szolgáltatások egységes piacáról

1. A HUMÁNERŐFORRÁS-SZÜKSÉGLETEK SZÁMA ÉS KÖLTSÉGE
2. AZ EGYÉB IGAZGATÁSI KIADÁSOK KÖLTSÉGE
3. A KÖLTSÉGEK KISZÁMÍTÁSÁRA HASZNÁLT MÓDSZEREK

a) Humánerőforrás

b) Egyéb igazgatási kiadások

[65] A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összeget kell megadni, amely a 20 %-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegnek felel meg.

1. A humánerőforrás-szükségletek költsége

☐ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.

☑ A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

millió EUR (három tizedesjegyig)

A többéves pénzügyi keret **7. FEJEZETE**		**2021**		**2022**		**2023**		**2024**		**2025**		**2026**		**2027**		**ÖSSZESEN**	
		FTE	Előirányzatok	FTE	Előirányzatok	FTE	Előirányzatok	FTE	Előirányzatok	FTE	Előirányzatok	FTE	Előirányzatok	FTE	Előirányzatok	FTE	Előirányzatok
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak)																	
A központban és a bizottsági képviseleteken	AD					5	0,60	16	2,4	27	4,05	27	4,05	27	4,05		
	AST					1	0,15	3	0,45	5	0,75	5	0,75	5	0,75		
Uniós küldöttségeknél	AD																
	AST																
• Külső munkatársak[66]																	
Teljes keret	AC							7	0,56	7	0,56	7	0,56	7	0,56		
	END							4	0,34	11	0,935	11	0,935	11	0,935		

66 AC = szerződéses alkalmazott; AL = helyi alkalmazott; END = kirendelt nemzeti szakértő; INT = kölcsönmunkaerő (átmeneti alkalmazott); JPD = küldöttségi pályakezdő szakértő.

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

	INT																
Egyéb költségvetési sor (*kérjük megnevezni*)																	
Részösszeg – A többéves pénzügyi keret **7. FEJEZETE**						6	0,75	30	3,75	50	6,295	50	6,295	50	6,295		

2. Az egyéb igazgatási kiadások költsége

☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási előirányzatok felhasználását.
☑ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyig)

A többéves pénzügyi keret **7. FEJEZETE**	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Összesen
A központban:								
Kiküldetési és reprezentációs költségek				0,05	0,075	0,1	0,125	**0,35**
Konferenciákkal és ülésekkel kapcsolatos költségek			0,1	0,14	0,14	0,14	0,14	**0,66**
Kimenetekhez kapcsolódó működési költségek (lásd a számítási módszereket)			0,04	0,06	0,06	0,06	0,06	**0,28**
Egyéb költségvetési sor (*kérjük megnevezni*)								
Uniós küldöttségeknél								
Kiküldetési, konferencia- és reprezentációs költségek								
A személyzet továbbképzése								
Vásárlás, bérlés és ezzel kapcsolatos kiadások								
Berendezés, felszerelés, készletek és szolgáltatások								
Részösszeg – A többéves pénzügyi keret **7. FEJEZETE**			0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	**1,290**

millió EUR (három tizedesjegyig)

A többéves pénzügyi keret **7. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok**	**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**Összesen**
Technikai és igazgatási segítségnyújtás (a külső munkatársakat nem számítva) az operatív előirányzatokból (korábbi BA-tételek)								
– a központban								
– uniós küldöttségeknél								
Egyéb igazgatási kiadások a kutatás területén								
Egyéb költségvetési sor (*kérjük megnevezni*)								
Kommunikációs/konzultációs tevékenységek			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	**0,915**
A többéves pénzügyi keret **7. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok részösszege**								

ÖSSZESEN A többéves pénzügyi keret **7. FEJEZETE és a 7. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok**			0,165	0,480	0,495	0,520	0,545	**2,205**

A humánerőforrással és más igazgatási jellegű kiadásokkal kapcsolatos előirányzat-igényeket az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt előirányzatokkal és/vagy az adott főigazgatóságon belüli átcsoportosítással kell teljesíteni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal.

3. A költségek kiszámítására használt módszerek

a) Humánerőforrás

Ez a rész ismerteti a szükségesnek tartott humánerőforrás becslésére használt számítási módszert (a munkateherre vonatkozó feltevések, beleértve a konkrét álláshelyeket [Sysper 2 munkakörök], a személyzeti kategóriákat és az azoknak megfelelő átlagos költségeket)

A többéves pénzügyi keret **7. FEJEZETE**
Megjegyzés: A központban foglalkoztatott egyes személyzeti kategóriák átlagköltségei a BudgWeb oldalon érhetők el: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx
• Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak Feltételezve a 2023-ban történő elfogadást és alkalmazást, a Bizottságnak fokozatosan át kell csoportosítania belsőleg az ahhoz szükséges erőforrásokat, hogy a rendelet alkalmazásának kezdőnapjára biztosítsa az új feladatai elvégzését, beleértve a rendelet által előírt végrehajtási és felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadását. A Bizottságnak emellett létre kell hoznia egy munkacsoportot, amelynek az a feladata, hogy felügyelje a rendelet alkalmazását a rendkívül nagy platformok vonatkozásában és támogassa a Testület tevékenységét. A szervezeti felépítést tekintve 15 teljes munkaidős egyenértékre (13 AD + 2 AST) van szükség a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabállyal kapcsolatos további bizottsági feladatok ellátására (vitarendezés, közvetlen felügyelet, végrehajtási jogi aktusok). Emellett összesen 35 teljes munkaidős egyenérték (14 AD/TA, 3 AST, 7 CA és 11 END) belső átcsoportosítására lesz szükség a Bizottságban a Testület támogatása érdekében, figyelembe véve, hogy mintegy 20-25 rendkívül nagy platform aktív nyomon követésére lesz szükség (beleértve valamennyi szabályozási dokumentum vizsgálatát), és részt kell vennie a következetességi/kétoldalú mechanizmusban (hivatkozásképpen, a belső piaci információs rendszerben évente körülbelül 10 bejelentés iktatására került sor az e-kereskedelmi irányelv 3. cikke értelmében, és nem kizárt, hogy hasonló vagy akár nagyobb mennyiségű bejelentéssel járhat a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály új kötelezettségeinek teljesítése az információs társadalommal összefüggő, az EU-ban működő valamennyi szolgáltatás vonatkozásában). Mivel a kezdeményezés horizontális jellegű, és a Bizottság különböző hatásköreit érinti, például a belső piacra, a digitális szolgáltatásokra, a fogyasztóvédelemre és az alapvető jogok online védelmére vonatkozóan, a tervek szerint össze kell vonni a Bizottság valamennyi főigazgatóságának erőforrásait a HR és az érintett főigazgatóságok megállapodásának függvényében.
• Külső munkatársak

A többéves pénzügyi keret **7. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok**
• Csak a kutatási költségvetésből finanszírozott álláshelyek
• Külső munkatársak

b) Egyéb igazgatási kiadások

Adja meg az egyes költségvetési sorok esetében alkalmazott számítási módszer részleteit, és különösen az azokat alátámasztó feltételezéseket (pl. ülések száma évente, átlagköltségek stb.)

A többéves pénzügyi keret **7. FEJEZETE**

Kiküldetési és reprezentációs költségek

- az online óriásplatformok helyszíni vizsgálatai esetében: az első év (2023) vonatkozásában nincsenek becslések az ilyen vizsgálatokra vonatkozóan, de a hatálybalépést követően egyre nagyobb szükség lesz ilyen kiküldetésekre vonatkozó becslésekre: a becslések szerint a végrehajtási tevékenységek fokozódásával 2025-ben 15, 2026-ban 20, illetve 2027-ben 25 vizsgálatra lesz szükség. Egy vizsgálat átlagos becsült költsége 0,005 millió EUR, feltételezve legfeljebb két munkatárs helyszíni munkáját ötnapos vizsgálat során.

Konferenciákkal és ülésekkel kapcsolatos költségek

- A Testület Bizottság által támogatott havi ülései, a becslések szerint 0,01 millió EUR ülésenként. 2023-ban a becslések szerint csak 8 ülésre kerül sor.
- Egyéb szakértői ülések: óvatos becslések szerint évente legfeljebb 4 szakértői ülésre kerül sor a vezető szakértők észrevételeinek összegyűjtése, valamint annak érdekében, hogy a vezető szakértők tanácsot adjanak technikai, jogi és társadalmi kérdésekben.

Kimenetekhez kapcsolódó működési költségek

- A Testület véleményének előkészítése és meghozatala: a becslések szerint testületi ülésenként egy ilyen vélemény lenne szükséges és megvalósítható. A becslések szerint minden második vélemény 0,1 millió EUR összegű ad hoc támogatással jár technikai tanulmány készítése céljából.

A többéves pénzügyi keret **7. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok** (támogatási és működési kiadások)

Támogatási kiadások

- A Bizottságnak és a Testületnek széles körű konzultációt kell folytatnia az alapvető leszállítandó anyagok többségéről. Egy konzultáció (célzott konzultációk és személyes találkozók) átlagos becsült költsége 0,005 millió EUR, és a legtöbb konzultációra várhatóan online kerül sor. A konzultációk az alábbiakra összpontosítanak: a kockázatértékelés keretrendszere (2024-ben és 2025-ben kettő-kettő, 2026-ban egy), iránymutatás-tervezetek (2023–2025 között évente kettő, majd ezt követően várhatóan évi három), a végrehajtási és felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat megelőző konzultációk (2023-ban három, 2024-ben kettő).
- A tervek szerint 2024-től kezdődően a becslések szerint évi 0,2 millió EUR összegű, a kommunikáció folyamatos támogatására irányuló költségvetés, amely a konzultáció valamennyi lépésében támogatja az érdekelt felek bevonását.

Operatív kiadások

Tanulmányok és konzultációk

A Testületet támogató tevékenysége és a saját közvetlen végrehajtási feladatai során lehetővé kell tenni a Bizottság számára a rendkívül nagy platformok szolgáltatásait támogató algoritmikus, adatgazdálkodási és AI-rendszerek mélyreható elemzésének elvégzését (Unió-szerte körülbelül 20-25). Ehhez ad hoc tanulmányok révén rendkívül specializált szakértelemre és/vagy az elemzést támogató tanácsadóra van szükség, különös tekintettel az alábbiakra:

- Adathozzáférési kérelmek a kockázatértékelés érdekében: az adatkezelés és a külső technikai támogatás költsége, a becslések szerint kérelmenként átlagosan 0,025 millió EUR. A kérelmek száma várhatóan nő, majd körülbelül évi 2 kérelemben stabilizálódik minden felügyelt rendkívül nagy szolgáltató vonatkozásában (várhatóan 20 szolgáltató esetében), vagyis évi 40 ilyen kérelem várható 2026-tól kezdődően (2023-ban öt, 2025-ben 20).
- A tanulmányokra és az adatelemző szakértőkre fordított kiadások elengedhetetlenek lesznek egyrészt a kockázatok azonosítása és a közjogi jogalkalmazó kapacitásépítése szempontjából szükséges módszertani keret és tudásbázis megteremtéséhez, hogy az uniós polgárok és vállalkozások ne mulasszák el a rendeletnek való

megfelelést, másrészt a korrekcióra vonatkozó szabványokhoz és módszertanokhoz. A tanulmányoknak rendszeresen biztosítaniuk kell a megbízható módszertanokat és kereteket a fejlődő algoritmikus rendszerek ellenőrzéséhez, a kockázatértékeléshez, valamint a legjelentősebb kockázatok elemzéséhez az ágazat áttekintése alapján (nem szigorúan az egyes platformok/végrehajtási intézkedések vonatkozásában, hanem olyan rendszerek tekintetében is, amelyek képesek befolyásolni adott piacokat és/vagy a felhasználók körében való információterjesztést az Unióban). A becslések szerint legfeljebb 22 kockázatértékelésre, illetve technikai és megvalósíthatósági tanulmányra kerül sor az egyszerűbbektől (50 000 EUR) az egész keretre kiterjedőkig (1 000 000 EUR). Az ilyen tanulmányok költségét a tanulmányok befejezésével kell kifizetni, vagyis általában a szerződés aláírását követő pénzügyi évben.

- A rendkívül nagy szolgáltatók algoritmikus és AI-rendszereire vonatkozó egyes technikai vizsgálatok és szabályozási ellenőrzések tekintetében: várhatóan rendkívül összetett (körülbelül nyolc algoritmikus rendszer vizsgálata) vagy közepesen összetett (körülbelül öt algoritmikus rendszer vizsgálata). A rendkívül összetett ellenőrzések esetében a becsült költség 0,5 millió EUR, a kis mértékben összetett ellenőrzések esetében 0,3 millió EUR, egy technikai rendszer vizsgálatának átlagos költsége 0,075 millió EUR (a SMART 2018/0037 tanulmány szerinti külső technikai ellenőrzésekre vonatkozó becslés), és az átfogó elemzéshez további erőforrások szükségesek. A költségek magukban foglalják az adattudósok és a külső alvállalkozók költségét, valamint a külső támogatás közbeszerzését. 2023-ban várhatóan nem kerül sor ilyen vizsgálatra, de 2025-ben a kapacitás és az igény 16 vizsgálatra nő (3 rendkívül összetett és 13 közepesen összetett vizsgálat). A vizsgálatokat rövidebb időn belül kell elvégezni, mint a tanulmányokat, és általában a kötelezettségvállalás évében kell kifizetni őket.

Informatikai és irányítási rendszerek (IT)

- A rendelet alkalmazását támogató alapvető elemek közé tartozik a tagállamok, a Testület és a Bizottság közötti információcserét elősegítő, illetve a funkciókat és a rendeletben előírt egyéb funkciókkal való interoperabilitást biztosító digitális platform. A fejlesztési költség a becslések szerint egy négyéves időszakban 4,5 millió EUR (2 millió EUR 2023-ban a felállításra, 1 millió EUR 2024-ben és 2025-ben a teljes körű kifejlesztésre és interoperabilitásra, majd ezt követően 0,03 millió EUR a platform naprakészségének és interoperabilitásának biztosítására). A karbantartással és a felhasználók számára biztosított segítségnyújtással kapcsolatos költségek összege az első két évben a becslések szerint 0,001 millió EUR, majd ezt követően stabilabb, évi 0,002 millió EUR költségvetéssel kell számolni. A további frissítési és fejlesztési költségekre vonatkozó becslésre a platform felállítását követő pénzügyi évben kerül sor.

A fentiek alapján a 7. fejezeten kívüli operatív kiadások a Bizottság következő programjai tekintetében lesznek lényegesek:

– **Digitális Európa program**: az általános tanulmányokkal és az adatelemzéssel kapcsolatos tevékenységek, amelyek célja, hogy a közjogi jogalkalmazók hatékonyabban elemezhessék, azonosíthassák és kezelhessék a rendkívül nagy platformok rendszerszintű hibáival kapcsolatos kockázatokat egy közös uniós keretben, valamint az adathozzáférési kérelmek, továbbá az ahhoz szükséges információmegosztási platform kiépítése és működtetése, hogy lehetővé váljon az illetékes hatóságok és a Bizottság közötti információcsere, valamint az adatbázisok és funkciók e rendeletben tervezett interoperabilitása, az alábbi tervezett kiadások mellett (millió EUR)

2023	2024	2025	2026	2027
4,526	6,076	9,802	9,802	9,802

– **Egységes piac program**: a rendkívül nagy platformok tekintetében végrehajtandó konkrét végrehajtási tevékenységek, például az egyes technikai vizsgálatok és ellenőrzések, illetve a kapcsolódó nyilvános konzultáció

2023	2024	2025	2026	2027
0,025	2,830	5,620	5,620	5,620

Függelék: a működési és igazgatási költségek részletes áttekintése

Függelék: a működési és HR-költségek részletes áttekintése

				2023			**2024**			**2025**			**2026**			**2027**	**Összesen**
		menny iség	egységen kénti költség	össze sen	menny iség	egységen kénti költség	össze sen	menny iség	egységen kénti költség	össze sen	menny iség	egységen kénti költség	össze sen	menny iség	egységen kénti költség	össze sen	
Kiküldetési és reprezentációs költségek	Kiküldetési és reprezentációs költségek (vizsgálatok esetében)			0	10	0,005	0,05	15	0,005	0,075	20	0,005	0,1	25	0,005	0,125	
	RÉSZÖSSZEG			**0**			**0,05**			**0,075**			**0,1**			**0,125**	**0,35**
Konferenciákkal és ülésekkel kapcsolatos költségek	A tanács ülései	8	0,01	0,08	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	
	Egyéb szakértői ülések	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	
	RÉSZÖSSZEG			**0,1**			**0,14**			**0,14**			**0,14**			**0,14**	**0,66**
Kimenetekhez kapcsolódó működési költségek	Vélemények	8	0,005	0,04	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	
	RÉSZÖSSZEG			**0,04**			**0,06**			**0,06**			**0,06**			**0,06**	**0,28**
Tanulmányok és konzultációk	A kockázatértékelés	1	1	1	2	1	2	3	1	3	3	1	3	3	1	3	

	keretrendszerével foglalkozó tanulmányok																
	Technikai tanulmányok és az algoritmusok ellenőrzési kerete	3	0,3	0,9	6	0,3	1,8	12	0,3	3,6	12	0,3	3,6	12	0,3	3,6	
	A technikai szabványokkal kapcsolatos megvalósíthatósági tanulmányok	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	
	Adathozzáférési kérelmek és adatkezelés a kockázatértékelés szempontjából	5	0,025	0,125	15	0,025	0,375	20	0,025	0,5	40	0,025	1	40	0,025	1	
	A jelentős kockázatokkal kapcsolatos éves tanulmány	1	0,4	0,4	2	0,4	0,8	4	0,4	1,6	4	0,4	1,6	4	0,4	1,6	
	Technikai vizsgálatok és ellenőrzések (rendkívül összetett esetben)		0,5	0	1	0,5	0,5	3	0,5	1,5	3	0,5	1,5	3	0,5	1,5	
	Technikai vizsgálatok és ellenőrzések (közepesen összetett		0,3	0	7	0,3	2,1	13	0,3	3,9	13	0,3	3,9	13	0,3	3,9	

	esetben)																
	Iránymutatással kapcsolatos konzultáció	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	3	0,005	0,015	3	0,005	0,015	
	A kockázatértékelés és keretrendszerével kapcsolatos konzultációk		0,005	0	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	1	0,005	0,005	1	0,005	0,005	
	A végrehajtási és felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal kapcsolatos konzultációk	3	0,005	0,015	2	0,005	0,01		0,005	0		0,005	0		0,005	0	
	Kommunikáció és az érdekelt felek bevonásának támogatása		0,2	0	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	
	RÉSZÖSSZEG			**2,55**			**7,905**			**14,42**			**14,92**			**14,92**	**54,715**
Informatikai és irányítási rendszerek	A digitális elszámolóház-platformok kifejlesztése	1	2	2		1	1		1	1		0,5	0,5		0,5	0,5	
	Karbantartás		0,001	0,001		0,001	0,001		0,002	0,002		0,002	0,002		0,002	0,002	
	RÉSZÖSSZEG			**2,001**			**1,001**			**1,002**			**0,502**			**0,502**	**5,008**

RÉSZÖSSZEG kiadások				**4,691**			**9,156**			**15,697**			**15,722**			**15,747**	**61,013**
HR-költségvetés				0,750			3,750			6,295			6,295			6,295	**23,385**
MINDÖSSZESEN				**5,441**			**12,906**			**21,992**			**22,017**			**22,042**	**84,398**

A humánerőforrással és más igazgatási jellegű kiadásokkal kapcsolatos előirányzat-igényeket az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt előirányzatokkal és/vagy az adott főigazgatóságon belüli átcsoportosítással kell teljesíteni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal.